

Úradný vestník

Európskej únie

L 156

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 61

19. júna 2018

Obsah

I Legislatívne akty

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/841 z 30. mája 2018 o začlenení emisií a odstraňovania skleníkových plynov z využívania pôdy, zo zmien vo využívaní pôdy a z lesného hospodárstva do rámca politík v oblasti klímy a energetiky na rok 2030, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 525/2013 a rozhodnutie č. 529/2013/EÚ ⁽¹⁾ 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842 z 30. mája 2018 o záväznom ročnom znižovaní emisií skleníkových plynov členskými štátmi v rokoch 2021 až 2030, ktorým sa prispieva k opatreniam v oblasti klímy zameraným na splnenie záväzkov podľa Parížskej dohody, a o zmene nariadenia (EÚ) č. 525/2013 ⁽¹⁾ 26

SMERNICE

- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ ⁽¹⁾ 43
- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/844 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica 2010/31/EÚ o energetickej hospodárnosti budov a smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti ⁽¹⁾ 75

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/841

z 30. mája 2018

o začlenení emisií a odstraňovania skleníkových plynov z využívania pôdy, zo zmien vo využívaní pôdy a z lesného hospodárstva do rámca politík v oblasti klímy a energetiky na rok 2030, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 525/2013 a rozhodnutie č. 529/2013/EÚ

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Európska rada vo svojich záveroch z 23. a 24. októbra 2014 o rámci politík v oblasti klímy a energetiky do roku 2030 schválila záväzný cieľ znížiť do roku 2030 domáce emisie skleníkových plynov v celom hospodárstve aspoň o 40 % v porovnaní s rokom 1990 a tento cieľ bol opätovne potvrdený v záveroch Európskej rady zo 17. a 18. marca 2016.
- (2) V záveroch Európskej rady z 23. a 24. októbra 2014 sa uvádza, že cieľ znížiť emisie aspoň o 40 % by Únia ako celok mala splniť nákladovo čo najefektívnejším spôsobom, pričom v systéme obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii (ďalej len „EU ETS“), ustanovenom v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁴⁾, by do roku 2030 malo dôjsť k zníženiu o 43 % v porovnaní s rokom 2005 a v sektoroch mimo ETS o 30 % pri rozdelení úsilia na základe pomerného HDP na obyvateľa.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 75, 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 272, 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2018 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. mája 2018.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (3) Toto nariadenie je súčasťou plnenia záväzkov Únie v rámci Parížskej dohody⁽¹⁾ prijatej na základe Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (ďalej len „UNFCCC“). Parížska dohoda bola uzavretá v mene Únie 5. októbra 2016 rozhodnutím Rady (EÚ) 2016/1841⁽²⁾. Záväzok Únie znížiť emisie v celom hospodárstve bol stanovený v plánovanom národne definovanom príspevku, ktorý v súvislosti s Parížskou dohodou predložila 6. marca 2015 Únia a jej členské štáty sekretariátu UNFCCC. Parížska dohoda nadobudla platnosť 4. novembra 2016. Únia by mala naďalej znižovať svoje emisie skleníkových plynov a zvyšovať odstraňovanie v súlade s Parížskou dohodou.
- (4) V Parížskej dohode sa okrem iného stanovuje dlhodobý cieľ v súlade so zámerom udržať zvýšenie globálnej teploty výrazne pod 2 °C v porovnaní s predindustriálnou úrovňou a vynaložiť úsilie na to, aby sa toto zvýšenie udržalo na 1,5 °C v porovnaní s predindustriálnou úrovňou. Ústrednú úlohu pri plnení tohto cieľa zohrávajú lesy, poľnohospodárska pôda a mokrade. Zmluvné strany v rámci Parížskej dohody tiež uznávajú, že základnou prioritou je ochrana potravinovej bezpečnosti a ukončenie hladu v kontexte udržateľného rozvoja a úsilia o odstránenie chudoby a že systémy potravinárskej výroby sú osobitne zraniteľné voči nepriaznivým účinkom zmeny klímy, a preto je potrebné zvyšovať odolnosť proti zmene klímy a nízkoemisný rozvoj spôsobom, ktorý neohrozuje potravinársku výrobu. Zmluvné strany by mali zvýšiť svoje kolektívne úsilie v záujme splnenia cieľov Parížskej dohody. Zmluvné strany by mali pripraviť, oznámiť a dodržať jednotlivé národne definované príspevky. Parížska dohoda nahrádza prístup uplatňovaný na základe Kjótskeho protokolu z roku 1997, v ktorom sa po roku 2020 nebude pokračovať. V Parížskej dohode sa tiež žiada, aby sa v druhej polovici tohto storočia zachovala rovnováha medzi antropogénnymi emisiami zo zdrojov a odstraňovaním skleníkových plynov záchytmi, a zmluvné strany sa vyzývajú, aby podnikli kroky na zachovanie a prípadné zlepšenie záchytov a rezervoárov skleníkových plynov vrátane lesov.
- (5) Sektor využívania pôdy, zmien vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva (ďalej len „LULUCF“ – land use, land use change and forestry) má potenciál priniesť dlhodobé klimatické prínosy, a tak prispieť k splneniu zámeru Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov, ako aj dlhodobých klimatických cieľov Parížskej dohody. Sektor LULUCF poskytuje aj biologické materiály, ktoré môžu nahradiť fosílné materiály alebo materiály s vysokými emisiami uhlíka, a preto zohráva významnú úlohu pri prechode na hospodárstvo s nízkymi emisiami skleníkových plynov. Keďže odstraňovanie prostredníctvom využívania pôdy, zmien vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva je reverzibilné, malo by sa k nemu pristupovať ako k samostatnému pilieru politiky Únie v oblasti klímy.
- (6) V záveroch Európskej rady z 23. a 24. októbra 2014 sa uvádza, že by sa mali uznať rozličné ciele sektorov poľnohospodárstva a využívania pôdy, ktoré majú nižší potenciál znižovania emisií, ako aj potreba zabezpečiť súlad medzi potravinovou bezpečnosťou v Únii a cieľmi boja proti zmene klímy. Európska rada vyzvala Komisiu, aby preskúmala, ako čo najlepšie podnietiť udržateľné zintenzívnenie potravinárskej výroby a zároveň optimalizovať príspevok tohto sektora k znižovaniu a sekvenciácii emisií skleníkových plynov, okrem iného zalesňovaním, a aby zaviedla politiku, ktorá by upravovala, ako by sa mali využívanie pôdy, zmeny vo využívaní pôdy a lesné hospodárstvo začleniť do rámca na znižovanie emisií skleníkových plynov do roku 2030, len čo to umožnia technické podmienky, a v každom prípade do roku 2020.
- (7) Udržateľné riadenie v sektore LULUCF môže prispieť k zmierneniu zmeny klímy viacerými spôsobmi, najmä znižovaním emisií a zachovaním a rozvojom záchytov a zásob uhlíka. Na zabezpečenie účinnosti opatrení, ktoré sú zamerané najmä na zvyšovanie sekvenciácie uhlíka, je nevyhnutná dlhodobá stabilita a prispôsobivosť úložísk uhlíka. Okrem toho možno udržateľným riadením zachovať produktivitu, regeneračnú kapacitu a vitalitu sektora LULUCF, a tak podporiť hospodársky a sociálny rozvoj a zároveň znižovať uhlíkovú a ekologickú stopu tohto sektora.
- (8) Rozvojom udržateľných a inovačných postupov a technológií vrátane agroekológie a agrolesníctva sa môže podporiť úloha sektora LULUCF vo vzťahu k zmierneniu zmeny klímy a adaptácii na ňu, ako aj posilniť produktivita a odolnosť tohto sektora. Keďže sektor LULUCF sa vyznačuje dlhými časovými rámcami návratnosti, sú potrebné dlhodobé stratégie na posilnenie financovania výskumu zameraného na vývoj udržateľných a inovačných postupov a technológií a na investovanie do nich. Investovaním do preventívnych opatrení, ako je udržateľné riadenie, možno obmedziť riziká súvisiace s prírodnými škodlivými činiteľmi.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2016/1841 z 5. októbra 2016 o uzavretí Parížskej dohody prijatej na základe Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy v mene Európskej únie (Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (9) Európska rada vo svojich záveroch z 22. a 23. júna 2017 opätovne potvrdila záväzok Únie a jej členských štátov podporovať program udržateľného rozvoja do roku 2030, medzi ktorého ciele patrí okrem iného zabezpečenie udržateľného obhospodarovania lesov.
- (10) Opatrenia na zníženie odlesňovania a degradácie lesov a na presadzovanie udržateľného obhospodarovania lesov v rozvojových krajinách sú dôležité. V tejto súvislosti Rada vo svojich záveroch z 21. októbra 2009 a 14. októbra 2010 pripomenula ciele Únie znížiť do roku 2020 hrubý úbytok tropických pralesov aspoň o 50 % v porovnaní so súčasnými úrovňami a najneskôr do roku 2030 zastaviť úbytok celosvetového lesného porastu.
- (11) V rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 529/2013/EÚ ⁽¹⁾ sa stanovili pravidlá započítavania uplatniteľné na emisie a odstraňovanie zo sektora LULUCF, čím sa prispelo k rozvoju politík, ktoré viedli k začleneniu sektora LULUCF do záväzku Únie v oblasti znižovania emisií. Toto nariadenie by malo vychádzať z existujúcich pravidiel započítavania, pričom by ich malo aktualizovať a zlepšovať na obdobie rokov 2021 až 2030. Mali by sa v ňom ustanoviť povinnosti členských štátov pri uplatňovaní uvedených pravidiel započítavania a malo by sa v ňom tiež vyžadovať od členských štátov zabezpečenie toho, aby sektor LULUCF ako celok netvoril čisté emisie a prispieval k cieľu zlepšovania záchytov z dlhodobého hľadiska. Nemali by sa v ňom stanoviť žiadne povinnosti započítavania či nahlasovania pre súkromné strany vrátane poľnohospodárov a lesníkov.
- (12) Sektor LULUCF vrátane poľnohospodárskej pôdy má priamy a výrazný vplyv na biodiverzitu a ekosystémové služby. Z tohto dôvodu je dôležitým cieľom politík ovplyvňujúcich tento sektor zabezpečenie súladu s cieľmi stratégie Únie v oblasti biodiverzity. Mali by sa podniknúť opatrenia, ktorými sa v tomto sektore zrealizujú a podporia činnosti súvisiace so zmierňovaním a adaptáciou. Mal by sa zabezpečiť aj súlad medzi spoločnou poľnohospodárskou politikou a týmto nariadením. Všetky sektory musia spravodlivým dielom prispieť k znižovaniu emisií skleníkových plynov.
- (13) Mokrade sú účinnými ekosystémami na ukladanie uhlíka. Ochranou a obnovou mokradí by sa preto mohli znížiť emisie skleníkových plynov v sektore LULUCF. V tejto súvislosti by sa mala zohľadniť úprava usmernení Medzivládneho panelu o zmene klímy (ďalej len „IPCC“) pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006 týkajúcich sa mokradí.
- (14) Na zabezpečenie príspevku sektora LULUCF k splneniu zámeru Únie znížiť emisie aspoň o 40 % a k dlhodobému cieľu Parížskej dohody je potrebný spoľahlivý systém započítavania. S cieľom získať presné účty emisií a odstraňovania v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006 (ďalej len „usmernenia IPCC“) by sa v prípade kategórií využívania pôdy a konverzie medzi kategóriami využívania pôdy mali používať hodnoty každoročne nahlasované podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 ⁽²⁾, čím by sa zjednodušili postupy používané podľa UNFCCC a Kjótskeho protokolu. Pôda, ktorá sa konvertuje na inú kategóriu využívania pôdy, by sa mala považovať za pôdu v procese presunu do tejto kategórie počas štandardného obdobia 20 rokov uvedeného v usmerneniach IPCC. Členské štáty by mali mať možnosť odchyliť sa od tohto štandardného obdobia len v prípade zalesnenej pôdy a iba za obmedzených okolností odôvodnených usmerneniami IPCC. Zmeny v usmerneniach IPCC prijaté Konferenciou zmluvných strán UNFCCC alebo Konferenciou zmluvných strán slúžiacou ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody by sa mali podľa potreby zohľadniť v požiadavkách pre nahlasovanie podľa tohto nariadenia.
- (15) V medzinárodne dohodnutých usmerneniach IPCC sa uvádza, že emisie zo spaľovania biomasy možno v energetickom sektore započítavať ako nulové, ak sa takéto emisie započítajú v sektore LULUCF. V Únii sa v súčasnosti emisie zo spaľovania biomasy započítavajú ako nulové podľa článku 38 nariadenia Komisie (EÚ) č. 601/2012 ⁽³⁾ a ustanovení stanovených v nariadení (EÚ) č. 525/2013, a preto by sa súlad s usmerneniami IPCC zabezpečil iba vtedy, ak by sa takéto emisie presne zohľadnili v tomto nariadení.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 529/2013/EÚ z 21. mája 2013 o pravidlách započítavania pre emisie a záchyty skleníkových plynov vyplývajúce z činností súvisiacich s využívaním pôdy, so zmenami vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom a o informáciách týkajúcich sa opatrení súvisiacich s týmito činnosťami (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 80).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 z 21. mája 2013 o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy a o zrušení rozhodnutia č. 280/2004/ES (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 601/2012 z 21. júna 2012 o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 181, 12.7.2012, s. 30).

- (16) Emisie a odstraňovanie zo zalesnenej pôdy závisia od viacerých prírodných okolností, dynamických charakteristík lesa súvisiacich s vekom, ako aj od minulých a súčasných postupov obhospodarovania, ktoré sa v jednotlivých členských štátoch podstatne líšia. Pri použití základného roka by sa tieto faktory a z nich vyplývajúce cyklické vplyvy na emisie a odstraňovanie či medziročné zmeny emisií a odstraňovania nedali zohľadniť. V príslušných pravidlách započítavania by sa namiesto toho malo stanoviť používanie referenčných úrovní, aby sa vylúčili vplyvy prírodných charakteristík a charakteristík typických pre jednotlivé krajiny. V rámci lesných referenčných úrovní by sa mala zohľadniť akákoľvek nevyvážená veková štruktúra lesov a nemala by sa neprimerane obmedzovať budúca intenzita obhospodarovania lesov, aby sa dlhodobé záchyty uhlíka mohli udržať alebo zlepšiť. Vzhľadom na osobitnú historickú situáciu Chorvátska by sa v rámci jeho lesnej referenčnej úrovne mohla zohľadniť aj okupácia jeho územia a vojnové a povojnové okolnosti, ktoré mali vplyv na obhospodarovanie lesov počas referenčného obdobia. V príslušných pravidlách započítavania sa zohľadňujú zásady udržateľného obhospodarovania lesov prijaté na ministerských konferenciách o ochrane lesov v Európe („Forest Europe“).
- (17) Členské štáty by mali predložiť Komisii národné lesohospodárske plány započítavania vrátane lesných referenčných úrovní. Vzhľadom na absenciu medzinárodného preskúmania podľa UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu by sa mal stanoviť postup preskúmania, aby sa zabezpečila transparentnosť a zlepšila kvalita započítavania v kategórii obhospodarovanej lesnej pôdy.
- (18) Komisia by pri posudzovaní národných lesohospodárskych plánov započítavania vrátane lesných referenčných úrovní, ktoré sa v nich navrhujú, mala vychádzať z osvedčených postupov a skúseností z odborných posudkov v rámci UNFCCC, okrem iného aj pokiaľ ide o účasť odborníkov z členských štátov. Komisia by mala zabezpečiť, aby sa odborníci z členských štátov zapojili do technického posudzovania toho, či sa navrhované lesné referenčné úrovne určili v súlade s kritériami a požiadavkami stanovenými v tomto nariadení. Výsledky tohto technického posudzovania by sa mali na informáciu zaslať Stálemu lesníckemu výboru zriadenému rozhodnutím Rady 89/367/EHS⁽¹⁾. Komisia by mala konzultovať aj so zainteresovanými subjektmi a občianskou spoločnosťou. Národné lesohospodárske plány započítavania by sa mali zverejniť v súlade s príslušnými právnymi predpismi.
- (19) Intenzívnejším udržateľným využívaním produktov z vyťaženého dreva možno podstatne obmedziť emisie substitučným efektom a zlepšiť odstraňovanie skleníkových plynov z atmosféry. Pravidlami započítavania by sa malo zabezpečiť, aby členské štáty vo svojich účtoch LULUCF presne a transparentne vyjadrovali zmeny úložiska uhlíka produktov z vyťaženého dreva, keď tieto zmeny nastanú, s cieľom uznať a stimulovať širšie využívanie produktov z vyťaženého dreva s dlhým životným cyklom. Komisia by mala poskytnúť usmernenia k otázkam týkajúcim sa metodiky započítavania produktov z vyťaženého dreva.
- (20) Prírodné škodlivé činitele, ako sú napríklad nekontrolované požiare, napadnutie hmyzom a chorobami, extrémne poveternostné podmienky a geologické škodlivé činitele, nad ktorými členský štát nemá kontrolu a ktoré ani nemá možnosť podstatne ovplyvniť, môžu v sektore LULUCF viesť k dočasným emisiám skleníkových plynov alebo spôsobiť reverziu predchádzajúceho odstraňovania. Keďže takáto reverzia môže nastať aj v dôsledku rozhodnutí týkajúcich sa obhospodarovania, ako napríklad rozhodnutí o ťažbe alebo sadbe stromov, týmto nariadením by sa malo zabezpečiť, aby účty LULUCF vždy presne odzrkadľovali reverzie odstraňovania zapríčinené ľudskou činnosťou. Okrem toho by sa v tomto nariadení mala členským štátom poskytnúť obmedzená možnosť vyňať zo svojich účtov LULUCF emisie vyplývajúce zo škodlivých činiteľov, ktoré sú mimo ich kontroly. Spôsob, akým členské štáty uplatňujú tieto ustanovenia, by však nemal viesť k nenáležite nízkemu započítavaniu.
- (21) V závislosti od vnútroštátnych preferencií by členské štáty mali mať možnosť zvoliť si primerané vnútroštátne politiky na dosiahnutie svojich záväzkov v sektore LULUCF vrátane možnosti vyvážiť emisie z jednej kategórie pôdy odstraňovaním z inej kategórie pôdy. Takisto by mali mať možnosť kumulovať čisté odstraňovanie za obdobie rokov 2021 až 2030. Prevedenie na iné členské štáty by malo byť umožnené aj naďalej ako dodatočná možnosť a členské štáty by mali mať možnosť využiť ročne pridelené emisné kvóty stanovené podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842⁽²⁾ na dosiahnutie súladu podľa tohto nariadenia. Použitím nástrojov flexibility stanovených v tomto nariadení sa neohrozí celková ambicióznosť cieľov Únie v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov.

(1) Rozhodnutie Rady 89/367/EHS z 29. mája 1989 o zriadení Stáleho lesníckeho výboru (Ú. v. ES L 165, 15.6.1989, s. 14).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842 z 30. mája 2018 o záväznom ročnom znižovaní emisií skleníkových plynov členskými štátmi v rokoch 2021 až 2030, ktorým sa prispieva k opatreniam v oblasti klímy zameraným na splnenie záväzkov podľa Parížskej dohody, a o zmene nariadenia (EÚ) č. 525/2013 (pozri stranu 26 tohto úradného vestníka).

- (22) Udržateľne obhospodarované lesy sú obvykle záchytmi, čím prispievajú k zmierneniu zmeny klímy. V referenčnom období rokov 2000 až 2009 bolo za Úniu ako celok nahlásené priemerné odstraňovanie záchytmi z lesnej pôdy vo výške 372 miliónov ton ekvivalentu CO₂ za rok. Členské štáty by mali zabezpečiť zachovanie a prípadne zlepšenie záchytovej a rezervuárov vrátane lesov, aby sa dosiahol účel Parížskej dohody a splnili sa ambiciózne zámery Únie v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov do roku 2050.
- (23) Odstraňovanie z obhospodarovanej lesnej pôdy by sa malo započítavať do výhľadovej lesnej referenčnej úrovne. Plánované budúce odstraňovanie záchytmi by malo byť založené na extrapolácii postupov a intenzity obhospodarovania lesov v rámci referenčného obdobia. Zníženie záchyty v porovnaní s referenčnou úrovňou by sa malo započítavať ako emisie. Mali by sa zohľadniť špecifické vnútroštátne okolnosti a postupy, ako je napríklad neobvykle nízka intenzita ťažby alebo prestárle lesy počas referenčného obdobia.
- (24) Členské štáty by mali mať určitú flexibilitu na dočasné zvýšenie intenzity ich ťažby v súlade s postupmi udržateľného obhospodarovania lesov, ktoré zodpovedajú cieľu uvedenému v Parížskej dohode za predpokladu, že celkové emisie v rámci Únie neprekročia celkové odstraňovanie v sektore LULUCF. V rámci takejto flexibility by sa malo všetkým členským štátom prideliť základné množstvo kompenzácie vypočítané na základe koeficientu vyjadreného ako percentuálny podiel ich nahláseného záchyty v období rokov 2000 až 2009 s cieľom kompenzovať emisie z obhospodarovanej lesnej pôdy, ktoré započítali. Malo by sa zabezpečiť, aby členské štáty mohli byť kompenzované len do úrovne, pri ktorej dosiahnutí už ich lesy nie sú záchytmi.
- (25) Členské štáty s veľmi vysokým pokrytím lesmi v porovnaní s priemerom Únie a predovšetkým menšie členské štáty s veľmi vysokým pokrytím lesmi sú viac ako iné členské štáty závislé od obhospodarovanej lesnej pôdy pri vyvažovaní emisií v iných kategóriách započítavania pôdy, a preto by boli viac postihnuté a mali by obmedzenú možnosť na zvýšenie svojho pokrytia lesmi. Kompenzačný koeficient by sa preto mal zvýšiť na základe pokrytia lesmi a plochy tak, aby sa členským štátom s veľmi malou plochou a veľmi vysokým pokrytím lesmi v porovnaní s priemerom Únie poskytol najvyšší kompenzačný faktor za referenčné obdobie.
- (26) Rada vo svojich záveroch z 9. marca 2012 uznala osobitosti bohato zalesnených krajín. Uvedené osobitosti sa týkajú najmä obmedzených možností na vyváženú emisii odstraňovaním. Vzhľadom na to, že Fínsko je najbohatšie zalesnený členský štát a berúc do úvahy jeho osobitné geografické podmienky, čelí v tejto súvislosti osobitným ťažkostiam. Preto by sa mala Fínsku udeliť obmedzená dodatočná kompenzácia.
- (27) Na monitorovanie pokroku členských štátov pri plnení ich záväzkov podľa tohto nariadenia a na zabezpečenie transparentnosti, presnosti, konzistentnosti, úplnosti a porovnateľnosti informácií o emisiách a odstraňovaní by členské štáty mali poskytnúť Komisii relevantné údaje z inventúry skleníkových plynov v súlade s nariadením (EÚ) č. 525/2013 a kontroly dodržiavania záväzkov podľa tohto nariadenia by mali zohľadňovať tieto údaje. Ak má členský štát v úmysle uplatňovať flexibilitu týkajúcu sa obhospodarovanej lesnej pôdy, stanovenú v tomto nariadení, mal by v správe o dodržiavaní záväzkov uviesť výšku kompenzácie, ktorú sa chystá využiť.
- (28) Európska environmentálna agentúra by mala podľa potreby v súlade so svojim ročným pracovným programom pomáhať Komisii so systémom nahlasovania emisií a odstraňovania skleníkových plynov, s posudzovaním informácií o politikách a opatreniach a vnútroštátnych projekciách, s hodnotením plánovaných dodatočných politík a opatrení, ako aj s kontrolami dodržiavania záväzkov vykonávanými Komisiou podľa tohto nariadenia.
- (29) S cieľom zabezpečiť vhodné započítavanie transakcií podľa tohto nariadenia vrátane využívania nástrojov flexibility a sledovania dodržiavania záväzkov, ako aj s cieľom presadzovať širšie využívanie produktov z dreva s dlhým životným cyklom by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o technické prispôbenie vymedzení pojmov vrátane minimálnych hodnôt pre vymedzenie lesov, zoznamy skleníkových plynov a úložísk uhlíka, stanovovanie lesných referenčných úrovní členských štátov na obdobia rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, doplnenie nových kategórií produktov z vyťaženého dreva, revíziu metodiky a informačné požiadavky týkajúce sa prírodných škodlivých činiteľov s cieľom zohľadniť zmeny v usmerneniach IPCC, a započítavanie transakcií prostredníctvom registra Únie. Potrebné ustanovenia súvisiace so započítavaním transakcií by mali byť obsiahnuté v jedinom nástroji, v ktorom sa spoja ustanovenia o započítavaní podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013, nariadenia (EÚ) 2018/842, tohto nariadenia

a smernice 2003/87/ES. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽¹⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

- (30) Komisia by v rámci pravidelného podávania správ podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013 mala posúdiť aj výsledok facilitačného dialógu 2018 podľa UNFCCC (ďalej len „Talanoa dialóg“). Toto nariadenie by sa malo preskúmať v roku 2024 a následne každých päť rokov s cieľom posúdiť jeho celkové fungovanie. Pri tomto preskúmaní by sa malo vychádzať z výsledkov Talanoa dialógu a globálneho hodnotenia v rámci Parížskej dohody. Rámec na obdobie po roku 2030 by mal byť v súlade s dlhodobými cieľmi a záväzkami prijatými na základe Parížskej dohody.
- (31) S cieľom zabezpečiť efektívne, transparentné a nákladovo efektívne nahlasovanie a overovanie emisií a odstraňovania skleníkových plynov a nahlasovanie akýchkoľvek iných informácií potrebných na posúdenie dodržiavania záväzkov členských štátov by sa mali do nariadenia (EÚ) č. 525/2013 zahrnúť požiadavky nahlasovania.
- (32) S cieľom uľahčiť zber údajov a vylepšovanie metodiky by sa využívanie pôdy malo evidovať a nahlasovať s použitím geografického sledovania jednotlivých pôdných plôch v súlade so systémami zberu údajov na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Únie. Na zber údajov by sa mali čo najlepšie využívať existujúce programy a prieskumy Únie a členských štátov vrátane prieskumu o využívaní pôdy a krajiny pokrývky („LUCAS“ – Land Use/Cover Area frame Survey), európskeho programu pozorovania Zeme Copernicus a európskeho systému satelitnej navigácie Galileo. Spravovanie údajov vrátane výmeny údajov pri nahlasovaní, opätovnom použití a šírení by malo byť v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽²⁾.
- (33) Nariadenie (EÚ) č. 525/2013 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (34) V období započítavania od 1. januára 2013 do 31. decembra 2020 by sa malo na povinnosti v oblasti započítavania a nahlasovania naďalej uplatňovať rozhodnutie č. 529/2013/EÚ. V obdobiach započítavania od 1. januára 2021 by sa malo uplatňovať toto nariadenie.
- (35) Rozhodnutie č. 529/2013/EÚ by sa malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (36) Keďže ciele tohto nariadenia, a to stanovenie záväzkov členských štátov v sektore LULUCF, ktorými sa prispieva k splneniu cieľov Parížskej dohody a k splneniu zámeru Únie v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov v období rokov 2021 až 2030, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú záväzky členských štátov týkajúce sa sektora využívania pôdy, zmien vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva (ďalej len „LULUCF“), ktorými sa prispieva k splneniu cieľov Parížskej dohody a k splneniu zámeru Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov v období rokov 2021 až 2030. Týmto nariadením sa stanovujú aj pravidlá započítavania emisií a odstraňovania zo sektora LULUCF a overovania toho, či členské štáty tieto záväzky dodržiavajú.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (INSPIRE) (Ú. v. EÚ L 108, 25.4.2007, s. 1).

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na emisie a odstraňovanie skleníkových plynov uvedených v oddiele A prílohy I k tomuto nariadeniu, ktoré sú nahlásené podľa článku 7 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 a ktoré sa vyskytujú v ktorejkoľvek z týchto kategórií započítavania pôdy na území členských štátov:

a) v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030:

- i) „zalesnená pôda“: využívanie pôdy nahlásované ako orná pôda, trávne porasty, mokrade, sídla alebo iná pôda, konvertované na lesnú pôdu;
- ii) „odlesnená pôda“: využívanie pôdy nahlásované ako lesná pôda konvertovaná na ornú pôdu, trávne porasty, mokrade, sídla alebo inú pôdu;
- iii) „obhospodarovaná orná pôda“: využívanie pôdy nahlásované ako:
 - orná pôda, ktorá zostáva ornou pôdou,
 - trávne porasty, mokrade, sídla alebo iná pôda, konvertované na ornú pôdu, alebo
 - orná pôda konvertovaná na mokrade, sídla alebo inú pôdu;
- iv) „obhospodarované trávne porasty“: využívanie pôdy nahlásované ako:
 - trávne porasty, ktoré zostávajú trávnymi porastmi,
 - orná pôda, mokrade, sídla alebo iná pôda, konvertované na trávne porasty, alebo
 - trávne porasty konvertované na mokrade, sídla alebo inú pôdu;
- v) „obhospodarovaná lesná pôda“: využívanie pôdy nahlásované ako lesná pôda, ktorá zostáva lesnou pôdou;

b) od roku 2026: „obhospodarované mokrade“: využívanie pôdy nahlásované ako:

- mokrade, ktoré zostávajú mokraďami,
- sídla alebo iná pôda, konvertované na mokrade, alebo
- mokrade konvertované na sídla alebo inú pôdu.

2. V období rokov 2021 až 2025 môže členský štát zahrnúť do rozsahu svojich záväzkov podľa článku 4 tohto nariadenia emisie a odstraňovanie skleníkových plynov uvedených v oddiele A prílohy I k tomuto nariadeniu, ktoré sú nahlásené podľa článku 7 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 a ktoré sa vyskytujú v kategórii započítavania pôdy obhospodarované mokrade na jeho území. Toto nariadenie sa vzťahuje aj na takéto emisie a odstraňovanie zahrnuté členským štátom.

3. Ak má členský štát v úmysle zahrnúť do rozsahu svojich záväzkov podľa odseku 2 obhospodarované mokrade, oznámi to Komisii do 31. decembra 2020.

4. Ak je to potrebné z hľadiska skúseností získaných s uplatňovaním upravených usmernení IPCC, Komisia môže predložiť návrh na odloženie povinného započítavania obhospodarovaných mokradí o ďalších päť rokov.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- 1. „záchyt“ je akýkoľvek proces, činnosť alebo mechanizmus, ktorým sa z atmosféry odstraňuje skleníkový plyn, aerosól alebo prekursor skleníkového plynu;

2. „zdroj“ je akýkoľvek proces, činnosť alebo mechanizmus, ktorý uvoľňuje do atmosféry skleníkový plyn, aerosól alebo prekursor skleníkového plynu;
3. „úložisko uhlíka“ je celok alebo časť biogeochemického prvku alebo systému na území členského štátu, v ktorom sa ukladá uhlík, akýkoľvek prekursor skleníkového plynu obsahujúci uhlík, alebo akýkoľvek skleníkový plyn obsahujúci uhlík;
4. „zásoba uhlíka“ je objem uhlíka uloženého v úložisku uhlíka;
5. „produkt z vyťaženého dreva“ je akýkoľvek produkt ťažobnej činnosti, ktorý opustil miesto, kde sa drevo ťaží;
6. „les“ je pôda vymedzená minimálnymi hodnotami, pokiaľ ide o veľkosť plochy, korunový zápoj alebo rovnocenný stupeň zakmenenia a potenciálnu výšku stromov v dospelosti na mieste rastu stromov, ako sa uvádza pre každý členský štát v prílohe II. Zahŕňa plochu so stromami vrátane skupín rastúcich stromov z prirodzeného zmladenia alebo plochu so stromami z umelej obnovy, ktoré ešte nedosiahli minimálne hodnoty korunového zápoja alebo rovnocenný stupeň zakmenenia, alebo minimálnu výšku stromov, ako sa uvádza v prílohe II, vrátane akejkoľvek plochy, ktorá zvyčajne tvorí súčasť plochy lesa, ale na ktorej dočasne nie sú nijaké stromy v dôsledku ľudského zásahu, ako napríklad ťažby, alebo v dôsledku prírodných príčin, o ktorej sa však predpokladá, že sa znovu stane lesom;
7. „lesná referenčná úroveň“ je odhad priemerných ročných čistých emisií alebo odstraňovania pochádzajúcich z obhospodarovanej lesnej pôdy na území členského štátu v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, ktorý vychádza z kritérií stanovených v tomto nariadení, vyjadrený v tonách ekvivalentu CO₂ za rok;
8. „hodnota polčasu rozpadu“ je počet rokov, ktorý je potrebný na to, aby sa množstvo uhlíka uloženého v kategórii produktov z vyťaženého dreva znížilo na polovicu svojej pôvodnej hodnoty;
9. „prírodné škodlivé činitele“ sú akékoľvek neantropogénne udalosti alebo okolnosti, ktoré spôsobujú značné emisie v lesoch a ktorých výskyt je mimo kontroly príslušného členského štátu a ktorých vplyvy na emisie členský štát objektívne nemôže ani po ich výskyte podstatne obmedziť;
10. „okamžitá oxidácia“ je metóda započítavania, pri ktorej sa predpokladá, že v čase ťažby dôjde k uvoľneniu celého množstva uhlíka uloženého v produktoch z vyťaženého dreva do atmosféry.

2. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 16 s cieľom zmeniť alebo vypustiť vymedzenia pojmov uvedené v odseku 1 tohto článku alebo doň doplniť nové vymedzenia pojmov v záujme prispôsobenia uvedeného odseku vedeckému vývoju alebo technickému pokroku a na účely zabezpečenia súladu medzi týmito vymedzeniami pojmov a akýmkoľvek zmenami príslušných vymedzení pojmov v usmerneniach IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody.

Článok 4

Záväzky

Každý členský štát v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030 pri zohľadnení nástrojov flexibility stanovených v článkoch 12 a 13 zabezpečí, aby emisie neprekročili odstraňovanie, pričom sa počíta súčet celkových emisií a celkového odstraňovania na jeho území vo všetkých kombinovaných kategóriách započítavania pôdy uvedených v článku 2, ktoré sa započítavajú v súlade s týmto nariadením.

Článok 5

Všeobecné pravidlá započítavania

1. Každý členský štát vypracuje a vedie účty, ktoré presne odzrkadľujú emisie a odstraňovanie pochádzajúce z kategórií započítavania pôdy uvedených v článku 2. Členské štáty zabezpečia presnosť, úplnosť, konzistentnosť, porovnateľnosť a transparentnosť svojich účtov a ostatných údajov poskytovaných podľa tohto nariadenia. Členské štáty označujú emisie kladným znakom (+) a odstraňovanie záporným znakom (-).

2. Členské štáty zabráňujú akémukoľvek dvojitému započítaniu emisií alebo odstraňovania, a to najmä tak, že zabezpečia, aby sa emisie a odstraňovanie započítavali len v rámci jednej kategórie započítavania pôdy.
3. V prípade, že sa využívanie pôdy konvertuje, členské štáty 20 rokov od dátumu tejto konverzie zmenia kategorizáciu lesnej pôdy, ornej pôdy, trávnych porastov, mokradí, sídiel a inej pôdy z takejto pôdy konvertovanej na iný typ pôdy do takej pôdy, ktorá zostáva rovnakým typom pôdy.
4. Členské štáty zahrnú do svojich účtov za každú kategóriu započítavania pôdy akúkoľvek zmenu v zásobe uhlíka v prípade úložísk uhlíka uvedených v oddiele B prílohy I. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že do svojich účtov nezahrnú zmeny v zásobách uhlíka v prípade úložísk uhlíka pod podmienkou, že úložisko uhlíka nie je zdrojom. Uvedená možnosť nezahrnutia zmien v zásobách uhlíka do účtov sa však neuplatňuje na úložiská uhlíka nadzemnej biomasy, odumretého dreva a produktov z vyťaženého dreva v kategórii započítavania pôdy obhospodarovaná lesná pôda.
5. Členské štáty vedú úplné a presné záznamy o všetkých údajoch použitých pri príprave svojich účtov.
6. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 16 s cieľom zmeniť prílohu I na účely zohľadnenia zmien v usmerneniach IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody.

Článok 6

Započítavanie zalesnenej pôdy a odlesnenej pôdy

1. Členské štáty započítavajú emisie a odstraňovanie pochádzajúce zo zalesnenej pôdy a z odlesnenej pôdy ako celkové emisie a celkové odstraňovanie za každý rok v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030.
2. Odchylne od článku 5 ods. 3, ak sa využívanie pôdy konvertuje z ornej pôdy, trávnych porastov, mokradí, sídiel alebo inej pôdy na lesnú pôdu, členský štát môže zmeniť kategorizáciu takejto pôdy z pôdy konvertovanej na lesnú pôdu na lesnú pôdu, ktorá zostáva lesnou pôdou, 30 rokov po dátume tejto konverzie, ak je to riadne odôvodnené na základe usmernení IPCC.
3. Pri výpočte emisií a odstraňovania vyplývajúcich zo zalesnenej pôdy a odlesnenej pôdy určí každý členský štát plochu lesa pomocou parametrov, ktoré sa uvádzajú v prílohe II.

Článok 7

Započítavanie obhospodarovanej ornej pôdy, obhospodarovaných trávnych porastov a obhospodarovaných mokradí

1. Každý členský štát započítava emisie a odstraňovanie pochádzajúce z obhospodarovanej ornej pôdy, ktoré sa počítajú ako emisie a odstraňovanie v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, od ktorých sa odpočíta päťnásobok priemerných ročných emisií a odstraňovania členského štátu pochádzajúcich z obhospodarovanej ornej pôdy v jeho základnom období od roku 2005 do roku 2009.
2. Každý členský štát započítava emisie a odstraňovanie pochádzajúce z obhospodarovaných trávnatých porastov, ktoré sa počítajú ako emisie a odstraňovanie v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, od ktorých sa odpočíta päťnásobok priemerných ročných emisií a odstraňovania členského štátu pochádzajúcich z obhospodarovaných trávnatých porastov v jeho základnom období od roku 2005 do roku 2009.
3. Každý členský štát, ktorý počas obdobia rokov 2021 až 2025 zahrnie podľa článku 2 ods. 2 obhospodarované mokrade do rozsahu svojich záväzkov, a všetky členské štáty počas obdobia rokov 2026 až 2030 započítavajú emisie a odstraňovanie pochádzajúce z obhospodarovaných mokradí, ktoré sa počítajú ako emisie a odstraňovanie v príslušnom období, od ktorých sa odpočíta päťnásobok priemerných ročných emisií a odstraňovania členského štátu pochádzajúcich z obhospodarovaných mokradí v jeho základnom období od roku 2005 do roku 2009.

4. Členské štáty, ktoré sa počas obdobia rokov 2021 až 2025 rozhodli nezahrnúť podľa článku 2 ods. 2 obhospodarované mokrade do rozsahu svojich záväzkov, napriek tomu nahlasujú Komisii emisie a odstraňovanie z využívania pôdy nahlasovaného ako:

- a) mokrade, ktoré zostávajú mokraďami,
- b) sídla alebo iná pôda, konvertované na mokrade, alebo
- c) mokrade konvertované na sídla alebo inú pôdu.

Článok 8

Započítavanie obhospodarovanej lesnej pôdy

1. Každý členský štát započítava emisie a odstraňovanie pochádzajúce z obhospodarovanej lesnej pôdy, ktoré sa počítajú ako emisie a odstraňovanie v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, od ktorých sa odpočíta päťnásobok lesnej referenčnej úrovne dotknutého členského štátu.

2. Ak je výsledok výpočtu uvedeného v odseku 1 tohto článku vo vzťahu k lesnej referenčnej úrovni členského štátu záporný, dotknutý členský štát zahrnie do svojich účtov obhospodarovanej lesnej pôdy celkové čisté odstraňovanie v maximálnej výške päťnásobku ekvivalentu 3,5 % emisií daného členského štátu v jeho základnom roku alebo období uvedenom v prílohe III. Toto obmedzenie sa nevzťahuje na čisté odstraňovanie pochádzajúce z úložísk uhlíka odumretého dreva a produktov z vyťaženého dreva okrem kategórie „papier“, ako sa uvádza v článku 9 ods. 1 písm. a), v kategórii započítavania pôdy obhospodarovaná lesná pôda.

3. Členské štáty predložia Komisii svoje národné lesohospodárske plány započítavania vrátane navrhovanej lesnej referenčnej úrovne do 31. decembra 2018 na obdobie rokov 2021 až 2025 a do 30. júna 2023 na obdobie rokov 2026 až 2030. Národný lesohospodársky plán započítavania obsahuje všetky prvky uvedené v oddiele B prílohy IV a zverejní sa, okrem iného aj prostredníctvom internetu.

4. Členské štáty určia svoju lesnú referenčnú úroveň na základe kritérií stanovených v oddiele A prílohy IV. V prípade Chorvátska sa v jeho lesnej referenčnej úrovni môže okrem kritérií stanovených v oddiele A prílohy IV zohľadniť aj okupácia jeho územia a vojnové a povojnové okolnosti, ktoré mali vplyv na obhospodarovanie lesov počas referenčného obdobia.

5. Lesná referenčná úroveň vychádza z pokračovania v udržateľnom obhospodarovaní lesov, ktoré sa zdokumentovalo v období rokov 2000 až 2009 s ohľadom na dynamické vlastnosti vnútroštátnych lesov súvisiace s vekom s použitím najlepších dostupných údajov.

V lesných referenčných úrovniach určených v súlade s prvým pododsekom sa zohľadňuje budúci vplyv dynamických vlastností lesov súvisiacich s vekom, aby sa nenáležite neobmedzovala intenzita obhospodarovania lesov ako kľúčového prvku udržateľného obhospodarovania lesov, s cieľom zachovať alebo posilniť dlhodobý záchyt uhlíka.

Členské štáty preukážu súlad medzi metódami a údajmi použitými na určenie navrhovanej lesnej referenčnej úrovne v národnom lesohospodárskom pláne započítavania s metódami a údajmi, ktoré sa použili pri nahlasovaní v súvislosti s obhospodarovanou lesnou pôdou.

6. Komisia po konzultácii s odborníkmi vymenovanými členskými štátmi vykoná technické posúdenie národných lesohospodárskych plánov započítavania, ktoré predkladajú členské štáty v súlade s odsekom 3 tohto článku, s cieľom posúdiť, do akej miery sa navrhované lesné referenčné úrovne určili v súlade so zásadami a požiadavkami stanovenými v odsekoch 4 a 5 tohto článku a v článku 5 ods. 1 Komisia okrem toho konzultuje so zainteresovanými subjektmi a občianskou spoločnosťou. Komisia uverejní súhrnnú správu o vykonanej práci, ktorá obsahuje aj stanoviská odborníkov vymenovaných členskými štátmi, a príslušné závery.

Komisia v prípade potreby vydá technické odporúčania pre členské štáty, do ktorých zahrnie závery technického posúdenia s cieľom uľahčiť technickú revíziu navrhovaných lesných referenčných úrovní. Komisia uvedené technické odporúčania uverejní.

7. Ak je to na základe technických posúdení a prípadných technických odporúčaní potrebné, členské štáty oznámia Komisii svoje revidované navrhované lesné referenčné úrovne, a to do 31. decembra 2019 na obdobie rokov 2021 až 2025 a do 30. júna 2024 na obdobie rokov 2026 až 2030. Komisia uverejní navrhované lesné referenčné úrovne, ktoré jej oznámili členské štáty.

8. Komisia na základe navrhovaných lesných referenčných úrovní predložených členskými štátmi, technického posúdenia vykonaného podľa odseku 6 tohto článku a prípadných revidovaných navrhovaných lesných referenčných úrovní predložených podľa odseku 7 tohto článku prijme delegované akty v súlade s článkom 16, ktorými zmení prílohu IV s cieľom stanoviť lesné referenčné úrovne, ktoré majú členské štáty uplatňovať v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030.

9. Ak členský štát nepredloží Komisii svoju lesnú referenčnú úroveň v lehote stanovenej v odseku 3 tohto článku a v príslušných prípadoch v odseku 7 tohto článku, Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 16, ktorými zmení prílohu IV s cieľom stanoviť lesnú referenčnú úroveň, ktorú má dotknutý členský štát uplatňovať v období rokov 2021 až 2025 alebo rokov 2026 až 2030, na základe akéhokoľvek technického posúdenia vykonaného podľa odseku 6 tohto článku.

10. Delegované akty uvedené v odsekoch 8 a 9 sa prijímú do 31. októbra 2020 na obdobie rokov 2021 až 2025 a do 30. apríla 2025 na obdobie rokov 2026 až 2030.

11. S cieľom zabezpečiť súlad, ako sa uvádza v odseku 5 tohto článku, členské štáty v prípade potreby predložia Komisii v lehotách uvedených v článku 14 ods. 1 technické opravy, ktoré si nevyžadujú zmeny delegovaných aktov prijatých podľa odseku 8 alebo 9 tohto článku.

Článok 9

Započítavanie produktov z vyťaženého dreva

1. Členské štáty v účtoch podľa článku 6 ods. 1 a článku 8 ods. 1 týkajúcich sa produktov z vyťaženého dreva zaznamenávajú emisie a odstraňovanie vyplývajúce zo zmien v úložisku uhlíka produktov z vyťaženého dreva, ktoré patria do týchto kategórií, s použitím funkcie rozpadu prvého rádu, metodík a štandardných hodnôt polčasu rozpadu uvedených v prílohe V:

a) papier;

b) aglomerované dosky;

c) rezivo.

2. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 16 s cieľom zmeniť odsek 1 tohto článku a prílohu V doplnením nových kategórií produktov z vyťaženého dreva, ktoré sú účinné z hľadiska sekvestrácie uhlíka, na základe usmernení IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody, a pri zabezpečení environmentálnej integrity.

3. Členské štáty môžu určiť produkty z materiálu na báze dreva vrátane kôry, ktoré patria do existujúcich a nových kategórií uvedených v odsekoch 1 a 2 na základe usmernení IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody, za predpokladu, že dostupné údaje sú transparentné a overiteľné.

Článok 10

Započítavanie prírodných škodlivých činiteľov

1. Na konci každého obdobia rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030 môžu členské štáty zo svojich účtov pre zalesnenú pôdu a obhospodarovanú lesnú pôdu vylúčiť emisie skleníkových plynov pochádzajúce z prírodných škodlivých činiteľov, ktoré prekračujú priemernú úroveň emisií spôsobených prírodnými škodlivými činiteľmi v období rokov 2001 až 2020, s výnimkou extrémnych štatistických hodnôt (ďalej len „úroveň pozadia“). Táto úroveň pozadia sa vypočíta v súlade s týmto článkom a prílohou VI.

2. Ak členský štát uplatňuje odsek 1:

- a) predloží Komisii informácie o úrovni pozadia za kategórie započítavania pôdy uvedené v odseku 1 a o údajoch a metodikách použitých v súlade s prílohou VI a
- b) do roku 2030 vylúči zo započítavania všetko následné odstraňovanie na pôde postihnutej prírodnými škodlivými činiteľmi.

3. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 16 s cieľom zmeniť prílohu VI na účely revízie metodiky a informačných požiadaviek v uvedenej prílohe, aby zohľadnila zmeny v usmerneniach IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody.

Článok 11

Nástroje flexibility

1. Členský štát môže využiť:

- a) všeobecné nástroje flexibility stanovené v článku 12 a
- b) s cieľom splniť záväzok uvedený v článku 4, flexibilitu týkajúcu sa obhospodarovanej lesnej pôdy stanovenú v článku 13.

2. Ak členský štát nedodríava požiadavky na monitorovanie stanovené v článku 7 ods. 1 písm. da) nariadenia (EÚ) č. 525/2013, ústredný správca určený podľa článku 20 smernice 2003/87/ES (ďalej len „ústredný správca“) tomuto členskému štátu dočasne zakáže prevádzanie alebo odkladanie podľa článku 12 ods. 2 a 3 tohto nariadenia alebo využívanie flexibility týkajúcej sa obhospodarovanej lesnej pôdy podľa článku 13 tohto nariadenia.

Článok 12

Všeobecné nástroje flexibility

1. Ak v členskom štáte celkové emisie prekročia celkové odstraňovanie a tento členský štát sa rozhodol využiť flexibilitu a požiadal o zrušenie ročne pridelených emisných kvót podľa nariadenia (EÚ) 2018/842, toto množstvo zrušených emisných kvót sa zohľadní pri posudzovaní toho, či členský štát dodržiava svoj záväzok podľa článku 4 tohto nariadenia.

2. Ak v členskom štáte celkové odstraňovanie prekračuje celkové emisie, tento členský štát môže po odpočítaní množstva zohľadneného podľa článku 7 nariadenia (EÚ) 2018/842 previesť zvyšné množstvo odstraňovania na iný členský štát. Prevedené množstvo sa zohľadní pri posudzovaní toho, či prijímajúci členský štát dodržiava svoj záväzok podľa článku 4 tohto nariadenia.

3. Ak v členskom štáte celkové odstraňovanie v období rokov 2021 až 2025 prekračuje celkové emisie, tento členský štát si môže po odpočítaní množstva zohľadneného podľa článku 7 nariadenia (EÚ) 2018/842 alebo prevedeného na iný členský štát podľa odseku 2 tohto článku odložiť zvyšné množstvo odstraňovania na obdobie rokov 2026 až 2030.

4. S cieľom predísť dvojitému započítavaniu sa množstvo čistého odstraňovania zohľadnené podľa článku 7 nariadenia (EÚ) 2018/842 odpočíta od množstva, ktoré má daný členský štát k dispozícii na prevod na iný členský štát alebo na odloženie podľa odsekov 2 a 3 tohto článku.

Článok 13

Flexibilita týkajúca sa obhospodarovanej lesnej pôdy

1. Ak v členskom štáte v kategóriách započítavania pôdy uvedených v článku 2 pri započítavaní v súlade s týmto nariadením celkové emisie prekročia celkové odstraňovanie, môže tento členský štát použiť flexibilitu týkajúcu sa obhospodarovanej lesnej pôdy stanovenú v tomto článku, aby dosiahol súlad s článkom 4.

2. Ak je výsledkom výpočtu uvedeného v článku 8 ods. 1 kladné číslo, dotknutý členský štát má nárok na kompenzáciu uvedených emisií za predpokladu, že:

- a) do svojej stratégie predloženej v súlade s článkom 4 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 zahrnul vykonávané alebo plánované konkrétne opatrenia na zabezpečenie zachovania alebo prípadne zlepšenia lesných záchytov a rezervoárov a
- b) v rámci Únie v období, za ktoré chce členský štát využiť kompenzáciu, celkové emisie v kategóriách započítavania pôdy uvedených v článku 2 tohto nariadenia neprekračujú celkové odstraňovanie. Komisia pri posudzovaní toho, či v rámci Únie celkové emisie prekračujú celkové odstraňovanie zabezpečí, aby sa zabránilo dvojitému započítaniu zo strany členských štátov, najmä pri uplatňovaní nástrojov flexibility stanovených v tomto nariadení a v nariadení (EÚ) 2018/842.

3. Pokiaľ ide o výšku kompenzácie, dotknuté členské štáty môžu kompenzovať len:

- a) záchyty započítané ako emisie v rámci svojej lesnej referenčnej úrovne a
- b) do maximálnej výšky kompenzácie pre daný členský štát stanovenej v prílohe VII na obdobie rokov 2021 až 2030.

4. Fínsko môže kompenzovať emisie až do výšky 10 miliónov ton ekvivalentu CO₂ za predpokladu, že spĺňa podmienky uvedené v odseku 2 písm. a) a b).

Článok 14

Kontrola dodržiavania

1. Členské štáty predložia Komisii do 15. marca 2027 za obdobie rokov 2021 až 2025 a do 15. marca 2032 za obdobie rokov 2026 až 2030 správu o dodržiavaní záväzkov obsahujúcu bilanciu celkových emisií a celkového odstraňovania za príslušné obdobie v každej kategórii započítavania pôdy uvedenej v článku 2 s použitím pravidiel započítavania stanovených v tomto nariadení.

Takáto správa obsahuje v príslušných prípadoch aj podrobnosti o zámere využiť nástroje flexibility uvedené v článku 11 a súvisiace množstvá alebo o využívaní takýchto nástrojov flexibility a súvisiacich množstiev.

2. Komisia vykoná komplexné preskúmanie správ o dodržiavaní záväzkov uvedených v odseku 1 tohto článku na účely posúdenia dodržiavania článku 4.

3. Komisia vypracuje v roku 2027 za obdobie rokov 2021 až 2025 a v roku 2032 za obdobie rokov 2026 až 2030 správu o celkových emisiách a celkovom odstraňovaní skleníkových plynov v Únii za každú z kategórií započítavania pôdy uvedených v článku 2, ktoré sa vypočítajú ako celkové nahlásené emisie a celkové nahlásené odstraňovanie za dané obdobie, od ktorých sa odpočíta pätnásobok priemerných ročných nahlásených emisií a odstraňovania Únie v období rokov 2000 až 2009.

4. Európska environmentálna agentúra pomáha v súlade so svojim ročným pracovným programom Komisii pri vykonávaní rámca monitorovania a dodržiavania záväzkov podľa tohto článku.

Článok 15

Register

1. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 16 tohto nariadenia na účely doplnenia tohto nariadenia s cieľom stanoviť pravidlá zaznamenávania množstva emisií a odstraňovaní za každú kategóriu započítavania pôdy v každom členskom štáte a zabezpečiť, aby bolo započítavanie vykonávané pri uplatňovaní nástrojov flexibility podľa článkov 12 a 13 tohto nariadenia prostredníctvom registra Únie zriadeného podľa článku 10 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 presné.

2. Ústredný správca vykonáva automatizovanú kontrolu každej transakcie podľa tohto nariadenia a v prípade potreby transakcie zastaví, aby zabezpečil, že nedôjde k nezrovnalostiam.

3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 sa sprístupnia verejnosti.

Článok 16

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 ods. 2, článku 5 ods. 6, článku 8 ods. 8 a 9, článku 9 ods. 2, článku 10 ods. 3 a v článku 15 ods. 1 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 9. júla 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 3 ods. 2, článku 5 ods. 6, článku 8 ods. 8 a 9, článku 9 ods. 2, článku 10 ods. 3 a článku 15 ods. 1 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 3 ods. 2, článku 5 ods. 6, článku 8 ods. 8 a 9, článku 9 ods. 2, článku 10 ods. 3 a článku 15 ods. 1 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

Článok 17

Preskúmanie

1. Toto nariadenie sa preskúmava s prihliadnutím, okrem iného, na medzinárodný vývoj a úsilie, ktoré sa vyvíja na splnenie dlhodobých cieľov Parížskej dohody.

Komisia na základe zistení správy vypracovanej podľa článku 14 ods. 3 a výsledkov posúdenia vykonaného podľa článku 13 ods. 2 písm. b) podľa potreby predloží návrhy s cieľom zabezpečiť, aby sa integrita celkového zámeru Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2030 a jeho prínos k splneniu cieľov Parížskej dohody rešpektovali.

2. Komisia do šiestich mesiacov od každého globálneho hodnotenia dohodnutého podľa článku 14 Parížskej dohody predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o fungovaní tohto nariadenia, ktorá v relevantných prípadoch obsahuje aj posúdenie vplyvov nástrojov flexibility uvedených v článku 11, ako aj prínosu tohto nariadenia k celkovému zámeru Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2030 a jeho prínosu k splneniu cieľov Parížskej dohody, najmä pokiaľ ide o potrebu prijatia ďalších politík a opatrení Únie vrátane rámca na obdobie po roku 2030 s cieľom v potrebnej miere zintenzívniť znižovanie a odstraňovanie emisií skleníkových plynov v Únii, a v prípade potreby predloží návrhy.

Článok 18

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 525/2013

Nariadenie (EÚ) č. 525/2013 sa mení takto:

1. V článku 7 sa odsek 1 mení takto:

a) vkladá sa toto písmeno:

„da) od roku 2023 svoje emisie a odstraňovanie, na ktoré sa vzťahuje článok 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/841 (*), v súlade s metodikami stanovenými v prílohe IIIa k tomuto nariadeniu;

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/841 z 30. mája 2018 o začlenení emisií a odstraňovania skleníkových plynov z využívania pôdy, zo zmien vo využívaní pôdy a z lesného hospodárstva do rámca politík v oblasti klímy a energetiky na rok 2030, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 525/2013 a rozhodnutie č. 529/2013/EÚ (Ú. v. L 156, 19.6.2018, s. 1).“;

b) dopĺňa sa tento pododsek:

„Členský štát môže požiadať Komisiu o udelenie výnimky z prvého pododseku písm. da), aby mohol uplatniť inú metodiku, ako je metodika stanovená v prílohe IIIa, ak požadované zlepšenie metodiky nie je možné dosiahnuť včas tak, aby sa toto zlepšenie zohľadnilo v inventúrach skleníkových plynov za obdobie rokov 2021 až 2030, alebo ak by náklady na zlepšenie metodiky boli neprimerane vysoké v porovnaní s prínosmi uplatňovania tejto metodiky na zlepšenie započítavania emisií a odstraňovania z dôvodu nízkeho významu emisií a odstraňovania z dotknutých úložísk uhlíka. Členské štáty, ktoré si želajú využiť túto výnimku, predložia Komisii do 31. decembra 2020 odôvodnenú žiadosť, v ktorej uvedú lehotu, v ktorej by sa mohlo zrealizovať zlepšenie metodiky, navrhnúť alternatívnu metodiku alebo oboje, a posúdenie potenciálnych vplyvov na presnosť započítavania. Komisia môže požiadať o predloženie dodatočných informácií v konkrétnej primeranej lehote. Ak Komisia považuje žiadosť za odôvodnenú, výnimku udelí. Ak Komisia žiadosť zamietne, uvedie dôvody svojho rozhodnutia.“

2. V článku 13 ods. 1 písm. c) sa dopĺňa tento bod:

„viii) od roku 2023 informácie o vnútroštátnych politikách a opatreniach, ktoré realizujú v záujme plnenia svojich povinností podľa nariadenia (EÚ) 2018/841, a informácie o dodatočných plánovaných vnútroštátnych politikách a opatreniach, ktorých cieľom má byť obmedzenie emisií skleníkových plynov alebo zvýšenie záchytov nad rámec ich záväzkov podľa uvedeného nariadenia;“

3. V článku 14 ods. 1 sa vkladá toto písmeno:

„ba) od roku 2023 celkové projekcie skleníkových plynov a samostatné odhady predpokladaných emisií a odstraňovania skleníkových plynov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2018/841;“

4. Vkladá sa táto príloha:

„PRÍLOHA IIIA

Metodiky monitorovania a nahlasovania uvedené v článku 7 ods. 1 písm. da)

Prístup č. 3: Geolokalizované údaje o konverzii využívania pôdy v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006.

Metodika úrovne 1 v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006.

Pri emisiách a odstraňovaní v prípade úložiska uhlíka, ktoré predstavuje aspoň 25 až 30 % emisií alebo odstraňovania v kategórii zdrojov alebo záchytov, ktorá je uprednostnená v rámci vnútroštátneho inventarizačného systému daného členského štátu, pretože jej odhad má významný vplyv na celkovú inventúru skleníkových plynov krajiny z hľadiska absolútnej úrovne emisií a odstraňovania, vývoja emisií a odstraňovania alebo neistoty v súvislosti s emisiami a odstraňovaním v kategóriách využívania pôdy, aspoň metodika úrovne 2 v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006.

Členské štáty sa nabádajú, aby uplatňovali metodiku úrovne 3 v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006.“.

Článok 19

Zmena rozhodnutia č. 529/2013/EÚ

Rozhodnutie č. 529/2013/EÚ sa mení takto:

1. V článku 3 ods. 2 sa vypúšťa prvý pododsek.
2. V článku 6 sa vypúšťa odsek 4

Článok 20

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 30. mája 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
L. PAVLOVA

PRÍLOHA I

SKLENÍKOVÉ PLYNY A ÚLOŽISKÁ UHLÍKA

A. Skleníkové plyny uvedené v článku 2:

- a) oxid uhličitý (CO_2);
- b) metán (CH_4);
- c) oxid dusný (N_2O).

Uvedené skleníkové plyny sú vyjadrené v tonách ekvivalentu CO_2 a určené podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013.

B. Úložiská uhlíka uvedené v článku 5 ods. 4:

- a) nadzemná biomasa;
 - b) podzemná biomasa;
 - c) hrabanka;
 - d) odumreté drevo;
 - e) organický uhlík v pôde;
 - f) produkty z vyťaženého dreva v kategórii započítavania pôdy zalesnená pôda a obhospodarovaná lesná pôda.
-

PRÍLOHA II

MINIMÁLNE HODNOTY PRE PARAMETRE TÝKAJÚCE SA VEĽKOSTI PLOCHY, KORUNOVÉHO ZÁPOJA A VÝŠKY STROMOV

Členský štát	Plocha (ha)	Korunový zápoj (%)	Výška stromov m)
Belgicko	0,5	20	5
Bulharsko	0,1	10	5
Česká republika	0,05	30	2
Dánsko	0,5	10	5
Nemecko	0,1	10	5
Estónsko	0,5	30	2
Írsko	0,1	20	5
Grécko	0,3	25	2
Španielsko	1,0	20	3
Francúzsko	0,5	10	5
Chorvátsko	0,1	10	2
Taliansko	0,5	10	5
Cyprus	0,3	10	5
Lotyšsko	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Luxembursko	0,5	10	5
Maďarsko	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Holandsko	0,5	20	5
Rakúsko	0,05	30	2
Poľsko	0,1	10	2
Portugalsko	1,0	10	5
Rumunsko	0,25	10	5
Slovinsko	0,25	30	2
Slovensko	0,3	20	5
Fínsko	0,5	10	5
Švédsko	0,5	10	5
Spojené kráľovstvo	0,1	20	2

PRÍLOHA III

ZÁKLADNÝ ROK ALEBO OBDOBIE NA ÚČELY VÝPOČTU STROPU PODĽA ČLÁNKU 8 ODS. 2

Členský štát	Základný rok/Obdobie
Belgicko	1990
Bulharsko	1988
Česká republika	1990
Dánsko	1990
Nemecko	1990
Estónsko	1990
Írsko	1990
Grécko	1990
Španielsko	1990
Francúzsko	1990
Chorvátsko	1990
Taliansko	1990
Cyprus	1990
Lotyšsko	1990
Litva	1990
Luxembursko	1990
Maďarsko	1985 – 87
Malta	1990
Holandsko	1990
Rakúsko	1990
Poľsko	1988
Portugalsko	1990
Rumunsko	1989
Slovinsko	1986
Slovensko	1990
Fínsko	1990
Švédsko	1990
Spojené kráľovstvo	1990

PRÍLOHA IV

NÁRODNÝ LESOHOSPODÁRSKY PLÁN ZAPOČÍTAVANIA OBSAHUJÚCI LESNÚ REFERENČNÚ ÚROVEŇ ČLENSKÉHO ŠTÁTU

A. Kritériá a usmernenie na určovanie lesnej referenčnej úrovne

Lesná referenčná úroveň členského štátu sa určí v súlade s týmito kritériami:

- a) referenčná úroveň musí byť v súlade s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi antropogénnymi emisiami skleníkových plynov zo zdrojov a ich odstraňovaním záchytmi v druhej polovici tohto storočia, a to vrátane zlepšenia možného odstraňovania z prestárlych lesov, v ktorých môžu inak záchyty postupne klesať;
- b) referenčná úroveň musí zabezpečiť, aby sa zo započítavania vylúčila samotná prítomnosť zásob uhlíka;
- c) referenčnou úrovňou by sa mal zabezpečiť spoľahlivý a dôveryhodný systém započítavania, ktorý zaručí riadne zohľadnenie emisií a odstraňovania pochádzajúcich z využívania biomasy;
- d) referenčná úroveň musí zahŕňať úložisko uhlíka produktov z vyťaženého dreva, čím sa poskytne porovnanie medzi predpokladom okamžitej oxidácie a uplatnením funkcie rozpadu prvého rádu a hodnôt polčasu rozpadu;
- e) predpokladá sa konštantný pomer medzi využívaním lesnej biomasy v pevných výrobkoch a na výrobu energie zdokumentovaný v období rokov 2000 až 2009;
- f) referenčná úroveň by mala byť v súlade s cieľom prispievať k zachovaniu biodiverzity a udržateľnému využívaniu prírodných zdrojov, ako sa uvádza v stratégii lesného hospodárstva EÚ, vnútroštátnych lesohospodárskych politikách členských štátov a v stratégii EÚ v oblasti biodiverzity;
- g) referenčná úroveň musí byť v súlade s národnými projekciami antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a ich odstraňovania záchytmi nahlásenými podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013;
- h) referenčná úroveň musí byť v súlade s inventúrami skleníkových plynov a príslušnými historickými údajmi a musí vychádzať z transparentných, úplných, konzistentných, porovnateľných a presných informácií. Model použitý na stanovenie referenčnej úrovne musí predovšetkým dokázať reprodukovať historické údaje z národných inventúr emisií skleníkových plynov.

B. Prvky národného lesohospodárskeho plánu započítavania

Národný lesohospodársky plán započítavania predložený podľa článku 8 obsahuje tieto prvky:

- a) všeobecný opis určovania lesnej referenčnej úrovne a opis toho, ako sa zohľadnili kritériá uvedené v tomto nariadení;
- b) identifikácia úložísk uhlíka a skleníkových plynov, ktoré boli zahrnuté do lesnej referenčnej úrovne, dôvody vynechania úložiska uhlíka z určovania lesnej referenčnej úrovne a preukázanie konzistentnosti medzi úložiskami uhlíka zahrnutými do lesnej referenčnej úrovne;
- c) opis prístupov, metód a modelov vrátane kvantitatívnych informácií, ktoré sa používajú pri určovaní lesnej referenčnej úrovne, a to v súlade s najnovšou predloženou národnou inventarizačnou správou, a opis dokumentácie udržateľného obhospodarovania lesov a jeho intenzity, ako aj prijatých vnútroštátnych politík;
- d) informácie o tom, ako sa očakáva, že sa bude vyvíjať miera ťažby v závislosti od rôznych politických scenárov;

- e) opis toho, ako sa pri určovaní lesnej referenčnej úrovne zvažovali tieto prvky:
- i) plocha, ktorá je predmetom obhospodarovania lesov;
 - ii) emisie a odstraňovanie z lesov a produktov z vyťaženého dreva podľa inventúr skleníkových plynov a príslušných historických údajov;
 - iii) vlastnosti lesov vrátane dynamických vlastností lesov súvisiacich s vekom, prírastkov, dĺžky rotácie a iných informácií o činnostiach obhospodarovania lesov podľa „scenáru nezmeneného prístupu“;
 - iv) historické a budúce miery ťažby rozlíšené v závislosti od energetického a iného využitia.
-

PRÍLOHA V

FUNKCIA ROZPADU PRVÉHO RÁDU, METODIKY A ŠTANDARDNÉ HODNOTY POLČASU ROZPADU PRE
PRODUKTY Z VYŤAŽENÉHO DREVA

Metodické otázky

- Ak nie je možné rozlíšiť medzi produktmi z vyťaženého dreva v kategóriách započítavania pôdy zalesnená pôda a obhospodarovaná lesná pôda, členský štát sa môže rozhodnúť započítavať produkty z vyťaženého dreva, akoby všetky emisie a odstraňovania pochádzali z obhospodarovanej lesnej pôdy.
- Produkty z vyťaženého dreva na skládkach tuhého odpadu a produkty z vyťaženého dreva, ktoré boli vyťažené na energetické účely, sa započítavajú na základe okamžitej oxidácie.
- Dovážajúci členský štát nezapočítava dovezené produkty z vyťaženého dreva, a to bez ohľadu na ich pôvod („prístup zameraný na produkciu“).
- Pokiaľ ide o vyvážané produkty z vyťaženého dreva, v údajoch jednotlivých krajín sa uvádzajú hodnoty polčasu rozpadu špecifické pre jednotlivé krajiny a použitie produktov z vyťaženého dreva v dovážajúcej krajine.
- Hodnoty polčasu rozpadu špecifické pre jednotlivé krajiny v prípade produktov z vyťaženého dreva umiestnených na trh v Únii by sa nemali líšiť od tých, ktoré používa dovážajúci členský štát.
- Členské štáty môžu iba na informačné účely poskytovať v rámci predkladania údajov aj údaje o podiele dreva používaného na energetické účely, ktoré sa doviezlo z krajín mimo Únie, ako aj údaje o krajinách pôvodu tohto dreva.

Členské štáty môžu namiesto metodík a štandardných hodnôt polčasu rozpadu uvedených v tejto prílohe použiť metodiky a hodnoty polčasu rozpadu špecifické pre jednotlivé krajiny za predpokladu, že takéto metodiky a hodnoty sa určia na základe transparentných a overiteľných údajov a že použité metodiky sú aspoň také podrobné a presné ako tie, ktoré sa uvádzajú v tejto prílohe.

Štandardné hodnoty polčasu rozpadu:

Hodnota polčasu rozpadu je počet rokov, ktorý je potrebný na to, aby sa množstvo uhlíka uloženého v určitej kategórii produktov z vyťaženého dreva znížilo na polovicu pôvodnej hodnoty.

Štandardné hodnoty polčasu rozpadu sú:

- a) 2 roky pre papier;
- b) 25 rokov pre aglomerované dosky;
- c) 35 rokov pre rezivo.

Členské štáty môžu určiť produkty z materiálu na báze dreva vrátane kôry, ktoré patria do kategórií uvedených v písmenách a), b) a c) vyššie, na základe usmernení IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody, za predpokladu, že dostupné údaje sú transparentné a overiteľné. Členské štáty môžu v rámci ktorejkoľvek z týchto kategórií použiť aj podkategórie špecifické pre jednotlivé krajiny.

PRÍLOHA VI

VÝPOČET ÚROVNÍ POZADIA PRÍRODNÝCH ŠKODLIVÝCH ČINITEĽOV

1. Na výpočet úrovne pozadia sa poskytnú tieto informácie:
 - a) historické úrovne emisií zapríčinených prírodnými škodlivými činiteľmi;
 - b) druhy prírodných škodlivých činiteľov zahrnutých do odhadu;
 - c) odhady celkových ročných emisií v rámci týchto druhov prírodných škodlivých činiteľov v období rokov 2001 až 2020 podľa kategórie započítavania pôdy;
 - d) dôkaz časovej konzistentnosti všetkých relevantných ukazovateľov vrátane minimálnej plochy, metodík odhadu emisií, pokrytia úložísk uhlíka a plynov.
2. Úroveň pozadia sa vypočíta ako priemer časového radu 2001 – 2020, pričom sa vylúčia všetky roky, v ktorých sa zaznamenali abnormálne úrovne emisií, t. j. vylúčia sa všetky štatistické extrémne hodnoty. Štatistické extrémne hodnoty sa identifikujú takto:
 - a) výpočet priemernej aritmetickej hodnoty a štandardnej odchýlky úplného časového radu 2001 – 2020;
 - b) vylúčenie všetkých rokov, v ktorých ročné emisie prekračujú dvojnásobnú štandardnú odchýlku od priemeru, z časového radu;
 - c) opätovný výpočet priemernej aritmetickej hodnoty a štandardnej odchýlky časového radu 2001 – 2020 a následné odpočítanie rokov vylúčených v písmene b);
 - d) opakovanie postupu podľa písmen b) a c), kým sa neidentifikujú všetky extrémne hodnoty.
3. Ak po výpočte úrovne pozadia podľa bodu 2 tejto prílohy emisie v konkrétnom roku v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030 prekračujú úroveň pozadia navýšenú o rezervu, množstvo emisií prekračujúcich úroveň pozadia možno vylúčiť v súlade s článkom 10. Rezerva sa rovná hladine pravdepodobnosti 95 %.
4. Tieto emisie sa nesmú vylúčiť:
 - a) emisie vyplývajúce z ťažobnej činnosti a kalamitnej ťažby, ku ktorým došlo na pôde po výskyte prírodných škodlivých činiteľov;
 - b) emisie vyplývajúce z predpísaného vypaľovania, ku ktorému došlo na pôde v ktoromkoľvek roku obdobia rokov 2021 až 2025 alebo rokov 2026 až 2030;
 - c) emisie na pôde, ktorá bola predmetom odlesňovania po výskyte prírodných škodlivých činiteľov.
5. Informačné požiadavky podľa článku 10 ods. 2 zahŕňajú tieto prvky:
 - a) identifikáciu všetkej plochy pôdy, ktorá bola v príslušnom roku postihnutá prírodnými škodlivými činiteľmi, vrátane jej zemepisnej polohy, obdobia výskytu a druhu prírodných škodlivých činiteľov;
 - b) dôkazy, že na pôde, ktorá bola postihnutá prírodnými škodlivými činiteľmi a v súvislosti s ktorou sa emisie vylúčili zo započítavania, nedošlo počas zvyšku obdobia rokov 2021 až 2025 alebo rokov 2026 až 2030 k žiadnemu odlesňovaniu;

- c) opis overiteľných metód a kritérií, ktoré sa majú použiť na identifikáciu odlesňovania na takejto pôde v nasledujúcich rokoch obdobia rokov 2021 až 2025 alebo rokov 2026 až 2030;
 - d) ak je to možné, opis opatrení, ktoré členský štát prijal na zabránenie výskytu alebo obmedzenie vplyvu týchto prírodných škodlivých činiteľov;
 - e) ak je to možné, opis opatrení, ktoré členský štát prijal na obnovu pôdy postihnutej týmito prírodnými škodlivými činiteľmi.
-

PRÍLOHA VII

MAXIMÁLNA VÝŠKA KOMPENZÁCIE, KTORÁ JE K DISPOZÍCII V RÁMCI FLEXIBILITY TÝKAJÚCEJ SA OBHOSPODAROVANEJ LESNEJ PÔDY UVEDENEJ V ČLÁNKU 13 ODS. 3 PÍSM. B)

Členský štát	Nahlásené priemerné odstraňovanie záchytní z lesnej pôdy v období rokov 2000 až 2009 v miliónoch ton ekvivalentu CO ₂ za rok	Kompenzačný limit vyjadrený v miliónoch ton ekvivalentu CO ₂ na obdobie rokov 2021 až 2030
Belgicko	- 3,61	- 2,2
Bulharsko	- 9,31	- 5,6
Česká republika	- 5,14	- 3,1
Dánsko	- 0,56	- 0,1
Nemecko	- 45,94	- 27,6
Estónsko	- 3,07	- 9,8
Írsko	- 0,85	- 0,2
Grécko	- 1,75	- 1,0
Španielsko	- 26,51	- 15,9
Francúzsko	- 51,23	- 61,5
Chorvátsko	- 8,04	- 9,6
Taliansko	- 24,17	- 14,5
Cyprus	- 0,15	- 0,03
Lotyšsko	- 8,01	- 25,6
Litva	- 5,71	- 3,4
Luxembursko	- 0,49	- 0,3
Maďarsko	- 1,58	- 0,9
Malta	0,00	0,0
Holandsko	- 1,72	- 0,3
Rakúsko	- 5,34	- 17,1
Poľsko	- 37,50	- 22,5
Portugalsko	- 5,13	- 6,2
Rumunsko	- 22,34	- 13,4
Slovinsko	- 5,38	- 17,2
Slovensko	- 5,42	- 6,5
Fínsko	- 36,79	- 44,1
Švédsko	- 39,55	- 47,5
Spojené kráľovstvo	- 16,37	- 3,3

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/842**z 30. mája 2018****o záväznom ročnom znižovaní emisií skleníkových plynov členskými štátmi v rokoch 2021 až 2030, ktorým sa prispieva k opatreniam v oblasti klímy zameraným na splnenie záväzkov podľa Parížskej dohody, a o zmene nariadenia (EÚ) č. 525/2013****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Európska rada vo svojich záveroch z 23. – 24. októbra 2014 o rámci politík v oblasti klímy a energetiky do roku 2030 schválila záväzný cieľ znížiť do roku 2030 domáce emisie skleníkových plynov v celom hospodárstve aspoň o 40 % v porovnaní s rokom 1990 a tento cieľ bol opätovne potvrdený v záveroch Európskej rady zo 17. – 18. marca 2016.
- (2) V záveroch Európskej rady z 23. – 24. októbra 2014 sa uvádza, že cieľ znížiť emisie aspoň o 40 % by Únia ako celok mala splniť nákladovo čo najefektívnejším spôsobom, pričom v systéme obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii (ďalej len „EU ETS“ – European Union Emissions Trading System) stanovenom v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁴⁾ by do roku 2030 malo dôjsť k zníženiu o 43 % a v sektoroch mimo ETS o 30 % v porovnaní s rokom 2005. K dosiahnutiu tohto zníženia emisií skleníkových plynov by mali prispieť všetky odvetvia hospodárstva a na tomto úsilí by sa mali podieľať všetky členské štáty, pričom by sa mala zabezpečiť rovnováha medzi spravodlivosťou a solidaritou. Metodika stanovovania vnútroštátnych cieľov znižovania emisií v sektoroch mimo ETS so všetkými prvkami, ktoré sa uplatňujú v rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady 406/2009/ES ⁽⁵⁾, by sa mala uplatňovať až do roku 2030, pričom úsilie by sa malo rozdeliť na základe pomerného hrubého domáceho produktu (HDP) na obyvateľa. K celkovému zníženiu v rámci Únie do roku 2030 by mali prispieť všetky členské štáty, pričom ich ciele budú v rozmedzí 0 % až – 40 % v porovnaní s rokom 2005. Vnútroštátne ciele v skupine členských štátov s HDP na obyvateľa vyšším než priemer Únie by sa mali pomerne upraviť tak, aby spravodlivo a vyvážené odrážali nákladovú efektívnosť. Dosiahnutím týchto znížení emisií skleníkových plynov by sa mala posilniť efektívnosť a inovácia v hospodárstve Únie, a najmä podporiť zlepšenia, hlavne v stavebníctve, poľnohospodárstve, odpadovom hospodárstve a doprave, pokiaľ patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 75, 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 272, 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2018 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. mája 2018.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES z 23. apríla 2009 o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 136).

- (3) Toto nariadenie je súčasťou plnenia príspevkov Únie v rámci Parížskej dohody⁽¹⁾ prijatej na základe Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (ďalej len „UNFCCC“ – United Nations Framework Convention on Climate Change). Parížska dohoda bola uzavretá v mene Únie 5. októbra 2016 rozhodnutím Rady (EÚ) 2016/1841⁽²⁾. Záväzok Únie znížiť emisie skleníkových plynov v celom hospodárstve bol stanovený v plánovanom národne definovanom príspevku, ktorý v súvislosti s Parížskou dohodou predložila Únia a jej členské štáty sekretariátu UNFCCC 6. marca 2015. Parížska dohoda nadobudla platnosť 4. novembra 2016 a nahrádza sa ňou prístup stanovený v Kjótskom protokole z roku 1997, ktorý sa bude uplatňovať len do roku 2020.
- (4) V Parížskej dohode sa okrem iného stanovuje dlhodobý cieľ v súlade so zámerom udržať zvýšenie globálnej teploty výrazne pod 2 °C v porovnaní s predindustriálnou úrovňou a vynaložiť úsilie na to, aby sa toto zvýšenie udržalo na 1,5 °C v porovnaní s predindustriálnou úrovňou. Takisto sa v nej zdôrazňuje, že je dôležité prispôsobiť sa nepriaznivým vplyvom zmeny klímy a zosúladiť finančné toky so smerovaním zameraným na nízke emisie skleníkových plynov a rozvoj odolný proti zmene klímy. V Parížskej dohode sa tiež vyzýva na dosiahnutie rovnováhy medzi antropogénnymi emisiami zo zdrojov skleníkových plynov a ich odstraňovaním záchytmi v druhej polovici tohto storočia a zmluvné strany sa vyzývajú, aby podnikli kroky na zachovanie a prípadne posilnenie záchytov a rezervov skleníkových plynov vrátane lesov.
- (5) Európska rada na svojom zasadnutí 29. – 30. októbra 2009 podporila cieľ Únie znížiť emisie skleníkových plynov do roku 2050 o 80 až 95 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990 v kontexte zníženia, ktoré musia podľa Medzivládneho panelu o zmene klímy (ďalej len „IPCC“ – Intergovernmental Panel on Climate Change) dosiahnuť rozvinuté krajiny ako celok.
- (6) Národne definované príspevky zmluvných strán Parížskej dohody majú byť odrazom ich najvyšších možných ambícií a majú predstavovať postupný pokrok. Okrem toho by sa zmluvné strany Parížskej dohody mali snažiť sformulovať a predložiť dlhodobé stratégie nízkoemisného rozvoja, v ktorých zohľadnia ciele Parížskej dohody. V záveroch Rady z 13. októbra 2017 sa uznáva význam dlhodobých cieľov a päťročných cyklov preskúmania vykonávania Parížskej dohody a zdôrazňuje sa význam dlhodobých stratégií nízkoemisného rozvoja ako politického nástroja na tvorbu spoľahlivých metód a dlhodobých politických zmien, ktoré sú potrebné na dosiahnutie cieľov Parížskej dohody.
- (7) Prechod na čistú energiu si vyžaduje zmeny investičného správania a stimuly naprieč celým spektrom politík. Jednou z kľúčových priorít Únie je vytvoriť odolnú energetickú úniu, ktorá bude poskytovať občanom bezpečnú, udržateľnú, konkurencieschopnú a finančne dostupnú energiu. Na dosiahnutie tohto zámeru je potrebné pokračovať v ambiciózných opatreniach v oblasti klímy prostredníctvom tohto nariadenia a pokročiť v iných aspektoch energetickej únie, ako sa stanovuje v oznámení Komisie z 25. februára 2015 s názvom Rámcová stratégia odolnej energetickej únie s výhľadovou politikou v oblasti zmeny klímy.
- (8) Súborom opatrení Únie sa posilňuje schopnosť členských štátov plniť si záväzky v oblasti klímy a je kľúčový pri dosahovaní potrebného zníženia emisií skleníkových plynov v sektoroch, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie. Uvedené opatrenia zahŕňajú právne predpisy o fluórovaných skleníkových plynoch, znižovaní emisií CO₂ z cestných vozidiel, energetickej hospodárnosti budov, obnoviteľných zdrojoch energie, energetickej efektívnosti a obehovom hospodárstve, ako aj nástroje financovania Únie zamerané na investície v oblasti klímy.
- (9) V záveroch Európskej rady z 19. – 20. marca 2015 sa uvádza, že Únia je odhodlaná budovať energetickú úniu s výhľadovou politikou v oblasti klímy na základe rámcovej stratégie Komisie, ktorej päť rozmerov je úzko prepojených a navzájom sa posilňujú. Jedným z piatich rozmerov tejto stratégie energetickej únie je znižovanie dopytu po energii. Zlepšenie energetickej efektívnosti môže výrazne znížiť emisie skleníkových plynov. Môže byť prínosom aj pre životné prostredie a zdravie, zlepšiť energetickú bezpečnosť, znížiť náklady na energie pre domácnosti i firmy, pomôcť zmierniť energetickú chudobu a zvýšiť tvorbu nových pracovných miest a ekonomickú aktivitu v celom hospodárstve. Opatrenia, ktoré prispievajú k intenzívnejšiemu využívaniu energetickej účinnosti a technologických inovácií v budovách, priemysle a doprave, by mohli nákladovo efektívne pomôcť členským štátom dosiahnuť ich ciele podľa tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Parížska dohoda (Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 4).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2016/1841 z 5. októbra 2016 o uzavretí Parížskej dohody prijatej na základe Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy v mene Európskej únie (Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (10) Zavádzaním a rozvojom udržateľných a inovačných postupov a technológií sa môže posilniť úloha odvetvia poľnohospodárstva v súvislosti so zmiernením zmeny klímy a adaptáciou na ňu, najmä znížením emisií skleníkových plynov a zachovaním a zvyšovaním záhytov a zásob uhlíka. Na zníženie uhlíkovej a ekologickej stopy odvetvia poľnohospodárstva pri súčasnom zachovaní jeho produktivity, schopnosti regenerácie a vitality je dôležité posilniť opatrenia na zmiernenie zmeny klímy a adaptáciu na ňu, ako aj financovanie výskumu zameraného na vývoj a financovanie udržateľných a inovačných postupov a technológií.
- (11) Odvetvie poľnohospodárstva má priamy a výrazný vplyv na biodiverzitu a ekosystémy. Z tohto dôvodu je dôležité, aby sa zabezpečil súlad medzi cieľom tohto nariadenia a inými politikami a cieľmi Únie, ako je napríklad spoločná poľnohospodárska politika a ciele súvisiace so stratégiou v oblasti biodiverzity, stratégiou lesného hospodárstva a stratégiou obehového hospodárstva.
- (12) Z odvetvia dopravy pochádza takmer štvrtina emisií skleníkových plynov v Únii. Preto je dôležité znížiť emisie skleníkových plynov a riziká súvisiace so závislosťou od fosílnych palív v odvetví dopravy prostredníctvom komplexného prístupu zameraného na presadzovanie znížovania emisií skleníkových plynov a energetickej efektívnosti v doprave, na elektrickú dopravu, na prechod na udržateľnejšie druhy dopravy a na udržateľné obnoviteľné zdroje energie v doprave aj po roku 2020. Prechod na nízkoemisnú mobilitu ako súčasť širšieho prechodu na bezpečné a udržateľné nízkouhlíkové hospodárstvo možno uľahčiť zavedením priaznivých podmienok a silných stimulov, ako aj dlhodobých stratégií, ktoré môžu viesť k zvýšeniu investícií.
- (13) Vplyv politík Únie a vnútroštátnych politík a opatrení, ktorými sa vykonáva toto nariadenie, by sa mal posudzovať v súlade s povinnosťami v oblasti monitorovania a nahlasovania podľa nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 525/2013 ⁽¹⁾.
- (14) Bez toho, aby boli dotknuté právomoci rozpočtového orgánu, by sa mala vo vhodných prípadoch naďalej využívať a vylepšovať metodika uplatňovania hľadiska klímy, ktorá sa využívala v rámci viacročného finančného rámca na roky 2014 – 2020, aby sa reagovalo na výzvy a investičné potreby súvisiace s opareniami v oblasti klímy aj od roku 2021. Financovanie zo strany Únie by malo byť v súlade s cieľmi rámca Únie pre politiku v oblasti klímy a energetiky do roku 2030 a dlhodobými cieľmi stanovenými v Parížskej dohode, aby sa zabezpečila účinnosť verejných výdavkov. Komisia by mala vypracovať správu o vplyve financovania z prostriedkov Únie poskytnutých z rozpočtu Únie alebo z iných zdrojov v súlade s právom Únie na emisie skleníkových plynov v sektoroch, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie alebo smernica 2003/87/ES.
- (15) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na emisie skleníkových plynov z kategórií IPCC týkajúcich sa energetiky, priemyselných procesov a používania výrobkov, poľnohospodárstva a odpadu stanovených podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013 s výnimkou emisií skleníkových plynov z činností uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES.
- (16) Údaje, ktoré sa v súčasnosti nahlasujú v rámci národných inventúr skleníkových plynov a registrov jednotlivých štátov a Únie, nestačia na to, aby sa na úrovni členských štátov dali určiť emisie CO₂ z civilnej leteckej dopravy, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2003/87/ES. Pri prijímaní nahlasovacích povinností by Únia nemala zaťažovať členské štáty alebo malé a stredné podniky (MSP) viac, ako je primerané sledovaným cieľom. Emisie CO₂ z letov, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2003/87/ES, predstavujú iba veľmi malú časť celkových emisií skleníkových plynov a vytvorenie systému nahlasovania týchto emisií by bolo vzhľadom na existujúce požiadavky pre širší sektor podľa smernice 2003/87/ES neúmerne zaťažujúce. Preto by sa emisie CO₂ zo zdroja kategórie IPCC „1.A.3.A civilná letecká doprava“ na účely tohto nariadenia mali považovať za nulové.
- (17) Zníženie emisií skleníkových plynov každého členského štátu do roku 2030 by sa malo stanoviť vo vzťahu k úrovni jeho preskúmaných emisií skleníkových plynov z roku 2005, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, s výnimkou overených emisií skleníkových plynov zo zariadení, ktoré v roku 2005 už boli funkčné, ale ktoré sa začlenili do EU ETS až po roku 2005. Ročne pridelené emisné kvóty na roky 2021 až 2030 by sa mali určiť na základe údajov predložených členskými štátmi a preskúmaných Komisiou.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 z 21. mája 2013 o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy a o zrušení rozhodnutia č. 280/2004/ES (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 13).

- (18) Koncepcia záväzných ročných vnútroštátnych limitov, ktorá sa stanovila v rozhodnutí č. 406/2009/ES, by sa mala uplatňovať aj naďalej v rokoch 2021 až 2030. Pravidlá stanovovania ročne pridelených emisných kvót pre jednotlivé členské štáty vymedzené v tomto nariadení by mali vychádzať z rovnakej metodiky, ako sa podľa uvedeného rozhodnutia uplatňuje v prípade členských štátov so zápornými limitmi, pričom sa však výpočet trajektórie začína v piatich dvanástinách vzdialenosti od roku 2019 po rok 2020 alebo v roku 2020, vychádzajúc z priemerných emisií skleníkových plynov v období rokov 2016 až 2018 a konečným bodom trajektórie je limit pre jednotlivé členské štáty na rok 2030. S cieľom zabezpečiť primerané príspevky k cieľu Únie v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov v rokoch 2021 až 2030 by sa začiatkový dátum trajektórie pre jednotlivé členské štáty mal stanoviť podľa dátumov, z ktorých vyplynie nižšie pridelenie kvót. Členským štátom, ktoré majú kladný limit podľa rozhodnutia č. 406/2009/ES a zároveň narastajúce ročne pridelené emisné kvóty v rokoch 2017 až 2020 stanovené v súlade s rozhodnutím Komisie 2013/162/EÚ⁽¹⁾ a vykonávacím rozhodnutím Komisie 2013/634/EÚ⁽²⁾, by sa v roku 2021 mala poskytnúť úprava ročne pridelených emisných kvót s cieľom zohľadniť kapacitu na zvýšené emisie skleníkových plynov v uvedených rokoch.

Pre určité členské štáty by sa mala ustanoviť dodatočná úprava vzhľadom na ich osobitnú situáciu, keď majú kladný limit podľa rozhodnutia č. 406/2009/ES a zároveň buď najnižšie emisie skleníkových plynov na obyvateľa podľa uvedeného rozhodnutia, alebo najnižší podiel emisií skleníkových plynov z odvetví, na ktoré sa nevzťahuje uvedené rozhodnutie, v porovnaní s ich celkovými emisiami skleníkových plynov. Táto dodatočná úprava by sa mala vzťahovať iba na časť potrebných znížení emisií skleníkových plynov v rokoch 2021 až 2029, aby sa zachovali stimuly pre dodatočné zníženie emisií skleníkových plynov a aby sa neovplyvnilo dosiahnutie cieľa na rok 2030 s ohľadom na použitie iných úprav a nástrojov flexibility stanovených v tomto nariadení.

- (19) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania ustanovení tohto nariadenia týkajúcich sa stanovovania ročne pridelených emisných kvót pre členské štáty by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽³⁾.
- (20) Európska rada vo svojich záveroch z 23. – 24. októbra 2014 uviedla, že dostupnosť a využitie existujúcich nástrojov flexibility v sektoroch mimo ETS by sa mali výrazne posilniť, aby sa zabezpečila nákladová efektívnosť kolektívneho úsilia Únie a konvergencia objemu emisií skleníkových plynov na obyvateľa do roku 2030. Ako prostriedok na zvýšenie všeobecnej nákladovej efektívnosti celkových znížení by členské štáty mali mať možnosť preniesť a požičať si časť ročne pridelených emisných kvót. Takisto by mali mať možnosť previesť časť svojich ročne pridelených emisných kvót na iné členské štáty. Mala by sa zabezpečiť transparentnosť týchto prevodov a tie by sa mali realizovať vzájomne vyhovujúcim spôsobom, a to aj formou aukcií, s využitím trhových sprostredkovateľov pôsobiach na báze agentúr alebo dvojstrannými dohodami. Každý takýto prevod by mohol byť výsledkom projektu alebo programu zníženia emisií skleníkových plynov, ktorý sa uskutočňuje v predávajúcom členskom štáte a ktorý financuje prijímajúci členský štát. Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť podniknúť vytváranie verejno-súkromných partnerstiev zameraných na projekty podľa článku 24a ods. 1 smernice 2003/87/ES.
- (21) Mala by sa vytvoriť jednorazová možnosť flexibility s cieľom uľahčiť dosiahnutie cieľov v prípade členských štátov, ktorých vnútroštátne ciele znižovania sú výrazne vyššie, než je priemer Únie a zároveň ich potenciál nákladovo efektívneho znižovania, ako aj v prípade členských štátov, ktoré priemyselným zariadeniam v roku 2013 nepridelili žiadne bezodplatné kvóty EU ETS. V záujme zachovania cieľa trhovej stabilizačnej rezervy zriadenej rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1814⁽⁴⁾, ktorým je riešiť štrukturálne nerovnováhy medzi ponukou a dopytom v EU ETS, by sa kvóty EU ETS zohľadnené v rámci jednorazovej flexibility mali pri určovaní celkového množstva kvót EU ETS, ktoré sú v obehu v danom roku, považovať za kvóty EU ETS v obehu. Komisia by mala v rámci svojho prvého preskúmania podľa uvedeného rozhodnutia zvážiť, či sa má zachovať toto započítavanie ako kvóty EU ETS v obehu.

(1) Rozhodnutie Komisie 2013/162/EÚ z 26. marca 2013 o stanovení ročne pridelených emisných kvót členských štátov na roky 2013 až 2020 podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES (Ú. v. EÚ L 90, 28.3.2013, s. 106).

(2) Vykonávacie rozhodnutie Komisie 2013/634/EÚ z 31. októbra 2013 o úprave ročne pridelených emisných kvót členských štátov na roky 2013 až 2020 podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES (Ú. v. EÚ L 292, 1.11.2013, s. 19).

(3) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

(4) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1814 zo 6. októbra 2015 o zriadení a prevádzke trhovej stabilizačnej rezervy systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii a o zmene smernice 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 264, 9.10.2015, s. 1).

- (22) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/841 ⁽¹⁾ sa stanovujú pravidlá započítavania emisií a odstraňovania skleníkových plynov súvisiacich s využívaním pôdy, zmenami vo využívaní pôdy a lesným hospodárstvom (ďalej len „LULUCF“ – Land Use, Land-Use Change and Forestry). Na činnosti, na ktoré sa vzťahuje rozsah pôsobnosti uvedeného nariadenia, by sa nemalo vzťahovať toto nariadenie. Hoci environmentálny výsledok podľa tohto nariadenia z hľadiska úrovne dosiahnutých znížení emisií skleníkových plynov je ovplyvnený zohľadnením množstva, ktoré zodpovedá najviac výške celkového čistého odstraňovania a celkových čistých emisií zo zalesnenej pôdy, z odlesnenej pôdy, z obhospodarovanej ornej pôdy, obhospodarováných trávnych porastov a za určitých podmienok z obhospodarovanej lesnej pôdy, ako aj, ak je to povinné podľa nariadenia (EÚ) 2018/841, z obhospodarováných mokradí v zmysle uvedeného nariadenia, mala by sa však členským štátom ako dodatočná možnosť splniť ich záväzky poskytnúť v tomto nariadení pre prípad potreby flexibilita v oblasti LULUCF v maximálnom množstve 280 miliónov ton ekvivalentu CO₂ tohto odstraňovania, ktoré sa rozdelí medzi členské štáty. V tomto celkovom množstve a pri jeho rozdelení medzi členské štáty by sa mal zohľadniť nižší potenciál zmierňovania v odvetví poľnohospodárstva a využívania pôdy a primeraný príspevok tohto odvetvia k zmierňovaniu a sekvestrácii emisií skleníkových plynov. Okrem toho by sa malo umožniť, aby sa dobrovoľne zrušené ročne pridelené emisné kvóty podľa tohto nariadenia brali do úvahy pri posudzovaní toho, či členské štáty spĺňajú požiadavky podľa uvedeného nariadenia (EÚ) 2018/841.
- (23) Komisia predložila 30. novembra 2016 návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o riadení energetickej únie (ďalej len „návrh riadenia“), v ktorom sa od členských štátov požaduje, aby v rámci strategického plánovania politiky v oblasti energetiky a klímy vypracovali integrované národné plány v oblasti energetiky a klímy pre všetkých päť kľúčových rozmerov energetickej únie. Podľa návrhu riadenia majú národné plány na roky 2021 až 2030 zohrávať kľúčovú úlohu pri plánovaní toho, ako členské štáty splnia podmienky tohto nariadenia a nariadenia (EÚ) 2018/841. Na tento účel majú členské štáty stanoviť politiky a opatrenia na splnenie povinností podľa tohto nariadenia a nariadenia (EÚ) 2018/841 s výhľadom na dlhodobý cieľ, ktorým je dosiahnutie rovnováhy medzi emisiami skleníkových plynov a odstraňovaním v súlade s Parížskou dohodou. V týchto plánoch sa má uviesť aj posúdenie vplyvov plánovaných politík a opatrení zameraných na splnenie cieľov. Podľa návrhu riadenia by Komisia mala mať možnosť sa vo svojich odporúčaniach k návrhom národných plánov vyjadriť k primeranosti úrovne ich ambícií a následného vykonávania politík a opatrení. Pri zostavovaní uvedených plánov by sa mala zohľadniť možnosť využitia flexibility v oblasti LULUCF na splnenie podmienok tohto nariadenia.
- (24) Cieľom Európskej environmentálnej agentúry je podporovať trvalo udržateľný rozvoj a pomáhať pri dosahovaní výrazného a merateľného zlepšenia stavu životného prostredia poskytovaním včasných, cielených, relevantných a spoľahlivých informácií tvorcom politík, verejným inštitúciám a verejnosti. Európska environmentálna agentúra by mala podľa potreby pomáhať Komisii v súlade so jej ročným pracovným programom.
- (25) Akékoľvek úpravy rozsahu pôsobnosti stanoveného v článkoch 11, 24, 24a a 27 smernice 2003/87/ES by mali byť sprevádzané príslušnými úpravami maximálneho množstva emisií skleníkových plynov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie. Ak teda členské štáty do svojich záväzkov podľa tohto nariadenia zahrnú ďalšie emisie skleníkových plynov zo zariadení, na ktoré sa predtým vzťahovala smernica 2003/87/ES, tieto členské štáty by mali zaviesť dodatočné politiky a opatrenia v odvetviach patriacich do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia s cieľom znížiť tieto emisie skleníkových plynov.
- (26) V záujme uznania predchádzajúceho úsilia, ktoré vykonali od roku 2013 členské štáty s HDP na obyvateľa pod priemerom Únie v roku 2013, je vhodné zriadiť obmedzenú osobitnú bezpečnostnú rezervu zodpovedajúcu najviac 105 miliónom ton ekvivalentu CO₂ a zároveň zachovať environmentálnu integritu tohto nariadenia, ako aj stimuly pre členské štáty, aby prijímali opatrenia nad rámec minimálnych príspevkov podľa tohto nariadenia. Táto bezpečnostná rezerva by mala byť prínosom pre členské štáty, ktorých HDP na obyvateľa bolo v roku 2013 pod priemerom Únie, ktorých emisie skleníkových plynov sú v rokoch 2013 až 2020 nižšie ako ich ročne pridelené emisné kvóty a ktoré majú problém s dosiahnutím svojho cieľa v oblasti emisií skleníkových plynov do roku 2030 napriek tomu, že využívajú iné nástroje flexibility stanovené v tomto nariadení.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/841 z 30. mája 2018 o začlenení emisií a odstraňovania skleníkových plynov z využívania pôdy, zo zmien vo využívaní pôdy a z lesného hospodárstva do rámca politík v oblasti klímy a energetiky na rok 2030, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 525/2013 a rozhodnutie č. 529/2013/EÚ (pozri stranu 1 tohto úradného vestníka).

Bezpečnostná rezerva takejto veľkosti by pokryla významnú časť odhadovaného súhrnného deficitu oprávnených členských štátov v rokoch 2021 až 2030 bez dodatočných politík, pričom by sa zachovali stimuly pre ďalšie opatrenia. Táto bezpečnostná rezerva by sa mala týmto členským štátom sprístupniť v roku 2032 za určitých podmienok a za predpokladu, že jej využitie neohrozí dosiahnutie cieľa Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov o 30 % do roku 2030 v odvetviach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.

- (27) S cieľom zohľadniť vývoj v rámci nariadenia (EÚ) 2018/841, ako aj zabezpečiť presné započítavanie podľa tohto nariadenia by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o umožnenie používania kategórií započítavania pôdy „obhospodarovaná lesná pôda“ a „obhospodarované mokrade“ v rámci flexibility v oblasti LULUCF a pokiaľ ide o započítavanie transakcií podľa tohto nariadenia vrátane využívania nástrojov flexibility, uplatňovania kontrol splnenia podmienok a presného fungovania bezpečnostnej rezervy prostredníctvom registra zriadeného podľa článku 10 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 (ďalej len „register Únie“). Informácie o započítavaní podľa tohto nariadenia by mali byť prístupné verejnosti. Potrebné ustanovenia na započítavanie transakcií by mali byť obsiahnuté v jedinom právnom nástroji, v ktorom sa spoja ustanovenia o započítavaní podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013, nariadenia (EÚ) 2018/841, tohto nariadenia a smernice 2003/87/ES. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽¹⁾. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (28) Toto nariadenie by sa malo preskúmať v roku 2024 a následne každých päť rokov s cieľom posúdiť jeho celkové fungovanie, najmä so zreteľom na potrebu sprísiť politiky a opatrenia Únie. V rámci tohto preskúmania by sa mali okrem iného zohľadniť meniace sa vnútroštátne okolnosti a malo by sa vychádzať z výsledkov facilitačného dialógu v roku 2018 podľa UNFCCC (ďalej len „Talanoa dialóg“) a globálneho hodnotenia podľa Parížskej dohody. V rámci preskúmania by sa mala posúdiť aj rovnováha medzi ponukou ročne pridelených emisných kvót a dopytom po nich, aby sa zabezpečila primeranosť povinností stanovených týmto nariadením. Okrem toho by Komisia v rámci pravidelného podávania správ podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013 mala do 31. októbra 2019 posúdiť výsledok Talanoa dialógu. Preskúmanie zamerané na obdobie po roku 2030 by malo byť v súlade s dlhodobými cieľmi a záväzkami prijatými v rámci Parížskej dohody a na tento účel by malo odrážať postupný vývoj.
- (29) S cieľom zabezpečiť účinné, transparentné a nákladovo efektívne nahlasovanie a overovanie emisií skleníkových plynov a ostatných informácií potrebných na posúdenie pokroku v súvislosti s ročne pridelenými emisnými kvótami členských štátov by sa mali požiadavky na každoročné nahlasovanie a hodnotenie podľa tohto nariadenia zlučiť s príslušnými článkami podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013. Uvedeným nariadením by sa tiež malo zabezpečiť, aby sa aj naďalej každoročne hodnotil pokrok členských štátov pri znižovaní emisií skleníkových plynov, pričom sa zohľadní pokrok v politikách a opatreniach Únie a informácie od členských štátov. Každé dva roky by toto hodnotenie malo zahŕňať predpokladaný pokrok Únie pri plnení jej cieľov znižovania emisií a pokrok členských štátov pri plnení ich povinností. O uplatnení odpočítania by sa malo uvažovať iba v päťročných intervaloch, aby bolo možné zohľadniť potenciálny príspevok zo zalesnenej pôdy, z odlesnenej pôdy, z obhospodarovanej ornej pôdy a obhospodarovaných trávnych porastov podľa nariadenia (EÚ) 2018/841. Nie je tým dotknutá povinnosť Komisie zabezpečiť dodržiavanie povinností členských štátov vyplývajúcich z tohto nariadenia ani právomoc Komisie začať na tento účel konanie o nesplnení povinnosti.
- (30) Nariadenie (EÚ) č. 525/2013 by sa malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (31) Keďže ciele tohto nariadenia, a to najmä stanovenie povinností členských štátov, pokiaľ ide o ich minimálne príspevky na roky 2021 až 2030 k splneniu cieľa Únie, ktorým je zníženie jej emisií skleníkových plynov a prispievanie k plneniu cieľov Parížskej dohody, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

(32) Týmto nariadením nie sú dotknuté prísnejšie vnútroštátne ciele,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú povinnosti členských štátov týkajúce sa ich minimálnych príspevkov počas obdobia rokov 2021 až 2030 k splneniu cieľa Únie, ktorým je zníženie jej emisií skleníkových plynov v odvetviach, na ktoré sa vzťahuje článok 2 tohto nariadenia, do roku 2030 o 30 % oproti úrovniam z roku 2005, a prispieva sa ním k plneniu cieľov Parížskej dohody. Týmto nariadením sa stanovujú aj pravidlá určovania ročne pridelených emisných kvót a hodnotenia pokroku členských štátov pri plnení ich minimálnych príspevkov.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na emisie skleníkových plynov z kategórií zdrojov podľa IPCC, ktorými sú energetika, priemyselné procesy a používanie výrobkov, poľnohospodárstvo a odpad, určených podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013, s výnimkou emisií skleníkových plynov z činností uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 a článok 9 ods. 2 tohto nariadenia, sa toto nariadenie nevzťahuje na emisie a odstraňovanie skleníkových plynov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2018/841.
3. Na účely tohto nariadenia sa emisie CO₂ z kategórie zdroja „1.A.3.A civilná letecká doprava“ podľa IPCC považujú za nulové.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „emisie skleníkových plynov“ sú emisie oxidu uhličitého (CO₂), metánu (CH₄), oxidu dusného (N₂O), fluórovaných uhľovodíkov (HFC), plnofluórovaných uhľovodíkov (PFC), fluoridu dusitého (NF₃) a fluoridu sírového (SF₆) vyjadrené v tonách ekvivalentu CO₂, ktoré sa určujú podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013 a patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia;
2. „ročne pridelené emisné kvóty“ sú maximálne povolené emisie skleníkových plynov za každý rok v období rokov 2021 až 2030, ktoré sa určujú podľa článku 4 ods. 3 a článku 10;
3. „kvóta EU ETS“ je „kvóta“ vymedzená v článku 3 písm. a) smernice 2003/87/ES.

Článok 4

Ročné úrovne emisií na roky 2021 až 2030

1. Každý členský štát v roku 2030 obmedzí svoje emisie skleníkových plynov najmenej o percentuálnu hodnotu, ktorá sa pre daný členský štát stanovuje v prílohe I, vo vzťahu k jeho emisiám skleníkových plynov z roku 2005 určeným podľa odseku 3 tohto článku.
2. S výhradou nástrojov flexibility stanovených v článkoch 5, 6 a 7 tohto nariadenia, úpravy podľa článku 10 ods. 2 tohto nariadenia a po zohľadnení akýchkoľvek odpočítaní vyplývajúcich z uplatňovania článku 7 rozhodnutia č. 406/2009/ES každý členský štát zabezpečí, aby jeho emisie skleníkových plynov v žiadnom roku v období rokov 2021 až 2029 nepresiahli limit vymedzený lineárnou trajektóriou so začiatkom na úrovni jeho priemerných emisií skleníkových plynov v rokoch 2016, 2017 a 2018 určených podľa odseku 3 tohto článku a s koncom v roku 2030 na úrovni limitu stanoveného pre daný členský štát v prílohe I k tomuto nariadeniu. Lineárna trajektória členského štátu sa začne buď v piatich dvanástinách vzdialenosti od roku 2019 po rok 2020 alebo v roku 2020 podľa toho, v ktorom prípade je výsledné pridelenie kvót pre daný členský štát nižšie.
3. Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými stanoví ročne pridelené emisné kvóty na roky 2021 až 2030 vyjadrené v tonách ekvivalentu CO₂, ako sa uvádza v odsekoch 1 a 2 tohto článku. Na účely týchto vykonávacích aktov vykoná Komisia komplexné preskúmanie údajov v najnovších národných inventúrach za rok 2005 a obdobie rokov 2016 až 2018 predložených členskými štátmi podľa článku 7 nariadenia (EÚ) č. 525/2013.

V týchto vykonávacích aktoch sa uvedie výška emisií skleníkových plynov jednotlivých členských štátov v roku 2005, ktorá sa používa na stanovenie ročne pridelených emisných kvót uvedených v odsekoch 1 a 2.

4. Týmto vykonávacími aktmi sa na základe percentuálnych údajov oznámených členskými štátmi podľa článku 6 ods. 3 stanovujú aj celkové množstvá, ktoré možno zohľadniť pri posudzovaní toho, či členské štáty v rokoch 2021 až 2030 spĺňajú podmienky podľa článku 9. Ak súčet celkových množstiev všetkých členských štátov presiahne spoločné celkové množstvo 100 miliónov, celkové množstvá jednotlivých členských štátov sa znížia pomerným dielom tak, aby sa neprekročilo spoločné celkové množstvo.

5. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 14.

Článok 5

Flexibility prostredníctvom požičania, prenosu a prevodu

1. Pokiaľ ide o roky 2021 až 2025, môže si členský štát požičať do 10 % zo svojich ročne pridelených emisných kvót na nasledujúci rok.

2. Pokiaľ ide o roky 2026 až 2029, môže si členský štát požičať do 5 % zo svojich ročne pridelených emisných kvót na nasledujúci rok.

3. Členský štát, ktorého emisie skleníkových plynov v danom roku sú pod úrovňou jeho ročne pridelených emisných kvót na daný rok, môže s prihliadnutím na využívanie nástrojov flexibility podľa tohto článku a článku 6:

a) pokiaľ ide o rok 2021, preniesť tento prebytok svojich ročne pridelených emisných kvót na nasledujúce roky až do roku 2030 a

b) pokiaľ ide o roky 2022 až 2029, preniesť prebytok svojich ročne pridelených emisných kvót do výšky 30 % svojich ročne pridelených emisných kvót na daný rok na nasledujúce roky až do roku 2030.

4. Členský štát môže previesť na iné členské štáty do 5 % svojich ročne pridelených emisných kvót na roky 2021 až 2025 a do 10 % svojich ročne pridelených emisných kvót na roky 2026 až 2030. Prijímajúci členský štát môže uvedené množstvo využiť na účely splnenia podmienok článku 9 za príslušný rok alebo za nasledujúce roky až do roku 2030.

5. Členský štát, ktorého preskúmané emisie skleníkových plynov v určitom roku sú pod úrovňou jeho ročne pridelených emisných kvót na daný rok, môže s prihliadnutím na využívanie nástrojov flexibility podľa odsekov 1 až 4 tohto článku a článku 6 previesť tento prebytok svojich ročne pridelených emisných kvót na iné členské štáty. Prijímajúci členský štát môže uvedené množstvo využiť na účely splnenia podmienok článku 9 za príslušný rok alebo za nasledujúce roky až do roku 2030.

6. Členské štáty môžu použiť príjmy z prevodov ročne pridelených emisných kvót podľa odsekov 4 a 5 na riešenie zmeny klímy v Únii alebo v tretích krajinách. Členské štáty informujú Komisiu o všetkých opatreniach prijatých podľa tohto odseku.

7. Každý prevod ročne pridelených emisných kvót podľa odsekov 4 a 5 môže byť výsledkom projektu alebo programu na zníženie emisií skleníkových plynov, ktorý sa uskutočňuje v predávajúcom členskom štáte a ktorý financuje prijímajúci členský štát, za predpokladu, že sa zamedzí dvojitému započítaniu a zabezpečí sa vysledovateľnosť.

8. Členské štáty môžu na účely splnenia podmienok článku 9 tohto nariadenia používať kredity z projektov vydané podľa článku 24a ods. 1 smernice 2003/87/ES bez akéhokoľvek kvantitatívneho limitu za predpokladu, že sa zamedzí dvojitému započítaniu.

Článok 6

Flexibilita pre určité členské štáty po znížení kvót EU ETS

1. V prípade členských štátov uvedených v prílohe II k tomuto nariadeniu sa môže zrušenie kvót v obmedzenom množstve najviac 100 miliónov kvót EU ETS spoločne započítať na účely splnenia podmienok tohto nariadenia. Takéto zrušenie sa vykoná z aukčných objemov dotknutého členského štátu podľa článku 10 smernice 2003/87/ES.

2. Kvóty EU ETS zohľadnené podľa odseku 1 tohto článku sa považujú za kvóty EU ETS v obehu na účely článku 1 ods. 4 rozhodnutia (EÚ) 2015/1814.

Komisia v rámci svojho prvého preskúmania podľa článku 3 uvedeného rozhodnutia zváži, či sa má zachovať započítanie stanovené v prvom pododseku tohto odseku.

3. Členské štáty uvedené v prílohe II oznámia Komisii do 31. decembra 2019 každý zámer využiť obmedzené zrušenie kvót EU ETS uvedené v odseku 1 tohto článku až do percentuálnej hodnoty uvedenej v prílohe II za každý rok počas obdobia rokov 2021 až 2030 za každý dotknutý členský štát na účely splnenia podmienok článku 9.

Členské štáty uvedené v prílohe II sa môžu rozhodnúť oznámenú percentuálnu hodnotu upraviť smerom nadol raz v roku 2024 a raz v roku 2027. V takom prípade dotknutý členský štát oznámi toto rozhodnutie Komisii do 31. decembra 2024 alebo do 31. decembra 2027.

4. Na základe žiadosti členského štátu centrálny správca určený podľa článku 20 ods. 1 smernice 2003/87/ES (ďalej len „centrálny správca“) zohľadní množstvo, ktoré nepresiahne celkové množstvo určené podľa článku 4 ods. 4 tohto nariadenia, pri posudzovaní toho, či daný členský štát spĺňa podmienky podľa článku 9 tohto nariadenia. Za každý rok v období rokov 2021 až 2030 sa pre daný členský štát podľa článku 12 ods. 4 smernice 2003/87/ES zruší jedna desatina celkového množstva kvót EU ETS určených podľa článku 4 ods. 4 tohto nariadenia.

5. Ak členský štát v súlade s odsekom 3 tohto článku oznámil Komisii svoje rozhodnutie upraviť predtým oznámenú percentuálnu hodnotu smerom nadol, pre daný členský štát sa za každý rok v období rokov 2026 až 2030 alebo v období rokov 2028 až 2030 zruší takto znížené množstvo kvót EU ETS.

Článok 7

Dodatočné použitie čistého odstraňovania až do výšky 280 miliónov z LULUCF

1. Pokiaľ emisie skleníkových plynov členského štátu presiahnu jeho ročne pridelené emisné kvóty na príslušný rok vrátane akýchkoľvek ročne pridelených emisných kvót prenesených podľa článku 5 ods. 3 tohto nariadenia, na účely posúdenia toho, či tento členský štát spĺňa podmienky článku 9 tohto nariadenia, možno za daný rok zohľadniť množstvo nepresahujúce súčet celkového čistého odstraňovania a celkových čistých emisií z kombinovaných kategórií započítavania pôdy, ktorými sú zalesnená pôda, odlesnená pôda, obhospodarovaná orná pôda, obhospodarované trávne porasty a s výhradou delegovaných aktov prijatých podľa odseku 2 tohto článku, obhospodarovaná lesná pôda a obhospodarované mokrade, ako sa uvádza v článku 2 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) 2018/841, a to za predpokladu, že:

- a) súhrnné množstvo zohľadnené pre daný členský štát za všetky roky v období rokov 2021 až 2030 nepresahuje maximálne množstvo celkového čistého odstraňovania stanovené pre daný členský štát v prílohe III k tomuto nariadeniu;
- b) toto množstvo presahuje požiadavky daného členského štátu podľa článku 4 nariadenia (EÚ) 2018/841;
- c) členský štát nezískal od iných členských štátov podľa nariadenia (EÚ) 2018/841 viac čistého odstraňovania, než previedol;
- d) členský štát dodržiava nariadenie (EÚ) 2018/841, a
- e) členský štát predložil opis zamýšľaného využitia flexibility podľa tohto odseku v súlade s článkom 7 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia (EÚ) č. 525/2013.

2. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 13 tohto nariadenia, aby zmenila názov jeho prílohy III, pokiaľ ide o kategórie započítavania pôdy, s cieľom:

- a) zohľadniť príspevok kategórie započítavania pôdy „obhospodarovaná lesná pôda“ a zároveň rešpektovať maximálne množstvo celkového čistého odstraňovania pre jednotlivé členské štáty uvedené v prílohe III k tomuto nariadeniu, keď sa delegované akty stanovujúce lesné referenčné úrovne prijímajú podľa článku 8 ods. 8 alebo 9 nariadenia (EÚ) 2018/841, a
- b) zohľadniť príspevok kategórie započítavania pôdy „obhospodarované mokrade“ a zároveň rešpektovať maximálne množstvo celkového čistého odstraňovania pre jednotlivé členské štáty uvedené v prílohe III k tomuto nariadeniu, keď sú túto kategóriu podľa nariadenia (EÚ) 2018/841 povinné započítavať všetky členské štáty.

Článok 8

Nápravné opatrenia

1. Ak Komisia v rámci každoročného posúdenia podľa článku 21 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 a s prihliadnutím na plánované využitie nástrojov flexibility uvedených v článkoch 5, 6 a 7 tohto nariadenia zistí, že členský štát nedosahuje dostatočný pokrok pri plnení svojich povinností podľa článku 4 tohto nariadenia, tento členský štát predloží Komisii do troch mesiacov plán nápravných opatrení, ktorý obsahuje:

- a) dodatočné kroky, ktoré členský štát podnikne, aby si splnil špecifické povinnosti podľa článku 4 tohto nariadenia, prostredníctvom vnútroštátnych politík a opatrení a vykonávania opatrení Únie;
 - b) presný časový harmonogram realizácie týchto krokov, ktorý umožní posúdiť každoročný pokrok pri ich realizácii.
2. Európska environmentálna agentúra v súlade so svojim ročným pracovným programom pomáha Komisii pri posudzovaní takýchto plánov nápravných opatrení.

3. Komisia môže vydať k spoľahlivosti plánov nápravných opatrení predložených v súlade s odsekom 1 stanovisko, ktoré v takom prípade vydá do štyroch mesiacov od doručenia týchto plánov. Dotknutý členský štát v najväčšej možnej miere zohľadní stanovisko Komisie, pričom môže svoj plán nápravných opatrení zodpovedajúcim spôsobom zrevidovať.

Článok 9

Kontrola splnenia podmienok

1. Ak preskúmané emisie skleníkových plynov členského štátu presiahnu jeho ročne pridelené emisné kvóty na akýkoľvek konkrétny rok daného obdobia, a to aj pri zohľadnení odseku 2 tohto článku a nástrojov flexibility využitých podľa článkov 5, 6 a 7, uplatnia sa v rokoch 2027 a 2032 tieto opatrenia:

- a) zvýšenie objemu emisií skleníkových plynov členského štátu v nasledujúcom roku o objem rovnajúci sa množstvu nadmerných emisií skleníkových plynov v tonách ekvivalentu CO₂ vynásobenému koeficientom 1,08 v súlade s opatreniami prijatými podľa článku 12, a
- b) členskému štátu sa dočasne zakáže, aby prevádzkal akúkoľvek časť svojich ročne pridelených emisných kvót na iný členský štát, až kým nesplní podmienky článku 4.

Centrálny správca zohľadní zákaz uvedený v písmene b) prvého pododseku v registri Únie.

2. Ak emisie skleníkových plynov členského štátu buď v období rokov 2021 až 2025 alebo v období rokov 2026 až 2030 uvedených v článku 4 nariadenia (EÚ) 2018/841 prekročili jeho odstraňovanie určené v súlade s článkom 12 uvedeného nariadenia, centrálny správca od ročne pridelených emisných kvót daného členského štátu odpočíta objem rovnajúci sa uvedeným nadmerným emisiám skleníkových plynov v tonách ekvivalentu CO₂ za príslušné roky.

Článok 10

Úpravy

1. Komisia upraví ročne pridelené emisné kvóty pre každý členský štát podľa článku 4 tohto nariadenia tak, aby odrážali:

- a) úpravy počtu kvót EU ETS vydaných podľa článku 11 smernice 2003/87/ES, ktoré vyplynuli zo zmeny pokrytia zdrojov podľa uvedenej smernice v súlade s rozhodnutiami Komisie prijatými podľa uvedenej smernice v súvislosti s konečným schválením národných alokačných plánov na roky 2008 až 2012;
- b) úpravy počtu kvót EU ETS alebo kreditov vydaných podľa článkov 24 a 24a smernice 2003/87/ES v súvislosti so znížením emisií skleníkových plynov v členskom štáte a
- c) úpravy počtu kvót EU ETS súvisiace s emisiami skleníkových plynov zo zariadení, ktoré sa vyňali z EU ETS v súlade s článkom 27 smernice 2003/87/ES, počas obdobia ich vyňatia.

2. K ročne prideleným emisným kvótam na rok 2021 sa pripočítava množstvo uvedené v prílohe IV pre každý členský štát uvedený v danej prílohe.
3. Komisia uverejní údaje, ktoré sú výsledkom takýchto úprav.

Článok 11

Bezpečnostná rezerva

1. V registri Únie sa pod podmienkou splnenia cieľa Únie uvedeného v článku 1 zriadi bezpečnostná rezerva zodpovedajúca množstvu do 105 miliónov ton ekvivalentu CO₂. Bezpečnostná rezerva slúži ako doplnok k nástrojom flexibility stanoveným v článkoch 5, 6 a 7.
2. Členský štát môže využiť bezpečnostnú rezervu, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) jeho HDP na obyvateľa pri trhových cenách z roku 2013, ktorý uverejnil Eurostat v apríli 2016, bol nižší ako priemer Únie;
 - b) jeho súhrnné emisie skleníkových plynov v rokoch 2013 až 2020 v sektoroch, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, sú pod úrovňou jeho súhrnných ročne pridelených emisných kvót na roky 2013 až 2020, a
 - c) jeho emisie skleníkových plynov prekračujú jeho ročne pridelené emisné kvóty v rokoch 2026 až 2030, hoci:
 - i) vyčerpal možnosti nástrojov flexibility podľa článku 5 ods. 2 a 3,
 - ii) v maximálnej miere využil čisté odstraňovanie podľa článku 7, aj keď toto množstvo nedosahuje úroveň stanovenú v prílohe III, a
 - iii) neuskutočnil žiadne čisté prevody na iné členské štáty podľa článku 5.
3. Členský štát, ktorý spĺňa podmienky stanovené v odseku 2 tohto článku, dostane dodatočný prídel z bezpečnostnej rezervy do výšky jeho deficitu, ktorý využije na splnenie podmienok podľa článku 9. Toto množstvo nepresiahne 20 % jeho celkového nadbytku v rokoch 2013 až 2020.

Ak výsledné spoločné množstvo, ktoré sa má prideliť všetkým členským štátom, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v odseku 2 tohto článku, presiahne limit uvedený v odseku 1 tohto článku, množstvo, ktoré sa má prideliť každému z uvedených členských štátov, sa zníži pomerným dielom.

4. Akékoľvek množstvo, ktoré zostane v bezpečnostnej rezerve po pridelení v súlade s prvým pododsekom odseku 3, sa rozdelí medzi členské štáty uvedené v tom istom pododseku úmerne k ich zostávajúcemu deficitu, nie však tak, aby sa tento deficit presiahol. Takéto množstvo môže byť v prípade každého z uvedených členských štátov doplnené k percentuálnemu podielu uvedenému v uvedenom pododseku.

5. Po ukončení preskúmania uvedeného v článku 19 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 za rok 2020 Komisia v prípade každého členského štátu, ktorý spĺňa podmienky stanovené v písmenách a) a b) odseku 2 tohto článku, uverejní množstvá zodpovedajúce 20 % celkového nadbytku v rokoch 2013 až 2020 podľa prvého pododseku odseku 3 tohto článku.

Článok 12

Register

1. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 13 na účely doplnenia tohto nariadenia s cieľom zabezpečiť presné započítavanie podľa tohto nariadenia prostredníctvom registra Únie, pokiaľ ide o:
 - a) ročne pridelené emisné kvóty;
 - b) nástroje flexibility, ktoré sa uplatňujú podľa článkov 5, 6 a 7;
 - c) kontroly splnenia podmienok podľa článku 9;
 - d) úpravy podľa článku 10 a
 - e) bezpečnostnú rezervu podľa článku 11.

2. Centrálny správca vykonáva automatizovanú kontrolu každej transakcie v registri Únie, ktorá vyplýva z tohto nariadenia a v prípade potreby transakcie zastaví, aby zabezpečil, že nedôjde k žiadnym nezrovnalostiam.
3. Informácie uvedené v odseku 1 písm. a) až e) a v odseku 2 sú prístupné verejnosti.

Článok 13

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 ods. 2 a článku 12 ods. 1 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 9. júla 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 7 ods. 2 a článku 12 ods. 1 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 7 ods. 2 a článku 12 ods. 1 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 14

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre zmenu klímy zriadený nariadením (EÚ) č. 525/2013. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 15

Preskúmanie

1. Toto nariadenie sa preskúmava okrem iného s prihliadnutím na meniace sa vnútroštátne okolnosti, spôsob, akým všetky odvetvia hospodárstva prispievajú k zníženiu emisií skleníkových plynov, medzinárodný vývoj a úsilie o dosiahnutie dlhodobých cieľov Parížskej dohody.
2. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade do šiestich mesiacov po každom globálnom hodnotení dohodnutom podľa článku 14 Parížskej dohody správu o fungovaní tohto nariadenia vrátane rovnováhy medzi ponukou ročne pridelených emisných kvót a dopytom po nich, ako aj o prínose nariadenia k celkovému cieľu Únie v oblasti znížovania emisií skleníkových plynov do roku 2030 a jeho prínose k plneniu cieľov Parížskej dohody, najmä pokiaľ ide o potrebu dodatočných politík a opatrení Únie na účely nevyhnutných znížení emisií skleníkových plynov zo strany Únie a jej členských štátov vrátane rámca na obdobie po roku 2030, a v prípade potreby môže predložiť návrhy.

V týchto správach sa zohľadňujú stratégie vypracované podľa článku 4 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 s cieľom prispievať k stanoveniu dlhodobej stratégie Únie.

Článok 16

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 525/2013

Nariadenie (EÚ) č. 525/2013 sa mení takto:

1. V článku 7 sa odsek 1 mení takto:

a) vkladá sa toto písmeno:

„aa) od roku 2023 svoje antropogénne emisie skleníkových plynov uvedené v článku 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842 (*) za rok X-2 v súlade s požiadavkami nahlasovania UNFCCC;

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842 z 30. mája 2018 o záväznom ročnom znižovaní emisií skleníkových plynov členskými štátmi v rokoch 2021 až 2030, ktorým sa prispieva k opatreniam v oblasti klímy zameraným na splnenie záväzkov podľa Parížskej dohody, a o zmene nariadenia (EÚ) č. 525/2013 (Ú. v. EÚ L 156, 19.6.2018, s. 26).“

b) druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Členské štáty vo svojich správach každoročne informujú Komisiu o akomkoľvek zámere využiť nástroje flexibility stanovené v článku 5 ods. 4 a 5 a v článku 7 nariadenia (EÚ) 2018/842, ako aj o použití príjmov podľa článku 5 ods. 6 uvedeného nariadenia. Komisia do troch mesiacov od doručenia týchto informácií od členských štátov sprístupní tieto informácie výboru uvedenému v článku 26 tohto nariadenia.“

2. V článku 13 ods. 1 sa v písmene c) dopĺňa tento bod:

„ix) od roku 2023 informácie o vnútroštátnych politikách a opatreniach, ktoré realizujú v záujme plnenia svojich povinností podľa nariadenia (EÚ) 2018/842, a informácie o dodatočných plánovaných vnútroštátnych politikách a opatreniach, ktorých cieľom je obmedzenie emisií skleníkových plynov nad rámec ich záväzkov podľa uvedeného nariadenia;“

3. V článku 14 sa v odseku 1 dopĺňa toto písmeno:

„f) od roku 2023 celkové projekcie skleníkových plynov a samostatné odhady predpokladaných emisií skleníkových plynov zo zdrojov emisií, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2018/842 a smernica 2003/87/ES.“

4. V článku 21 sa v odseku 1 dopĺňa toto písmeno:

„c) povinnosti podľa článku 4 nariadenia (EÚ) 2018/842. Pri tomto posudzovaní sa zohľadní pokrok v politikách a opatreniach Únie, ako aj informácie od členských štátov. Každé dva roky hodnotenie obsahuje aj plánovaný pokrok Únie pri plnení jej národne definovaného príspevku k Parížskej dohode, ktorý zahŕňa záväzok Únie k znižovaniu emisií skleníkových plynov v celom hospodárstve, a plánovaný pokrok členských štátov pri plnení ich povinností podľa uvedeného nariadenia.“

Článok 17

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 30. mája 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
L. PAVLOVA

PRÍLOHA I

ZNÍŽENIE EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNOV ČLENSKÝCH ŠTÁTOV PODĽA ČLÁNKU 4 ODS. 1

	Zníženia emisií skleníkových plynov členských štátov v roku 2030 vo vzťahu k ich úrovniam z roku 2005 určeným v súlade s článkom 4 ods. 3
Belgicko	– 35 %
Bulharsko	– 0 %
Česká republika	– 14 %
Dánsko	– 39 %
Nemecko	– 38 %
Estónsko	– 13 %
Írsko	– 30 %
Grécko	– 16 %
Španielsko	– 26 %
Francúzsko	– 37 %
Chorvátsko	– 7 %
Taliansko	– 33 %
Cyprus	– 24 %
Lotyšsko	– 6 %
Litva	– 9 %
Luxembursko	– 40 %
Maďarsko	– 7 %
Malta	– 19 %
Holandsko	– 36 %
Rakúsko	– 36 %
Poľsko	– 7 %
Portugalsko	– 17 %
Rumunsko	– 2 %
Slovinsko	– 15 %
Slovensko	– 12 %
Fínsko	– 39 %
Švédsko	– 40 %
Spojené kráľovstvo	– 37 %

PRÍLOHA II

ČLENSKÉ ŠTÁTY, PRI KTORÝCH SA MÔŽE OBMEDZENÉ ZRUŠENIE KVÓT EU ETS ZOHLADNIŤ NA ÚČELY SPLNENIA PODMIENOK
PODĽA ČLÁNKU 6

	Maximálny percentuálny podiel emisií skleníkových plynov z roku 2005 určený v súlade s článkom 4 ods. 3
Belgicko	2 %
Dánsko	2 %
Írsko	4 %
Luxembursko	4 %
Malta	2 %
Holandsko	2 %
Rakúsko	2 %
Fínsko	2 %
Švédsko	2 %

PRÍLOHA III

CELKOVÉ ČISTÉ ODSTRÁNENIE ZO ZALESNENEJ PÔDY, Z ODLESNENEJ PÔDY, Z OBHOSPODAROVANEJ ORNEJ PÔDY A Z OBHOSPODAROVANÝCH TRÁVNÝCH PORASTOV, KTORÉ MÔŽU ČLENSKÉ ŠTÁTY ZOHLADNIŤ NA ÚČELY SPLNENIA PODMIENOK PODĽA ČLÁNKU 7 ODS. 1 PÍSM. A) NA OBDOBIE ROKOV 2021 AŽ 2030

	Maximálne množstvo vyjadrené v miliónoch ton ekvivalentu CO ₂
Belgicko	3,8
Bulharsko	4,1
Česká republika	2,6
Dánsko	14,6
Nemecko	22,3
Estónsko	0,9
Írsko	26,8
Grécko	6,7
Španielsko	29,1
Francúzsko	58,2
Chorvátsko	0,9
Taliansko	11,5
Cyprus	0,6
Lotyšsko	3,1
Litva	6,5
Luxembursko	0,25
Maďarsko	2,1
Malta	0,03
Holandsko	13,4
Rakúsko	2,5
Poľsko	21,7
Portugalsko	5,2
Rumunsko	13,2
Slovinsko	1,3
Slovensko	1,2
Fínsko	4,5
Švédsko	4,9
Spojené kráľovstvo	17,8
Maximálne spolu:	280

PRÍLOHA IV

MNOŽSTVO ÚPRAV PODĽA ČLÁNKU 10 ODS. 2

	Tony ekvivalentu CO ₂
Bulharsko	1 602 912
Česká republika	4 440 079
Estónsko	145 944
Chorvátsko	1 148 708
Lotyšsko	1 698 061
Litva	2 165 895
Maďarsko	6 705 956
Malta	774 000
Poľsko	7 456 340
Portugalsko	1 655 253
Rumunsko	10 932 743
Slovinsko	178 809
Slovensko	2 160 210

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/843

z 30. mája 2018,

ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 ⁽⁴⁾ predstavuje hlavný právny nástroj v predchádzaní zneužívaniu finančného systému Únie na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. Uvedená smernica, ktorej termín na transpozíciu bol 26. júna 2017, stanovuje účinný a komplexný právny rámec na boj proti obstarávaniu peňazí alebo majetku na teroristické účely, ktorý od členských štátov vyžaduje, aby identifikovali, chápali a znížovali riziká týkajúce sa prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.
- (2) Nedávne teroristické útoky odhalili vznikajúce nové trendy, predovšetkým čo sa týka spôsobu, akým teroristické skupiny financujú a vykonávajú svoje operácie. Niektoré služby moderných technológií sa stávajú čím ďalej tým populárnejšie ako alternatívne finančné systémy, pričom zostávajú mimo rámca práva Únie alebo sa na ne uplatňujú výnimky z právnych požiadaviek, ktorých existencia už ďalej nemôže byť odôvodnená. Aby sa udržal krok s objavujúcimi sa trendmi, mali by sa prijať ďalšie opatrenia s cieľom zaručiť zvýšenie transparentnosti finančných transakcií, podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov, ako aj správy zvereného majetku (trust) a právnych štruktúr so štruktúrou alebo funkciami podobnými správe zvereného majetku (ďalej len „podobné právne štruktúry“), s cieľom zlepšiť existujúci preventívny rámec a účinnejšie bojovať proti financovaniu terorizmu. Je dôležité poznamenať, že prijaté opatrenia by mali byť primerané rizikám.
- (3) Organizácia Spojených národov (OSN), Interpol a Europol informujú o čoraz väčšej previazanosti medzi organizovanou trestnou činnosťou a terorizmom. Vzťah medzi organizovanou trestnou činnosťou a terorizmom a prepojenia medzi zločineckými a teroristickými skupinami predstavujú zvýšenú bezpečnostnú hrozbu pre Úniu. Predchádzanie využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu je neoddeliteľnou súčasťou každej stratégie na riešenie uvedenej hrozby.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 459, 9.12.2016, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 34, 2.2.2017, s. 121.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 19. apríla 2018 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. mája 2018.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (4) Hoci za ostatné roky došlo zo strany členských štátov k významným zlepšeniam pri prijímaní a vykonávaní noriem Finančnej akčnej skupiny (Financial Action Task Force – FATF) a oceňovaní práce Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj, pokiaľ ide o transparentnosť, je zrejme, že je potrebné zvýšiť celkovú transparentnosť hospodárskeho a finančného prostredia Únie. Predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu môže byť účinné len v prostredí, ktoré nevyhovuje páchatelom hľadajúcim úkryt pre svoje financie za pomoci netransparentných štruktúr. Celistvosť finančného systému Únie závisí od transparentnosti podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov, správ zvereného majetku (trusts) a podobných právnych štruktúr. Cieľom tejto smernice je nielen odhaľovať a vyšetrovať pranie špinavých peňazí, ale aj brániť jeho vzniku. Zvyšovanie transparentnosti by mohlo byť silným odstrašujúcim prostriedkom.
- (5) Zatiaľ čo by sa mali plniť ciele smernice (EÚ) 2015/849 a jej akékoľvek zmeny by mali byť v súlade s činnosťou Únie prebiehajúcou v oblasti boja proti terorizmu a jeho financovaniu, takéto zmeny by sa mali vykonať s náležitým ohľadom na základné právo na ochranu osobných údajov, ako aj na dodržiavanie a uplatňovanie zásady proporcionality. V oznámení Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom Európsky program v oblasti bezpečnosti sa poukazuje na potrebu účinnejších a komplexnejších opatrení na boj proti financovaniu terorizmu, pričom sa v ňom zdôrazňuje, že prenikanie na finančné trhy umožňuje financovanie terorizmu. V záveroch Európskej rady zo 17. – 18. decembra 2015 bola tiež zdôraznená potreba urýchlene prijať ďalšie opatrenia na boj proti financovaniu terorizmu vo všetkých oblastiach.
- (6) V oznámení Komisie Európskemu parlamentu a Rade s názvom Akčný plán na posilnenie boja proti financovaniu terorizmu sa vyzdvihuje potreba prispôsobiť sa novým hrozbám a v súlade s tým zmeniť smernicu (EÚ) 2015/849.
- (7) Opatrenia Únie by mali tiež presne odrážať vývoj a záväzky prijaté na medzinárodnej úrovni. Preto by sa mali zohľadniť rezolúcia Bezpečnostnej rady OSN (BR OSN) č. 2195 (2014) o hrozbách pre medzinárodný mier a bezpečnosť a rezolúcie BR OSN č. 2199 (2015) a č. 2253 (2015) o hrozbách pre medzinárodný mier a bezpečnosť spôsobených teroristickými činmi. Uvedené rezolúcie BR OSN sa zaoberajú väzbami medzi terorizmom a nadnárodnou organizovanou trestnou činnosťou, bránením teroristickým skupinám v získavaní prístupu k medzinárodným finančným inštitúciám a rozšírením rámca sankcií o Islamský štát v Iraku a Levante.
- (8) Poskytovatelia zmenárenských služieb poskytujúci výmenu medzi virtuálnymi menami a nekrytými menami (fiat meny) (t. j. mince a bankovky, ktoré sú označené ako zákonné platidlo, a elektronické peniaze krajiny, prijímané ako prostriedok výmeny vo vydávajúcej krajine), ako aj poskytovatelia služieb peňaženky, nepodliehajú žiadnej povinnosti Únie identifikovať podozrivú činnosť. Teroristické skupiny preto môžu byť schopné prevádzať peniaze do finančného systému Únie alebo v rámci sietí virtuálnych mien zatajením prevodov alebo využívaním určitého stupňa anonymity týchto platforiem. Je preto dôležité rozšíriť rozsah pôsobnosti smernice (EÚ) 2015/849 tak, aby zahŕňala poskytovateľov zmenárenských služieb výmeny virtuálnych mien za menu s núteným obehom, ako aj poskytovateľov služieb peňaženky. Na účely boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by mali byť príslušné orgány schopné prostredníctvom povinných subjektov monitorovať používanie virtuálnych mien. Takýmto monitorovaním by sa zaistil vyvážený a primeraný prístup, ochrana technických výhod a vysoký stupeň transparentnosti v oblasti alternatívneho finančníctva a sociálneho podnikania.
- (9) Anonymita virtuálnych mien umožňuje ich prípadné zneužitie na trestné účely. Zahnutím poskytovateľov zmenárenských služieb výmeny virtuálnych mien za meny s núteným obehom a poskytovateľov služieb peňaženky sa problém anonymity spojený s transakciami virtuálnych mien nevyrieši úplne, lebo veľká časť prostredia virtuálnych mien zostane naďalej anonymná, pretože používatelia môžu transakcie vykonávať aj bez takýchto poskytovateľov. S cieľom potlačiť riziká týkajúce sa anonymity by vnútroštátne finančné spravodajské jednotky (Financial Intelligence Units – FIU) mali byť schopné získavať informácie, ktoré im umožnia priradiť k príslušným adresám virtuálnej meny totožnosť jej vlastníka. Okrem toho by sa mala ďalej posúdiť možnosť dovoliť používateľom, aby sa dobrovoľne a sami ohlásili určeným orgánom.

- (10) Virtuálne meny by sa nemali zamieňať s elektronickými peniazmi vymedzenými v článku 2 bode 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES⁽¹⁾, ani so širším pojmom „finančné prostriedky“ vymedzeným v článku 4 bode 25 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366⁽²⁾, ani s peňažnou hodnotou uchovávanou v nástrojoch, ktoré sú vyňaté podľa článku 3 písm. k) a l) smernice (EÚ) 2015/2366, ani s menami v hrách, ktoré možno použiť výlučne v rámci špecifického herného prostredia. Hoci virtuálne meny môžu byť často používané ako platobný prostriedok, mohli by sa používať aj na iné účely a nájsť širšie použitie, ako napríklad prostriedok výmeny, na investície, na produkty na uchovávanie hodnoty alebo na použitie v online kasínach. Cieľom tejto smernice je zahrnúť všetky potenciálne použitia virtuálnych mien.
- (11) Miestne meny, známe tiež ako doplňujúce meny, ktoré sa používajú vo veľmi obmedzených sieťach, ako je mesto alebo región, a medzi malým počtom používateľov, by sa nemali považovať za virtuálne meny.
- (12) Obchodné vzťahy alebo transakcie, ktoré zahŕňajú vysokorizikové tretie krajiny, by mali byť obmedzené, ak sa zistia významné nedostatky v mechanizme dotknutých tretích krajín týkajúcom sa boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, pokiaľ sa neuplatnia primerané dodatočné opatrenia na zmiernenie rizika alebo protiopatrenia. V prípade takýchto prípadov vysokého rizika a takýchto obchodných vzťahov alebo transakcií by členské štáty mali od povinných subjektov vyžadovať, aby uplatňovali opatrenia zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi s cieľom riadiť a zmierňovať tieto riziká. Každý členský štát preto na vnútroštátnej úrovni určí typ opatrení zvýšenej povinnej starostlivosti, ktoré sa majú prijať v súvislosti s vysokorizikovými tretími krajinami. Tieto rozdielne prístupy členských štátov tvoria slabé miesta v riadení obchodných vzťahov, ktoré zahŕňajú vysokorizikové tretie krajiny identifikované Komisiou. Je dôležité zvýšiť efektívnosť zoznamu vysokorizikových tretích krajín, ktorý zostavila Komisia, a to zaistením harmonizovaného zaobchádzania s týmito krajinami na úrovni Únie. Tento harmonizovaný prístup by sa mal zamerať predovšetkým na opatrenia zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ak sa tieto opatrenia už nepožadujú podľa vnútroštátneho práva. V súlade s medzinárodnými záväzkami by členské štáty mali mať možnosť od povinných subjektov požadovať, aby v prípade potreby uplatňovali dodatočné opatrenia na zmiernenie rizika, ktoré sú doplnkové k opatreniam zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s prístupom založeným na posúdení rizika a so zohľadnením osobitných okolností obchodných vzťahov alebo transakcií. Medzinárodné organizácie a tvorcovia noriem s kompetenciami v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a financovania terorizmu môžu vyzvať k uplatneniu vhodných protiopatrení na ochranu medzinárodného finančného systému pred súčasnými a značnými rizikami súvisiacimi s práním špinavých peňazí a financovaním terorizmu spojenými s určitými krajinami. Členské štáty by okrem toho mali od povinných subjektov vyžadovať, aby uplatňovali dodatočné opatrenia na zmiernenie rizík týkajúce sa vysokorizikových tretích krajín identifikovaných Komisiou prostredníctvom zohľadnenia výziev na prijatie protiopatrení a odporúčaní, ako sú tie, ktoré sformulovala FATF, ako aj záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných dohôd.
- (13) Vzhľadom na vyvíjajúcu sa povahu hrozieb a zraniteľné miesta súvisiace s práním špinavých peňazí a financovaním terorizmu by Unia mala prijať jednotný prístup k dosahovaniu súladu vnútroštátnych mechanizmov boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu s požiadavkami na úrovni Únie, a to prostredníctvom zohľadnenia posúdenia efektívnosti týchto vnútroštátnych mechanizmov. Na účely monitorovania správnej transpozície požiadaviek Únie do vnútroštátnych mechanizmov boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, účinného vykonávania týchto požiadaviek a schopnosti týchto mechanizmov dosiahnuť účinný preventívny rámec by Komisia mala vo svojom posúdení vychádzať z vnútroštátnych mechanizmov boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu bez toho, aby boli dotknuté posúdenia vykonávané medzinárodnými organizáciami a tvorcami noriem s kompetenciami v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a boja proti financovaniu terorizmu, ako je FATF alebo výbor expertov pre vyhodnocovanie opatrení proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.
- (14) Predplatené karty na všeobecné účely majú legitímne využitie a sú nástrojom, ktorý prispieva k sociálnemu a finančnému začleneniu. Avšak anonymné predplatené karty sa dajú ľahko využiť na financovanie teroristických útokov a logistiky. Je preto dôležité odoprieť teroristom tieto prostriedky financovania ich operácií ďalším znížením limitov a maximálnych súm, v prípade ktorých povinné subjekty nemusia uplatňovať určité opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovené v smernici (EÚ) 2015/849. Preto s náležitým zohľadnením

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35).

potrieb spotrebiteľov pri používaní predplatených nástrojov na všeobecný účel a bez toho, aby sa bránilo ich používaniu na podporu sociálneho a finančného začlenenia, je dôležité znížiť existujúce limity pre anonymné predplatené karty na všeobecný účel a identifikovať zákazníka v prípade platobných transakcií na diaľku, ak suma transakcie presahuje 50 EUR.

- (15) Aj keď používanie anonymných predplatených kariet vydaných v Únii je v zásade obmedzené len na územie Únie, nie vždy to platí v prípade podobných kariet vydaných v tretích krajinách. Preto je dôležité zabezpečiť, aby sa anonymné predplatené karty vydané mimo Únie mohli používať v Únii len vtedy, ak ich možno považovať za karty spĺňajúce požiadavky rovnocenné s požiadavkami stanovenými v práve Únie. Uvedené pravidlo by sa malo prijať v plnom súlade so záväzkami Únie v oblasti medzinárodného obchodu, najmä s ustanoveniami Všeobecnej dohody o obchode so službami.
- (16) Jednotky FIU zohrávajú dôležitú úlohu pri identifikácii finančných operácií teroristických sietí, predovšetkým cezhraničných, a v odhaľovaní ich finančných podporovateľov. Finančné vyšetrovanie môže mať zásadný význam pri odhaľovaní uľahčovania teroristických trestných činov a sietí a systémov teroristických organizácií. Vzhľadom na absenciu záväzných medzinárodných noriem, existujú značné rozdiely vo funkciách, kompetenciách a právomociach FIU. Členské štáty by sa mali snažiť zaistiť efektívnejší a koordinovanejší prístup k riešeniu finančného vyšetrovania týkajúceho sa terorizmu, a to aj v prípadoch súvisiacich so zneužívaním virtuálnych mien. Súčasný rozdiel by však nemali ovplyvniť činnosť jednotky FIU, najmä jej schopnosť vypracúvať preventívne analýzy na podporu všetkých orgánov poverených vykonávať spravodajské, vyšetrovacie a súdne činnosti a medzinárodnú spoluprácu. Jednotky FIU by pri vykonávaní svojich úloh mali mať prístup k informáciám a možnosť vymieňať si ich bez prekážok, a to aj pomocou príslušnej spolupráce s orgánmi presadzovania práva. Vo všetkých prípadoch podozrivej kriminality a najmä v prípadoch zahŕňajúcich financovanie terorizmu by tok informácií mal byť priamy a rýchly bez zbytočného zdržania. Je preto dôležité ďalej zvýšiť efektívnosť a účinnosť jednotiek FIU objasnením ich právomocí a spolupráce medzi nimi.
- (17) Jednotkám FIU by sa malo umožniť získať od ktoréhokoľvek povinného subjektu všetky potrebné informácie týkajúce sa ich funkcií. Ich voľný prístup k informáciám je dôležitý na zabezpečenie toho, aby bolo možné náležite sledovať toky peňazí a odhaľovať nezákonné siete a toky v rannom štádiu. Potreba jednotiek FIU získať ďalšie informácie od povinných subjektov na základe podozrenia týkajúceho sa prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu by mohla byť vyvolaná predchádzajúcou správou o podozrivých transakciách poskytnutou jednotke FIU, ale mohla by byť tiež vyvolaná inými prostriedkami, napríklad vlastnou analýzou jednotky FIU, spravodajskými informáciami poskytnutými príslušnými orgánmi alebo informáciami, ktoré má iná jednotka FIU. Jednotky FIU by preto v súvislosti so svojimi funkciami mali mať možnosť získať informácie od ktoréhokoľvek povinného subjektu aj bez predchádzajúcej správy. Nepatria sem plošné žiadosti o informácie povinným subjektom v rámci analýzy jednotky FIU, ale len žiadosti o informácie založené na dostatočne vymedzených podmienkach. Jednotka FIU by tiež mala mať možnosť získať tieto informácie na žiadosť predloženú inou jednotkou FIU z Únie a vymieňať si informácie so žiadajúcou jednotkou FIU.
- (18) Účelom jednotky FIU je zhromažďovanie a analyzovanie informácií, ktoré získava s cieľom zistiť prepojenia medzi podozrivými transakciami a podkladovou trestnou činnosťou, s cieľom predchádzať praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a bojovať proti nim, a postupovať výsledky svojej analýzy, ako aj dodatočné informácie príslušným orgánom, ak existujú dôvody na podozrenie z prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu. Jednotka FIU by sa nemala zdržať výmeny ani odmietnuť výmenu informácií s inou jednotkou FIU spontánne alebo na požiadanie, a to z dôvodov ako nedostatočná identifikácia súvisiaceho predikatívneho trestného činu, charakteristiky vnútroštátnych trestnoprávných predpisov a rozdiely v definíciách súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo chýbajúci odkaz na konkrétne súvisiace predikatívne trestné činy. Podobne by jednotka FIU mala poskytnúť svoj predbežný súhlas inej jednotke FIU s postúpením informácií príslušným orgánom, a to bez ohľadu na typ súvisiaceho predikatívneho trestného činu, aby sa umožnilo efektívne vykonávanie funkcie šírenia informácií. Jednotky FIU nahlásili ťažkosti pri výmene informácií, ktoré spôsobujú rozdiely medzi definíciami niektorých predikatívnych trestných činov vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ako napríklad daňových trestných činov, ktoré nie sú harmonizované právom Únie. Takéto rozdiely by nemali brzdíť vzájomnú výmenu, šírenie príslušným orgánom a používanie týchto informácií, ako sa vymedzuje v tejto smernici. Jednotky FIU by mali rýchlo, konštruktívne a efektívne zabezpečovať čo najširšiu medzinárodnú spoluprácu s jednotkami FIU z tretích krajín, pokiaľ ide o pranie špinavých peňazí, súvisiace predikatívne trestné činy a financovanie terorizmu v súlade s odporúčaniami FATF a zásadami Egmont pre Výmenu informácií medzi finančnými spravodajskými jednotkami.

- (19) Informácie prudenciálnej povahy súvisiace s úverovými a finančnými inštitúciami, napríklad informácie týkajúce sa odbornosti a vhodnosti riaditeľov a akcionárov, mechanizmov vnútornej kontroly, správy vecí verejných či dodržiavania predpisov a riadenia rizík, sú často nevyhnutné pre primeraný dohľad nad týmito inštitúciami, pokiaľ ide o pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu. Rovnako tak sú informácie týkajúce sa boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu dôležité pre prudenciálny dohľad nad takýmito inštitúciami. Výmene dôverných informácií a spolupráci medzi príslušnými orgánmi vykonávajúcimi dohľad nad úverovými a finančnými inštitúciami v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a subjektmi vykonávajúcimi prudenciálny dohľad by preto nemala brániť právna neistota, ktorá by mohla vyplývať z absencie jednoznačných ustanovení v tejto oblasti. Objasnenie právneho rámca je o to dôležitejšie, že prudenciálny dohľad bol v niekoľkých prípadoch zverený orgánom dohľadu pôsobiacim mimo oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, napríklad Európskej centrálnej banke (ECB).
- (20) Oneskorený prístup jednotiek FIU a iných príslušných orgánov k informáciám o totožnosti držiteľov bankových účtov a platobných účtov a bezpečnostných schránok, najmä tých anonymných, bráni v odhaľovaní prevodov finančných prostriedkov spojených s terorizmom. Vnútroštátne údaje, ktoré umožňujú identifikovať bankové účty a platobné účty a bezpečnostné schránky patriace jednej osobe, sú fragmentované, a preto nie sú pre jednotky FIU a iné príslušné orgány včas dostupné. Z toho dôvodu je dôležité vytvoriť vo všetkých členských štátoch centralizované automatizované mechanizmy, napríklad register alebo systém vyhľadávania údajov, ako účinné prostriedky na získanie včasného prístupu k informáciám o totožnosti držiteľov bankových účtov a platobných účtov a bezpečnostných schránok, ich splnomocnených osôb a konečných užívateľov výhod plynúcich z ich vlastníctva. Pri uplatňovaní ustanovení o prístupe je vhodné používať už existujúce mechanizmy, ak vnútroštátne jednotky FIU majú okamžitý a nefiltrovaný prístup k údajom, v súvislosti s ktorými vykonávajú zisťovanie. Členské štáty by mali zvážiť naplnenie takýchto mechanizmov inými informáciami, ktoré považujú za potrebné a primerané pre účinnejšie zmiernenie rizík súvisiacich s práním špinavých peňazí a financovaním terorizmu. Mala by sa zabezpečiť úplná dôvernosť takýchto zisťovaní a žiadostí o súvisiace informácie jednotkami FIU a príslušnými inými orgánmi, než sú orgány zodpovedné za trestné stíhanie.
- (21) Aby sa rešpektovalo súkromie a chránili osobné údaje, minimálne údaje potrebné na vykonávanie vyšetrovaní prania špinavých peňazí a financovania terorizmu by sa mali uchovávať v centralizovaných automatizovaných mechanizmoch pre bankové účty a platobné účty, ako sú registre alebo systémy vyhľadávania údajov. Členské štáty by mali mať možnosť určiť, ktoré údaje sú vhodné a primerané na zber vzhľadom na zavedené systémy a právne tradície s cieľom umožniť zmysluplnú identifikáciu konečných užívateľov výhod. Pri transpozícii ustanovení týkajúcich sa týchto mechanizmov by mali členské štáty stanoviť doby uchovávania ekvivalentné dobe uchovávania dokumentácie a informácií získaných v rámci uplatňovania opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Členské štáty by mali mať možnosť zákonom predĺžiť dobu uchovávania na všeobecnom základe bez toho, aby sa vyžadovali rozhodnutia v jednotlivých prípadoch. Táto dodatočná doba uchovávania by nemala presiahnuť ďalších päť rokov. Táto doba by nemala mať vplyv na vnútroštátne právo stanovujúce ďalšie požiadavky na uchovávanie údajov umožňujúce rozhodnutia v jednotlivých prípadoch s cieľom uľahčiť trestné alebo správne konania. Prístup k týmto mechanizmom by sa mal zakladať na zásade „vedieť len to najnutnejšie“.
- (22) Presná identifikácia a overovanie údajov fyzických a právnických osôb sú dôležité pre boj proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu. Najnovší technický vývoj v oblasti digitalizácie transakcií a platieb umožňuje bezpečnú identifikáciu na diaľku alebo elektronickú identifikáciu. Uvedené prostriedky identifikácie stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014⁽¹⁾ by sa mali zohľadniť, najmä pokiaľ ide o oznámené systémy elektronickej identifikácie a spôsoby, ktoré zaručujú cezhraničné zákonné uznávanie, ktoré poskytujú bezpečné nástroje na vysokej úrovni a sú referenčným prostriedkom, voči ktorému sa môžu overovať metódy identifikácie stanovených na vnútroštátnej úrovni. Okrem toho sa môžu vziať do úvahy iné bezpečné procesy identifikácie na diaľku alebo elektronickej identifikácie regulované, uznané, schválené alebo akceptované na vnútroštátnej úrovni príslušným vnútroštátnym orgánom. Ak je to vhodné, v procese identifikácie by sa malo zohľadniť aj uznávanie elektronických dokumentov a dôveryhodné služby, ako sú stanovené v nariadení (EÚ) č. 910/2014. Pri uplatňovaní tejto smernice by sa mala zohľadňovať zásada technologickej neutrality.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (23) Na identifikáciu politicky exponovaných osôb v Únii by mali členské štáty vydávať zoznamy uvádzajúce špecifické funkcie, ktoré sa podľa vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení majú považovať za významné verejné funkcie. Členské štáty by mali požiadať každú medzinárodnú organizáciu akreditovanú na ich území, aby vydala a aktualizovala zoznam významných verejných funkcií v danej medzinárodnej organizácii.
- (24) Prístupom pre preskúvanie existujúcich klientov v súčasnom rámci je prístup vychádzajúci z rizika. Vzhľadom na vyššie riziko prania špinavých peňazí, financovania terorizmu a súvisiacich predikatívnych trestných činov spojených s určitými sprostredkovateľskými štruktúrami by však tento prístup nemusel umožniť včasné odhalenie a posúdenie rizík. Preto je dôležité zabezpečiť, aby sa niektoré jasne špecifikované kategórie existujúcich klientov tiež pravidelne monitorovali.
- (25) Od členských štátov sa v súčasnosti vyžaduje, aby zabezpečili, aby podnikateľské subjekty a iné právne subjekty zaregistrované na ich území získali a mali primerané, presné a aktuálne informácie o svojich vlastníckych právach. Potreba presných a aktuálnych informácií o konečnom užívateľovi výhod je kľúčovým faktorom pre vysledovanie páchatelov trestných činov, ktorí by inak mohli byť schopní ukryť svoju totožnosť za podnikovú štruktúru. Celosvetovo prepojený finančný systém umožňuje utajenie a pohyb finančných prostriedkov po celom svete a tí, ktorí perú špinavé peniaze a financujú terorizmus, ako aj ostatní páchatelia trestných činov, využívajú túto možnosť vo zvýšenej miere.
- (26) Mal by sa ozrejmiť osobitný faktor určujúci, ktorý členský štát je zodpovedný za monitorovanie a registráciu informácií o vlastníckych právach v prípade správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr. Kvôli rozdielom v právnych systémoch členských štátov sa niektoré správy zvereneného majetku a podobné právne štruktúry nemonitorujú ani nie sú registrované nikde v Únii. Informácie o vlastníckych právach v prípade správ zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr by sa mali registrovať tam, kde správcovia zvereneného majetku a osoby s rovnocenným postavením v prípade podobných právnych štruktúr majú sídlo alebo bydlisko. S cieľom zabezpečiť efektívne monitorovanie a registráciu informácií o vlastníckych právach v prípade správ zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr je potrebná tiež spolupráca medzi členskými štátmi. Prepojenie registrov členských štátov konečných užívateľov výhod správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr by tieto informácie sprístupnilo a tiež zaručilo, že sa zabráni viacnásobnej registrácii tých istých správ zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr v rámci Únie.
- (27) Pravidlá, ktoré sa uplatňujú na správy zvereneného majetku a podobné právne štruktúry, pokiaľ ide o prístup k informáciám o ich vlastníckych právach, by mali byť porovnateľné so zodpovedajúcimi pravidlami, ktoré platia pre podnikateľské subjekty a iné právne subjekty. Vzhľadom na rôzne typy správy zvereneného majetku, ktoré v súčasnosti existujú v Únii, ako aj na ešte väčšiu rôznorodosť podobných právnych štruktúr, rozhodnutie o tom, či správa zvereneného majetku alebo podobné právne štruktúry sú alebo nie sú porovnateľne podobné s podnikateľskými subjektmi a inými právnymi subjektmi, by malo byť prijímané členskými štátmi. Cieľom vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich uvedené ustanovenia by malo byť zabrániť tomu, aby sa správa zvereneného majetku alebo podobné právne štruktúry používali na účely prania špinavých peňazí, financovania terorizmu alebo súvisiacich predikatívnych trestných činov.
- (28) Vzhľadom na rôzne charakteristiky správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr by mali mať členské štáty možnosť určovať podľa vnútroštátneho práva a v súlade s pravidlami na ochranu údajov úroveň transparentnosti, pokiaľ ide o správu zvereneného majetku a podobné právne štruktúry, ktoré nie sú porovnateľné s podnikateľskými subjektmi a inými právnymi subjektmi. Riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu sa môžu líšiť na základe charakteristík typu správy zvereneného majetku alebo podobnej právnej štruktúry, porozumenie uvedených rizík sa môže časom vyvíjať, napríklad z dôvodu národného a nadnárodného hodnotenia rizika. Z tohto dôvodu by členské štáty mali mať možnosť stanoviť širší prístup k informáciám o vlastníckych právach v prípade správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr, ak takýto prístup predstavuje nevyhnutné a primerané opatrenie s legitímnym cieľom, ktorým je predchádzanie využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Pri určovaní úrovne transparentnosti informácií o vlastníckych právach v prípade takejto správy zvereneného majetku alebo podobných právnych štruktúr by členské štáty mali náležite zohľadniť ochranu základných práv jednotlivcov, predovšetkým právo na súkromie a ochranu osobných údajov. Prístup k informáciám o vlastníckych právach v prípade správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr by mal byť poskytnutý akejkoľvek osobe, ktorá môže preukázať legitímny záujem. Prístup by sa mal udeliť aj akejkoľvek osobe, ktorá podá písomnú žiadosť v súvislosti so správou zvereneného majetku či podobnou právnou štruktúrou a má v držbe alebo vlastní kontrolný podiel v akejkoľvek podnikateľskom subjekte alebo inom právnom subjekte registrovanom mimo Únie, prostredníctvom priameho alebo nepriameho vlastníctva, a to aj

prostredníctvom akcií na doručiteľa alebo prostredníctvom kontroly inými prostriedkami. Kritériá a podmienky udelenia prístupu k žiadostiam o informácie o vlastníckych právach v prípade správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr by mali byť dostatočne presné a v súlade s cieľmi tejto smernice. Členské štáty by mali mať možnosť zamietnuť písomnú žiadosť, ak existujú opodstatnené dôvody na podozrenie, že písomná žiadosť nie je v súlade s cieľmi tejto smernice.

- (29) S cieľom zaručiť právnu istotu a rovnaké podmienky je nevyhnutné jasne stanoviť, ktoré právne štruktúry usadené v celej Únii by sa mali považovať za podobné správe zvereneného majetku z hľadiska ich funkcie alebo štruktúry. Preto by každý členský štát mal byť povinný určiť správu zvereneného majetku, ak je uznaná vnútroštátnym právom, a podobné právne štruktúry, ktoré môžu byť zriadené v súlade s ich vnútroštátnym právnym rámcom alebo zvyklosťami a ktoré majú štruktúru alebo funkciu podobnú správe zvereneného majetku, ako napríklad umožnenie rozluky alebo oddelenia medzi zákonným a skutočným vlastníctvom aktív. Potom by členské štáty mali Komisii oznámiť kategórie, opis vlastností, názvy a v prípade potreby právny základ tejto správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr s cieľom ich uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*, aby sa umožnila ich identifikácia inými členskými štátmi. Malo by sa vziať do úvahy, že správa zvereneného majetku a podobné právne štruktúry môžu mať rôzne právne charakteristiky naprieč Úniou. V prípade, že charakteristiky správy zvereneného majetku alebo podobnej právnej štruktúry majú porovnateľnú štruktúru alebo funkciu s charakteristikami podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov, prístup verejnosti k informáciám o vlastníckych právach by prispel k boju proti zneužívaniu správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr, podobne ako prístup verejnosti môže prispieť k predchádzaniu zneužívania podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.
- (30) Prístup verejnosti k informáciám o vlastníckych právach umožňuje väčšiu kontrolu informácií občianskou spoločnosťou, a to aj zo strany tlače alebo organizácií občianskej spoločnosti, a prispieva k zachovaniu dôvery v integritu obchodných transakcií a finančného systému. Môže prispieť k boju proti zneužívaniu podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov a právnych štruktúr na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, a to pomocou pri vyšetrovaní, ako aj dôsledkami na dobré meno, za predpokladu, že každý, kto by mohol s nimi realizovať transakcie, pozná totožnosť konečného užívateľa výhod. Uľahčuje tiež včasnú a efektívnu dostupnosť informácií pre finančné inštitúcie a orgány vrátane orgánov tretích krajín zapojených do boja proti takýmto trestným činom. Prístup k uvedeným informáciám by tiež pomohol vyšetrovaniam týkajúcim sa prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu.
- (31) Dôvera investorov a širokej verejnosti vo finančné trhy závisí do veľkej miery od existencie presného režimu zverejňovania údajov, ktorý zaisťuje transparentnosť vo vlastníckych právach a kontrolných štruktúrach spoločnosti. Platí to najmä pre systémy správy a riadenia spoločností, ktoré sa vyznačujú koncentrovaným vlastníctvom, ako je tomu v Únii. Veľkí investori s významnými hlasovacími právami a právami v oblasti peňažných tokov môžu na jednej strane podporiť dlhodobý rast a výkonnosť spoločností. Na druhej strane však ovládajúci koneční užívatelia výhod so silnými hlasovacími blokmi môžu byť motivovaní previesť podnikové aktíva a získať osobný prospech na úkor menšinových investorov. Potenciálne zvýšenie dôvery vo finančné trhy by sa malo považovať za pozitívny vedľajší účinok a nie za účel zvyšovania transparentnosti, ktorým je vytvárať prostredie, pri ktorom bude menej pravdepodobné, že sa použije na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.
- (32) Dôvera investorov a širokej verejnosti vo finančné trhy závisí do veľkej miery od existencie presného režimu zverejňovania údajov, ktorý zaisťuje transparentnosť vo vlastníckych právach a kontrolných štruktúrach podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov, ako aj určitých druhov správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr. Členské štáty by preto mali umožniť prístup k informáciám o vlastníckych právach dostatočne uceleným a koordinovaným spôsobom, stanovením jasných pravidiel o prístupe verejnosti, aby tretie strany mohli v celej Únii zisťovať, kto je konečným užívateľom výhod plynúcich z vlastníctva podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov, ako aj určitých druhov správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr.
- (33) Členské štáty by preto mali umožniť prístup k informáciám o vlastníckych právach v prípade podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov dostatočne uceleným a koordinovaným spôsobom prostredníctvom centrálnych registrov, v ktorých sú obsiahnuté informácie o vlastníckych právach, stanovením jasných pravidiel o prístupe verejnosti, aby tretie strany boli v celej Únii schopné zistiť, kto sú koneční užívatelia výhod plynúcich z vlastníctva podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov. Takisto je nevyhnutné vytvoriť súdržný právny rámec, ktorý zabezpečí lepší prístup k informáciám o vlastníckych právach v prípade správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr, ak sú zaregistrované v Únii. Pravidlá, ktoré sa uplatňujú na správu zvereneného majetku a podobné právne štruktúry, pokiaľ ide o prístup k informáciám o ich vlastníckych právach, by mali byť porovnateľné so zodpovedajúcimi pravidlami, ktoré platia pre podnikateľské subjekty a iné právne subjekty.

- (34) Vo všetkých prípadoch, tak v prípade podnikateľských subjektov aj iných právnych subjektov, ako aj v prípade správy zvereného majetku a podobných právnych štruktúr, by sa malo usilovať o náležitú rovnováhu najmä medzi všeobecným verejným záujmom na predchádzaní praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a základnými právami dotknutých osôb. Súbor údajov, ktoré sa majú sprístupniť verejnosti, by mal byť obmedzený, jasne a komplexne vymedzený a mal by mať všeobecnú povahu, aby sa minimalizovala potenciálna ujma spôsobená konečným užívateľom výhod. Informácie sprístupnené verejnosti by sa súčasne nemali podstatne odlišovať od aktuálne zhromaždených údajov. Aby sa obmedzilo zasahovanie do práva na rešpektovanie ich súkromného života všeobecne, a najmä na ochranu ich osobných údajov, mali by sa tieto informácie v zásade vzťahovať na postavenie konečných užívateľov výhod plynúcich z vlastníctva podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov a zo správy zvereného majetku a podobných právnych štruktúr a mali by sa striktne týkať oblasti hospodárskej činnosti, v ktorej konečný užívateľ výhod pôsobí. Ak je vrcholový riadiaci pracovník označený za konečného užívateľa výhod len z úradnej moci, a nie na základe majetkovej účasti alebo kontroly vykonávanej inými prostriedkami, malo by to byť v registroch jasne viditeľné. Pokiaľ ide o informácie o konečnom užívateľovi výhod, členské štáty môžu stanoviť, aby boli v centrálnom registri zahrnuté informácie o štátnej príslušnosti, a to najmä pre konečných užívateľov výhod, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi daného štátu. S cieľom zjednodušiť postupy registra a z dôvodu, že prevažná väčšina konečných užívateľov výhod budú štátni príslušníci štátu, ktorý vedie centrálny register, členské štáty môžu v prípade, že nebol uvedený iný údaj, predpokladať, že konečný užívateľ výhod má ich štátnu príslušnosť.
- (35) Zvýšená verejná kontrola prispeje k predchádzaniu zneužívania právnych subjektov a právnych štruktúr vrátane vyhýbania sa daniam. Preto je dôležité, aby informácie o vlastníckych právach zostali dostupné prostredníctvom vnútroštátnych registrov a systému prepojenia registrov najmenej počas piatich rokov po tom, čo prestali existovať dôvody pre registrovanie informácií o vlastníckych právach v prípade správy zvereného majetku alebo podobnej právnej štruktúry. Členské štáty by však mali mať možnosť v právnych predpisoch stanoviť spracovanie informácií o vlastníckych právach vrátane osobných údajov na iné účely, ak takéto spracovanie spĺňa cieľ verejného záujmu a v demokratickej spoločnosti je opatrením nevyhnutným a primeraným sledovanému legitímnemu cieľu.
- (36) S cieľom zabezpečiť primeraný a vyvážený prístup a zaručiť právo na súkromný život a ochranu osobných údajov by členské štáty okrem toho mali mať možnosť za výnimočných okolností stanoviť výnimky zo zverejňovania informácií o vlastníckych právach a prístupu k nim prostredníctvom registrov, ak by uvedené informácie vystavili konečného užívateľa výhod neprimeranému riziku podvodu, únosu, vydierania, obťažovania, násillia alebo zastrasovania. Členské štáty by mali mať takisto možnosť požadovať online registráciu s cieľom identifikovať každú osobu, ktorá žiada o informácie z registra, ako aj zaplatenie poplatku za prístup k informáciám v registri.
- (37) Prepojenie centrálnych registrov členských štátov, ktoré majú informácie o vlastníckych právach prostredníctvom Európskej centrálnej platformy zriadenej podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 ⁽¹⁾, si nevyhnutne vyžaduje koordináciu vnútroštátnych systémov, ktoré majú rôzne technické charakteristiky. Z tohto dôvodu je potrebné prijať technické opatrenia a špecifikácie, ktoré musia zohľadňovať rozdiely medzi registrami. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci na riešenie takýchto technických a prevádzkových otázok. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾. V každom prípade by sa malo zabezpečiť, aby sa do fungovania celého systému zapojili členské štáty, a to prostredníctvom pravidelného dialógu medzi Komisiou a zástupcami členských štátov venovanému otázkam prevádzky systému a jeho budúceho rozvoja.
- (38) Na spracovanie osobných údajov v rámci tejto smernice sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ⁽³⁾. V dôsledku toho by fyzické osoby, ktorých osobné údaje sú uchovávané vo vnútroštátnych registroch ako koneční užívatelia výhod, mali byť o tom primerane informované. Okrem toho by sa mali sprístupniť len osobné údaje, ktoré sú aktuálne a týkajú sa skutočných konečných užívateľov výhod, a beneficianti by mali byť informovaní o svojich právach podľa platného právneho rámca Únie na ochranu údajov stanoveného v nariadení

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

(EÚ) 2016/679 a v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 ⁽¹⁾ a o postupoch, ktoré sa uplatňujú pri vykonávaní týchto práv. Okrem toho, aby sa zabránilo zneužívaniu informácií uchovávaných v registroch a aby sa vyvážili práva konečných užívateľov výhod, členské štáty by mali mať možnosť zväziť sprístupnenie informácií o žiadajúcej osobe spolu s právnym základom ich žiadosti konečnému užívateľovi výhod.

- (39) Ak by ohlasovanie nezrovnalostí zo strany jednotiek FIU a príslušných orgánov ohrozilo prebiehajúce vyšetrovanie, jednotky FIU alebo príslušné orgány by mali odložiť ohlasovanie nezrovnalostí do okamihu, v ktorom zaniknú dôvody neohlasovania. Okrem toho by jednotky FIU a príslušné orgány nemali ohlasovať nezrovnalosti, ak by to bolo v rozpore s ktorýmkoľvek ustanovením dôvernosti vnútroštátneho práva alebo by to bolo informovaním.
- (40) Touto smernicou nie je dotknutá ochrana osobných údajov spracúvaných príslušnými orgánmi v súlade so smernicou (EÚ) 2016/680.
- (41) Prístup k informáciám a vymedzenie pojmu legitímneho záujmu by sa mali riadiť právom členského štátu, v ktorom má správca zvereneného majetku alebo osoba s rovnocennou pozíciou v podobnej právnej štruktúre sídlo alebo bydlisko. Ak správca zvereneného majetku alebo osoba s rovnocennou pozíciou v podobnej právnej štruktúre nemajú sídlo alebo bydlisko v žiadnom členskom štáte, prístup k informáciám a vymedzenie pojmu legitímneho záujmu by sa mali riadiť právom členského štátu, v ktorom sú informácie o vlastníckych právach v prípade správy zvereneného majetku alebo podobnej právnej štruktúre registrované v súlade s ustanoveniami tejto smernice.
- (42) Členské štáty by vo svojom vnútroštátnom práve mali určiť legitímny záujem ako všeobecný pojem, aj ako kritérium pre prístup k informáciám o vlastníckych právach. Tieto vymedzenia by predovšetkým nemali obmedzovať pojem legitímneho záujmu na prípady prebiehajúceho správneho alebo súdneho konania, a mali by umožňovať, aby sa zohľadnila preventívna práca v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí, financovaniu terorizmu a súvisiacim predikatívnym trestným činom, ktorú vykonávajú mimovládne organizácie a investigatívni novinári, tam, kde je to vhodné. Po vzájomnom prepojení registrov konečných užívateľov výhod členských štátov by sa na vnútroštátnej aj cezhraničnej úrovni mal zaručiť prístup k registru každého členského štátu, a to podľa vymedzenia legitímneho záujmu členského štátu, v ktorom sú informácie o vlastníckych právach v prípade správy zvereneného majetku alebo podobnej právnej štruktúre registrované v súlade s ustanoveniami tejto smernice, na základe rozhodnutia prijatého príslušnými orgánmi tohto členského štátu. Vo vzťahu k svojim registrom konečných užívateľov výhod by malo byť pre členské štáty tiež možné stanoviť mechanizmy odvolania proti rozhodnutiam, ktoré udeľujú alebo zamedzujú prístup k informáciám o vlastníckych právach. S cieľom zabezpečiť súdržnú a efektívnu registráciu a výmenu informácií by členské štáty mali zabezpečiť, aby ich orgán poverený vytvorením registra pre informácie o vlastníckych právach v prípade správy zvereneného majetku a podobných právnych štruktúr spolupracoval so svojimi partnermi v iných členských štátoch a vymieňal si s nimi informácie o správe zvereneného majetku a podobných právnych štruktúrach, na ktoré sa uplatňuje právo jedného členského štátu a ktoré sa spravujú v inom členskom štáte.
- (43) Cezhraničné korešpondenčné vzťahy s respondentskou inštitúciou z tretej krajiny sa vyznačujú pretrvávajúcim a opakujúcim sa charakterom. Preto by členské štáty, vyžadujúc prijatie opatrení zvýšenej povinnej starostlivosti v tomto konkrétnom kontexte, mali zohľadniť, že korešpondenčné vzťahy nezahŕňajú jednorazové transakcie ani samotnú výmenu kapacít zasielania správ. Okrem toho, uznávajúc, že nie všetky cezhraničné korešpondenčné bankové služby sa vyznačujú rovnakou úrovňou rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, intenzita opatrení stanovených v tejto smernici sa môže určiť uplatnením zásad prístupu založeného na hodnotení rizík a neovplyvňuje ju úroveň rizika prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorú predložila respondentská finančná inštitúcia.
- (44) Je dôležité zabezpečiť, aby povinné subjekty správne vykonávali pravidlá pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. V tejto súvislosti by členské štáty mali posilniť úlohu verejných orgánov, ktoré konajú ako príslušné orgány s určenou zodpovednosťou v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, a to vrátane jednotiek FIU, orgánov s funkciou vyšetrovania alebo trestného stíhania prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu, vysledovania a zhabania alebo zmrazenia a zabavenia majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti, orgánov, ktoré dostávajú správy o cezhraničnom

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

prevoze meny a obchodovateľných finančných nástrojoch na doručiteľa, a orgánov, ktoré zodpovedajú za dohľad alebo monitorovanie zamerané na zabezpečenie dodržiavania predpisov zo strany povinných subjektov. Členské štáty by mali posilniť úlohu iných príslušných orgánov vrátane orgánov určených na boj proti korupcii a daňových orgánov.

- (45) Členské štáty by mali zabezpečiť účinný a nestranný dohľad nad všetkými povinnými subjektmi, predovšetkým verejnými orgánmi prostredníctvom samostatného a nezávislého vnútroštátneho regulačného orgánu alebo orgánu dohľadu.
- (46) Zločinci prevádzajú nelegálne výnosy cez viacero finančných sprostredkovateľov, aby neboli odhalení. Preto je dôležité umožniť úverovým a finančným inštitúciám výmenu informácií nielen medzi členmi skupiny, ale aj s inými úverovými a finančnými inštitúciami, s náležitým zohľadnením pravidiel na ochranu údajov, ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve.
- (47) Príslušné orgány vykonávajúce dohľad nad povinnými subjektmi v oblasti dodržiavania tejto smernice by mali mať možnosť spolupracovať a vymieňať si dôverné informácie, a to bez ohľadu na ich povahu či status. Na tento účel by takéto príslušné orgány mali mať primeraný právny základ na výmenu dôverných informácií a nemalo by sa neúmyselne brániť spolupráci príslušných orgánov dohľadu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a orgánov prudenciálneho dohľadu právnou neistotou, ktorá môže vyplývať z absencie jednoznačných ustanovení v tejto oblasti. Dohľad nad účinným vykonávaním skupinovej politiky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by mal byť v súlade so zásadami a podmienkami konsolidovaného dohľadu stanovenými v príslušných európskych odvetvových právnych predpisoch.
- (48) Výmena informácií a poskytovanie pomoci medzi príslušnými orgánmi členských štátov sú na účely tejto smernice kľúčové. Členské štáty by preto nemali zakazovať výmenu informácií a poskytovanie pomoci alebo ukladať neodôvodnené či neprimerane reštriktívne podmienky týkajúce sa takejto výmeny a poskytovania pomoci.
- (49) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch⁽¹⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (50) Keďže cieľ tejto smernice, a to ochrana finančného systému prostredníctvom predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovania a vyšetrovania, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, pretože jednotlivé opatrenia prijaté členskými štátmi na ochranu ich finančných systémov by mohli byť nezlučiteľné s fungovaním vnútorného trhu a so zásadami právneho štátu a verejnej politiky Únie, ale z dôvodu rozsahu a účinkov činnosti ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (51) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), najmä právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života (článok 7 charty), právo na ochranu osobných údajov (článok 8 charty) a právo na slobodu podnikania (článok 16 charty).
- (52) Pri vypracúvaní správy o hodnotení vykonávania tejto smernice by Komisia mala venovať náležitú pozornosť dodržiavaniu základných práv a zásad, ktoré boli uznané v charte.
- (53) Vzhľadom na potrebu bezodkladne vykonávať opatrenia prijaté s cieľom posilniť mechanizmus Únie zavedený na predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a vzhľadom na záväzky prevzaté členskými štátmi, že rýchle vykonajú transpozíciu smernice (EÚ) 2015/849, mali by sa zmeny smernice (EÚ) 2015/849 transponovať do 10. januára 2020. Členské štáty by mali zriadiť registre konečných užívateľov výhod v prípade podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov do 10. januára 2020 a v prípade správy zvereného majetku a podobných právnych štruktúr do 10. marca 2020. Centrálné registre by mali byť vzájomne prepojené prostredníctvom Európskej centrálnej platformy do 10. marca 2021. Členské štáty by mali zriadiť centralizované automatizované mechanizmy umožňujúce identifikáciu držiteľov bankových a platobných účtov a bezpečnostných schránok do 10. septembra 2020.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (54) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov bol konzultovaný v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾ a vydal stanovisko 2. februára 2017 ⁽²⁾.
- (55) Smernica (EÚ) 2015/849 by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice (EÚ) 2015/849

Smernica (EÚ) 2015/849 sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 1 sa bod 3 mení takto:

a) Písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) audítorov, externých účtovníkov a daňových poradcov, a všetkých ostatných osôb, ktoré sa zaväzujú poskytovať priamo alebo prostredníctvom iných osôb, s ktorými je uvedená iná osoba prepojená, materiálnu pomoc, pomoc alebo poradenstvo v daňových záležitostiach ako hlavnú podnikateľskú alebo odbornú činnosť;“;

b) Písmeno d) sa nahrádza takto:

„d) realitných agentov vrátane prípadov, keď konajú ako sprostredkovatelia nájmu nehnuteľného majetku, ale len v súvislosti s transakciami, pri ktorých mesačné nájomné je vo výške 10 000 EUR alebo viac;“;

c) Dopĺňajú sa tieto písmená:

„g) poskytovateľov poskytujúcich zmenárenské služby medzi virtuálnymi menami a nekrytými menami (fiat menami);

h) poskytovateľov služieb peňaženky;

i) osoby obchodujúce alebo konajúce ako obchodní sprostredkovatelia s umeleckými dielami, a to aj v prípadoch, ak túto činnosť vykonávajú umelecké galérie a aukčné domy, ak hodnota transakcie alebo série prepojených transakcií je vo výške 10 000 EUR alebo viac;

j) osoby uchováajúce, obchodujúce alebo konajúce ako obchodní sprostredkovatelia s umeleckými dielami, ak túto činnosť vykonávajú tzv. slobodné prístavy, ak hodnota transakcie alebo série prepojených transakcií je vo výške 10 000 EUR alebo viac.“

2. Článok 3 sa mení takto:

a) Bod 4 sa mení takto:

i) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) teroristické trestné činy, trestné činy súvisiace s teroristickou skupinou a trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami, ako sú stanovené v hlavách II a III smernice (EÚ) 2017/541 (*);

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).“;

ii) písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) činnosti zločineckej organizácie, ako je vymedzená v článku 1 bodu 1 rámcového rozhodnutia Rady 2008/841/SVV (*);

(*) Rámcové rozhodnutie Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu (Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42).“;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 85, 18.3.2017, s. 3.

b) V bode 6 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) v prípade správy zvereného majetku (trust): všetky tieto osoby:

- i) zriaďovateľ/zriaďovatelia (settlor);
- ii) správca/správcovia (trustee);
- iii) protektor/protektori, ak sú určení;
- iv) beneficianti, alebo ak sa ešte len majú určiť jednotlivci, ktorí majú prospech z právnej štruktúry alebo právneho subjektu, skupina osôb, v ktorých hlavnom záujme sa táto právna štruktúra alebo subjekt zakladá alebo funguje;
- v) akákoľvek iná fyzická osoba, ktorá vykonáva skutočnú kontrolu nad zvereným majetkom prostredníctvom priameho alebo nepriameho vlastníctva alebo inými prostriedkami;“;

c) Bod 16 sa nahrádza takto:

„16. „elektronické peniaze“ sú elektronické peniaze vymedzené v článku 2 bode 2 smernice 2009/110/ES, ale bez peňažnej hodnoty uvedenej v článku 1 ods. 4 a 5 uvedenej smernice;“;

d) Dopĺňajú sa tieto body:

„18. „virtuálne meny“ sú digitálny nositeľ hodnoty, ktorá nie je vydávaná ani zaručená centrálnou bankou ani orgánom verejnej moci, nie je nutne naviazaná na menu etablované v súlade so zákonom a ktorá nemá právny status meny ani peňazí, ale je akceptovaná fyzickými alebo právnickými osobami ako výmenný prostriedok, ktorý možno elektronicky prevádzať, uchovávať a elektronicky s ním obchodovať;

19. „poskytovateľ služieb peňaženky“ je subjekt, ktorý poskytuje služby na ochranu súkromných kryptografických kľúčov v mene jeho klientov, na držbu, uchovávanie a prevod virtuálnych mien.“

3. Článok 6 sa mení takto:

a) V odseku 2 sa písmená b) a c) nahrádzajú takto:

„b) rizík spojených s každým relevantným sektorom vrátane, podľa dostupnosti, odhadov objemu prania špinavých peňazí v peňažnom vyjadrení poskytnutých Eurostatom v prípade každého z týchto sektorov;

c) najrozšírenejších prostriedkov, ktoré páchatelia trestnej činnosti využívajú na legalizáciu nezákonných príjmov vrátane, podľa dostupnosti, tých, ktoré sa osobitne používajú pri transakciách medzi členskými štátmi a tretími krajinami, bez ohľadu na identifikáciu tretej krajiny ako vysokorizikovej tretej krajiny podľa článku 9 ods. 2“;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Komisia sprístupní správu uvedenú v odseku 1 členským štátom a povinným subjektom, aby im pomohla identifikovať, pochopiť, riadiť a znižovať riziko prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ako aj umožniť ďalším zainteresovaným stranám vrátane vnútroštátnych zákonodarných orgánov, Európskeho parlamentu, európskych orgánov dohľadu a zástupcov z FIU lepšie chápať tieto riziká. Správa sa zverejní najneskôr šesť mesiacov po sprístupnení členským štátom s výnimkou tých prvkov správy, ktoré obsahujú utajované informácie.“

4. Článok 7 sa mení takto:

a) V odseku 4 sa dopĺňajú tieto písmená:

„f) podá správu o inštitucionálnej štruktúre a základných postupoch svojho mechanizmu boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, okrem iného o FIU, daňových úradoch a prokurátoroch, ako aj o vyčlenených ľudských a finančných zdrojoch a v rozsahu, v akom sú tieto informácie dostupné;

g) podá správu o vnútroštátnom úsilí a zdrojoch (pracovné sily a rozpočet) vyčlenených na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.“;

b) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Členské štáty sprístupnia výsledky svojho hodnotenia rizík vrátane jeho aktualizácií Komisii, európskym orgánom dohľadu a ostatným členským štátom. Ak je to vhodné, môžu ostatné členské štáty poskytnúť členskému štátu, ktorý uskutočňuje posúdenie rizík, príslušné dodatočné informácie. Zhrnutie posúdenia sa sprístupní verejnosti. Toto zhrnutie nesmie obsahovať utajované informácie.“

5. Článok 9 sa mení takto:

a) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 64 prijímať delegované akty s cieľom identifikovať vysoko-rizikové tretie krajiny, pričom zohľadní strategické nedostatky, najmä v týchto oblastiach:

a) právny a inštitucionálny rámec boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v danej tretej krajine, najmä:

i) kriminalizáciu prania špinavých peňazí a financovania terorizmu;

ii) opatrenia týkajúce sa povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi;

iii) požiadavky na vedenie záznamov;

iv) požiadavky na ohlasovanie podozrivých transakcií;

v) dostupnosť presných a včasných informácií o vlastníckych právach právnických osôb a štruktúr príslušným orgánom;

b) právomoci a postupy príslušných orgánov tretej krajiny na účely boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu vrátane primerane účinných, primeraným a odrádzajúcich sankcií, ako aj praktiky tretej krajiny pri spolupráci a výmene informácií s príslušnými orgánmi v členských štátoch;

c) účinnosť systému tretej krajiny pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu pri riešení rizík spojených s práním špinavých peňazí a financovaním terorizmu.“

b) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Komisia pri príprave delegovaných aktov uvedených v odseku 2 zohľadní relevantné hodnotenia, posúdenia alebo správy vypracované medzinárodnými organizáciami a subjektmi, ktoré stanovujú normy, s právomocou v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.“

6. V článku 10 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zakážu svojim úverovým inštitúciám a finančným inštitúciám viesť anonymné účty, anonymné vkladné knižky alebo anonymné bezpečnostné schránky. Členské štáty vo všetkých prípadoch vyžadujú, aby sa majitelia a beneficianti existujúcich anonymných účtov, anonymných vkladných knižiek alebo anonymných bezpečnostných schránok, podrobili opatreniam povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi najneskôr do 10. januára 2019 a v každom prípade skôr, ako sa takéto účty, vkladné knižky alebo bezpečnostné schránky akýmkoľvek spôsobom použijú.“

7. Článok 12 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

i) v prvom pododseku sa písmená a) a b) nahrádzajú takto:

„a) platobný nástroj nemožno opätovne doplniť peniazmi alebo jeho maximálny mesačný limit pre platobné transakcie, ktorý možno použiť len v danom členskom štáte, je 150 EUR;

b) maximálna suma uchovávaná elektronicky nepresahuje 150 EUR;“

ii) druhý pododsek sa vypúšťa;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby sa výnimka stanovená v odseku 1 tohto článku neuplatňovala v prípade spätnej výmeny v hotovosti alebo hotovostného výberu peňažnej hodnoty elektronických peňazí, ak je suma spätnej výmeny vyššia ako 50 EUR, alebo v prípade platobných transakcií na diaľku vymedzených v článku 4 bode 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 (*), ak je zaplatená suma v prípade transakcie vyššia ako 50 EUR.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010, a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35).“;

c) Dopĺňa sa tento odsek:

„3. Členské štáty zabezpečia, aby úverové a finančné inštitúcie konajúce ako prijímatelia akceptovali platby vykonávané anonymnými predplatenými kartami vydanými v tretích krajinách len vtedy, keď takéto karty spĺňajú požiadavky rovnocenné s požiadavkami uvedenými v odsekoch 1 a 2.

Členské štáty sa môžu rozhodnúť neprijímať na svojom území platby vykonávané použitím anonymných predplatených kariet.“

8. V článku 13 sa odsek 1 mení takto:

a) Písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) identifikáciu klienta a overenie jeho totožnosti na základe dokumentov, údajov alebo informácií získaných zo spoľahlivého a nezávislého zdroja vrátane, ak je to možné, prostriedkov elektronickej identifikácie, relevantných dôveryhodných služieb stanovených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 (*) alebo akýchkoľvek iných bezpečných, diaľkových alebo elektronických postupov identifikácie regulovaných, uznaných, schválených alebo akceptovaných príslušnými vnútroštátnymi orgánmi;

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).“;

b) Na konci písmena b) sa dopĺňa táto veta:

„Ak identifikovaný konečný užívateľ výhod je vrcholovým riadiacim pracovníkom, ako je uvedené v článku 3 ods. 6 písm. a) bode ii), povinné subjekty prijímú primerané odôvodnené opatrenia na overenie totožnosti fyzickej osoby, ktorá zastáva pozíciu vrcholového riadiaceho pracovníka, a vedú záznamy o prijatých opatreniach, ako aj o všetkých problémoch, ktoré sa vyskytli počas procesu overovania.“

9. Článok 14 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa dopĺňa táto veta:

„Pri každom nadväzovaní nového obchodného vzťahu s podnikateľským subjektom alebo iným právny subjektom, alebo správou zvereného majetku či právnou štruktúrou, ktorá má štruktúru alebo funkciu podobnú správe zvereného majetku (ďalej len „podobná právna štruktúra“), ktoré podliehajú registrácii informácií o vlastníckych právach podľa článku 30 alebo 31, povinné subjekty musia mať osvedčenie o registrácii alebo výpis z registra“;

b) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty uplatňovali opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi nielen v prípade všetkých nových klientov, ale vo vhodnom čase aj na existujúcich klientov na základe hodnotenia rizík, alebo keď sa u klienta zmenia dôležité okolnosti, alebo ak má povinný subjekt počas príslušného kalendárneho roka akúkoľvek zákonnú povinnosť klienta kontaktovať na účely preskúmania akýchkoľvek relevantných informácií týkajúcich sa konečného užívateľa či užívateľov výhod alebo má povinný subjekt túto povinnosť podľa smernice Rady 2011/16/EÚ (*).

(*) Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64, 11.3.2011, s. 1).“

10. Článok 18 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„V prípadoch uvedených v článkoch 18a až 24, ako aj v iných prípadoch s vyššími rizikami, ktoré identifikovali členské štáty alebo povinné subjekty, členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty uplatňovali opatrenia zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi s cieľom primerane riadiť a zmiernovať tieto riziká.“;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty, pokiaľ je to reálne možné, prešetrili súvislosti a účel všetkých transakcií, ktoré spĺňajú aspoň jednu z týchto podmienok:

- i) ide o zložité transakcie;
- ii) ide o neobvykle veľké transakcie;
- iii) sú realizované podľa neobvyklého vzorca;
- iv) nemajú zrejmy hospodársky alebo zákonný účel.

Povinné subjekty najmä zvýšia stupeň a povahu monitorovania obchodného vzťahu, aby určili, či sa tieto transakcie alebo činnosti javia ako podozrivé.“

11. Vkladá sa tento článok:

„Článok 18a

1. Pokiaľ ide o obchodné vzťahy alebo transakcie týkajúce sa vysokorizikových tretích krajín identifikovaných podľa článku 9 ods. 2, členské štáty vyžadujú, aby povinné subjekty uplatňovali tieto opatrenia zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi:

- a) získanie dodatočných informácií o klientovi a konečnom užívateľovi výhod či konečných užívateľoch výhod;
- b) získanie dodatočných informácií o plánovanej povahe obchodného vzťahu;
- c) získanie informácií o zdroji finančných prostriedkov a pôvode majetku klienta a konečného užívateľa výhod či konečných užívateľov výhod;
- d) získanie informácií o dôvodoch plánovaných alebo uskutočnených transakcií;
- e) získanie súhlasu od vrcholového manažmentu na nadviazanie obchodného vzťahu alebo pokračovanie v ňom;
- f) vykonávanie dôslednejšieho monitorovania obchodného vzťahu zvýšením počtu a predĺžením trvania uplatňovaných kontrol a výberom vzoriek transakcií, ktoré vyžadujú ďalšie preskúmanie.

Členské štáty môžu od povinných subjektov vyžadovať, aby zabezpečili, ak je to vhodné, že prvá platba sa vykoná prostredníctvom účtu vedeného na meno klienta v úverovej inštitúcii podliehajúcej normám povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktoré sú aspoň také prísne ako normy stanovené v tejto smernici.

2. Okrem opatrení uvedených v odseku 1 a v súlade s medzinárodnými záväzkami Únie členské štáty od povinných subjektov vyžadujú, aby v prípade potreby na osoby a právne subjekty vykonávajúce transakcie zahrňajúce vysokorizikové tretie krajiny identifikované podľa článku 9 ods. 2 uplatnili jedno alebo viaceré z dodatočných opatrení na zmiernenie rizika. Uvedené opatrenia pozostávajú z jedného alebo viacerých z týchto opatrení:

- a) uplatnenia dodatočných prvkov zvýšenej povinnej starostlivosti;
- b) zavedenia posilnených relevantných mechanizmov ohlasovania alebo systematického ohlasovania finančných transakcií;
- c) obmedzenia obchodných vzťahov alebo transakcií s fyzickými osobami alebo právnyymi subjektmi z tretích krajín identifikovaných ako vysokorizikové krajiny podľa článku 9 ods. 2

3. Okrem opatrení uvedených v odseku 1 členské štáty uplatnia podľa potreby a v súlade s medzinárodnými záväzkami Únie na vysokorizikové tretie krajiny identifikované podľa článku 9 ods. 2 jedno alebo viaceré z týchto opatrení:

- a) zamietnutie zriadenia dcérskych spoločností alebo pobočiek či zastúpení povinných subjektov z dotknutej krajiny alebo iné zohľadnenie skutočností, že príslušný povinný subjekt je z krajiny, ktorá nemá adekvátne mechanizmy boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;
- b) zakázanie povinným subjektom zriaďovať pobočky alebo zastúpenia v dotknutej krajine alebo iné zohľadnenie skutočností, že príslušná pobočka alebo zastúpenie by boli v krajine, ktorá nemá adekvátne mechanizmy boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;
- c) vyžadovanie prísnejších požiadaviek na dohľadové preskúmanie alebo prísnejší externý audit pobočiek a dcérskych spoločností povinných subjektov nachádzajúcich sa v dotknutej krajine;
- d) vyžadovanie prísnejších požiadaviek na externý audit finančných skupín, pokiaľ ide o ktorúkoľvek ich pobočku a dcérsku spoločnosť nachádzajúce sa v dotknutej krajine;
- e) vyžadovanie, aby úverové a finančné inštitúcie preskúmali a zmenili, alebo v prípade potreby ukončili korešpondenčné vzťahy s respondentnými inštitúciami v dotknutej krajine.

4. Pri prijímaní alebo uplatňovaní opatrení stanovených v odsekoch 2 a 3 členské štáty podľa potreby zohľadnia relevantné hodnotenia, posúdenia alebo správy vypracované v súvislosti s rizikami, ktoré predstavujú jednotlivé tretie krajiny, medzinárodnými organizáciami a subjektmi, ktoré stanovujú normy, s právomocou v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a boja proti financovaniu terorizmu.

5. Pred prijatím alebo uplatnením opatrení stanovených v odsekoch 2 a 3 oznámia členské štáty túto skutočnosť Komisii.“

12. V článku 19 sa úvodná časť nahrádza takto:

„V oblasti cezhraničných korešpondenčných vzťahov zahŕňajúcich vykonávanie platieb s respondentnou inštitúciou z tretej krajiny členské štáty okrem opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 13 vyžadujú, aby ich úverové inštitúcie a finančné inštitúcie pri nadvязovaní obchodného vzťahu:“

13. Vkladá sa tento článok:

„Článok 20a

1. Každý členský štát vydáva a aktualizuje zoznam presných funkcií, ktoré sa podľa vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych ustanovení kvalifikujú ako významné verejné funkcie na účely článku 3 bodu 9. Členské štáty vyžadujú od každej medzinárodnej organizácie akreditovanej na ich území, aby vydala a aktualizovala zoznam významných verejných funkcií v danej medzinárodnej organizácii na účely článku 3 bodu 9. Uvedené zoznamy zašlú Komisii a môžu sa zverejniť.

2. Komisia zostavuje a aktualizuje zoznam presných funkcií, ktoré sa kvalifikujú ako významné verejné funkcie na úrovni inštitúcií a orgánov Únie. Uvedený zoznam obsahuje aj všetky funkcie, ktoré môžu byť zverené zástupcom tretích krajín a medzinárodných orgánov akreditovaných na úrovni Únie.

3. Komisia zostaví na základe zoznamov uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku jednotný zoznam všetkých významných verejných funkcií na účely článku 3 bodu 9. Uvedený jednotný zoznam sa zverejní.

4. S funkciami uvedenými v zozname uvedenom v odseku 3 tohto článku sa nakladá v súlade s podmienkami stanovenými v článku 41 ods. 2“

14. V článku 27 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby povinné subjekty, ktorým je klient odporúčaný, prijali primerané opatrenia na to, aby zabezpečili, že tretia strana na požiadanie okamžite poskytne príslušné kópie údajov o identifikácii a overovaní totožnosti, prípadne vrátane údajov získaných prostredníctvom prostriedkov elektronickej identifikácie, relevantnej dôveryhodnej služby stanovenej v nariadení (EÚ) č. 910/2014, alebo akéhokoľvek iného bezpečného, diaľkového alebo elektronického identifikačného procesu regulovaného, uznaného, schváleného alebo akceptovaného príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.“

15. Článok 30 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

i) prvý pododsek sa nahrádza takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby podnikateľské subjekty a iné právne subjekty zaregistrované na ich území boli povinné získavať a mať primerané, presné a aktuálne informácie o tom, kto ich skutočne vlastní, vrátane podrobností o držaných podieloch konečných užívateľov výhod. Členské štáty zabezpečia, aby porušenia tohto článku podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim opatreniam alebo sankciám.“;

ii) dopĺňa sa tento pododsek:

„Členské štáty vyžadujú, aby koneční užívatelia výhod podnikateľských subjektov alebo iných právnych subjektov, a to aj v podobe akcií, hlasovacích práv, majetkovej účasti, akcií na doručiteľa alebo prostredníctvom kontroly inými prostriedkami, poskytovali týmto subjektom všetky informácie potrebné pre podnikateľský alebo iný právny subjekt na dodržanie požiadaviek uvedených v prvom pododseku“;

b) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Členské štáty vyžadujú, aby informácie uchovávané v centrálnom registri uvedenom v odseku 3 boli primerané, presné a aktuálne, a zavedú na tento účel mechanizmy. Takéto mechanizmy zahŕňajú požadovanie od povinných subjektov, a ak je to vhodné a v rozsahu, v akom táto požiadavka zbytočne nezasahuje do ich funkcií, od príslušných orgánov, aby ohlasovali všetky nezrovnalosti, ktoré zistia medzi informáciami o vlastníckych právach dostupných v centrálnych registroch a informáciami o vlastníckych právach, ktoré majú k dispozícii. V prípade ohláseného nesúladu členské štáty zabezpečia prijatie primeraných opatrení na vyriešenie nesúladu v primeranom čase a medzitým, ak je to vhodné, uvedenie konkrétnej poznámky v centrálnom registri.“;

c) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Členské štáty zabezpečia, aby boli informácie o vlastníckych právach prístupné v každom prípade:

a) príslušným orgánom a FIU, a to bez obmedzenia;

b) povinným subjektom, a to v rámci povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou II;

c) komukoľvek zo širokej verejnosti.

Osoby uvedené v písmene c) majú povolený prístup aspoň k menu, mesiacu a roku narodenia, krajine pobytu a štátnej príslušnosti konečného užívateľa výhod, ako aj k povahe a rozsahu držaného podielu konečného užívateľa výhod.

Členské štáty môžu za podmienok určených vo vnútroštátnom práve poskytnúť prístup k dodatočným informáciám umožňujúcim identifikáciu konečného užívateľa výhod. Uvedené dodatočné informácie zahŕňajú aspoň dátum narodenia alebo kontaktné údaje v súlade s pravidlami na ochranu údajov.“;

d) Vkladá sa tento odsek:

„5a. Členské štáty sa môžu rozhodnúť podmieniť sprístupnenie informácií uchovávaných v ich vnútroštátnych registroch uvedených v odseku 3 online registráciou a zaplatením poplatku, ktorý nesmie prekročiť administratívne náklady na sprístupnenie informácií vrátane nákladov na údržbu a vývoj registra.“;

e) Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány a FIU mali včasný a neobmedzený prístup ku všetkým informáciám uchovávaným v centrálnom registri uvedenom v odseku 3 bez upovedomenia dotknutého subjektu. Členské štáty umožnia včasný prístup aj povinným subjektom, keď prijímajú opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou II.

Príslušnými orgánmi, ktorým je poskytnutý prístup do centrálného registra uvedeného v odseku 3, sú verejné orgány so stanovenou zodpovednosťou za boj proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ako aj daňové úrady, orgány dohľadu nad povinnými subjektmi a orgány, ktoré majú funkciu vyšetrovania alebo trestného stíhania prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu, vysledovania a zhabania alebo zmrazenia a zabavenia majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti.“;

f) Odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány a FIU boli schopné včas a bezplatne poskytovať informácie uvedené v odsekoch 1 a 3 príslušným orgánom a FIU iných členských štátov.“;

g) Odseky 9 a 10 sa nahrádzajú takto:

„9. Členské štáty môžu v jednotlivých prípadoch za výnimočných okolností, ktoré sa stanovia vo vnútroštátnom práve, ak by prístup uvedený v odseku 5 prvom pododseku písm. b) a c) vystavil konečného užívateľa výhod neprimeranému riziku podvodu, únosu, vydierania, obťažovania, násillia alebo zastrašovania, alebo ak je konečným užívateľom výhod maloletá alebo inak právne nespôsobilá osoba, stanoviť výnimku z takéhoto prístupu ku všetkým alebo niektorým informáciám o vlastníckych právach. Členské štáty zabezpečia, aby sa takéto výnimky udeľovali na základe podrobného posúdenia výnimočnej povahy okolností. Zaručia sa práva na správne preskúmanie rozhodnutia o výnimke a na účinný súdny opravný prostriedok. Členský štát, ktorý udelil výnimky, uverejní každý rok štatistické údaje o počte udelených výnimiek a uvedených dôvodoch a tieto údaje predloží Komisii.

Výnimky udelené podľa prvého pododseku tohto odseku sa neuplatňujú na úverové inštitúcie a finančné inštitúcie ani na povinné subjekty uvedené v článku 2 ods. 1 bode 3 písm. b), ktoré sú verejnými činiteľmi.

10. Členské štáty zabezpečia, aby centrálny registre uvedené v odseku 3 tohto článku boli prepojené prostredníctvom Európskej centrálnej platformy zriadenej článkom 22 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 (*). Prepojenie centrálnych registrov členských štátov s platformou sa realizuje v súlade s technickými špecifikáciami a postupmi stanovenými vo vykonávacích aktoch prijatých Komisiou v súlade s článkom 24 smernice (EÚ) 2017/1132 a s článkom 31a tejto smernice.

Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie uvedené v odseku 1 tohto článku sprístupnili prostredníctvom systému prepojenia registrov zriadeného podľa článku 22 ods. 1 smernice (EÚ) 2017/1132 v súlade s vnútroštátnym právom členských štátov vykonávajúcim odseky 5, 5a a 6 tohto článku.

Informácie uvedené v odseku 1 sa sprístupnia prostredníctvom vnútroštátnych registrov a prostredníctvom systému prepojenia registrov najmenej päť a najviac 10 rokov po výmaze podnikateľského subjektu alebo iného právneho subjektu z registra. Členské štáty spolupracujú medzi sebou a s Komisiou s cieľom zaviesť rôzne typy prístupu v súlade s týmto článkom.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 30.6.2017, s. 46).“

16. Článok 31 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby sa tento článok uplatňoval na správu zvereného majetku a iné typy právnych štruktúr, ako sú napríklad fiducie, určité typy Treuhand alebo fideicomiso, ak majú takéto štruktúry štruktúru alebo funkcie podobné správe zvereného majetku. Členské štáty vymedzia charakteristické znaky s cieľom určiť, v ktorých prípadoch majú právne štruktúry takú štruktúru alebo funkcie, ktoré sú podobné správe zvereného majetku, pokiaľ ide o takéto právne štruktúry upravené v ich práve.

Členské štáty vyžadujú, aby správcovia každého majetku výslovne zvereného do správy spravovaného v danom členskom štáte získali a mali primerané, presné a aktuálne informácie o vlastníckych právach, pokiaľ ide o správu zvereného majetku. Uvedené informácie zahŕňajú totožnosť:

a) zriaďovateľa/zriaďovateľov (settlor);

- b) správcu/správcov (trustee);
- c) protektora/protektorov, ak sú určení;
- d) beneficentov alebo triedy beneficentov;
- e) akejkolvek inej fyzickej osoby vykonávajúcej účinnú kontrolu nad majetkom zvereným do správy.

Členské štáty zabezpečia, aby porušenia tohto článku podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim opatreniam alebo sankciám.“;

- b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby správcovia alebo osoby zastávajúce rovnocenné pozície v podobných právnych štruktúrach uvedených v odseku 1 tohto článku informovali včas povinné subjekty o svojom postavení a poskytli im informácie uvedené v odseku 1 tohto článku, ak ako správcovia alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobných právnych štruktúrach nadviažu obchodný vzťah alebo vykonávajú príležitostnú transakciu presahujúcu limity stanovené v článku 11 písm. b), c) a d).“;

- c) Vkladá sa tento odsek:

„3a. Členské štáty vyžadujú, aby sa informácie o vlastníckych právach v prípade majetku výslovne zvereného do správy a podobných právnych štruktúr uvedených v odseku 1 uchovávali v centrálnom registri konečných užívateľov výhod zriadenom členským štátom, v ktorom má správca zvereného majetku alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnej právnej štruktúre sídlo alebo bydlisko.

V prípade, že sa miesto sídla alebo bydlisko správcu zvereného majetku alebo osoby zastávajúcej rovnocennú pozíciu v podobnej právnej štruktúre nachádza mimo Únie, informácie uvedené v odseku 1 sa uchovávali v centrálnom registri zriadenom členským štátom, v ktorom správca zvereného majetku alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnej právnej štruktúre nadviaže obchodný vzťah alebo získa nehnuteľný majetok v mene správy zvereného majetku alebo podobnej právnej štruktúry.

Ak majú správcovia zvereného majetku alebo osoby zastávajúce rovnocenné pozície v podobnej právnej štruktúre sídlo alebo bydlisko v rôznych členských štátoch, alebo ak správca zvereného majetku alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnej právnej štruktúre nadviaže viaceré obchodné vzťahy v mene správy zvereného majetku alebo podobnej právnej štruktúry v rôznych členských štátoch, možno osvedčenie o registrácii alebo výpis s informáciami o vlastníckych právach uchovávaných v registri vedenom v jednom členskom štáte považovať za dostatočné na to, aby bola splnená registračná povinnosť.“;

- d) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Členské štáty zabezpečia, aby boli informácie o vlastníckych právach správy zvereného majetku alebo podobnej právnej štruktúry prístupné v každom prípade:

- a) príslušným orgánom a FIU, a to bez obmedzenia;
- b) povinným subjektom, a to v rámci povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou II;
- c) každej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá môže preukázať legitímny záujem;
- d) každej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá podá písomnú žiadosť v súvislosti so správou zvereného majetku či podobnou právnou štruktúrou, ktorá má v držbe alebo vlastní kontrolný podiel v akejkoľvek podnikateľskej subjekte alebo inom právnom subjekte, inom než ako sa uvádza v článku 30 ods. 1, prostredníctvom priameho alebo nepriameho vlastníctva, a to aj prostredníctvom akcií na doručiteľa alebo prostredníctvom kontroly inými prostriedkami.

Informácie dostupné fyzickým alebo právnickým osobám uvedeným v písmenách c) a d) prvého pododseku obsahujú meno, mesiac a rok narodenia a krajinu pobytu a štátnu príslušnosť konečného užívateľa výhod, ako aj povahu a rozsah držaného podielu konečného užívateľa výhod.

Členské štáty môžu za podmienok určených vo vnútroštátnom práve poskytnúť prístup k dodatočným informáciám umožňujúcim identifikáciu konečného užívateľa výhod. Uvedené dodatočné informácie obsahujú aspoň dátum narodenia alebo kontaktné údaje v súlade s pravidlami na ochranu údajov. Členské štáty môžu umožniť širší prístup k informáciám uchovávaným v registri v súlade so svojím vnútroštátnym právom.

Príslušnými orgánmi, ktorým je poskytnutý prístup do centrálneho registra uvedeného v odseku 3a, sú verejné orgány so stanovenou zodpovednosťou za boj proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ako aj daňové úrady, orgány dohľadu nad povinnými subjektmi a orgány, ktoré majú funkciu vyšetrovania alebo trestného stíhania prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu, výsledovania a zhabania alebo zmrazenia a zabavenia majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti.“;

e) Vkladá sa tento odsek:

„4a. Členské štáty sa môžu rozhodnúť sprístupniť informácie uchovávané v ich vnútroštátnych registroch uvedených v odseku 3a za podmienky registrácie online a úhrady poplatku, ktorý nesmie presiahnuť administratívne náklady za sprístupnenie informácií vrátane nákladov za vedenie a vytvorenie registra.“;

f) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Členské štáty vyžadujú, aby informácie uchovávané v centrálnom registri v zmysle odseku 3a boli primerané, presné a aktuálne a zavedú na tento účel mechanizmy. Takéto mechanizmy zahŕňajú požadovanie od povinných subjektov, a ak je to vhodné a v rozsahu, v akom táto požiadavka zbytočne nezasahuje do ich funkcií, príslušných orgánov, aby ohlasovali všetky nezrovnalosti, ktoré zistia medzi informáciami o vlastníckych právach dostupnými v centrálnych registroch a informáciami o vlastníckych právach, ktoré majú k dispozícii. V prípade ohláseného nesúladu členské štáty zabezpečia prijatie primeraných opatrení na vyriešenie nesúladu v primeranom čase a medzitým, ak je to vhodné, uvedenie konkrétnej poznámky v centrálnom registri.“;

g) Odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány a FIU boli schopné včas a bezplatne poskytovať informácie uvedené v odsekoch 1 a 3 príslušným orgánom a FIU iných členských štátov.“;

h) Vkladá sa tento odsek:

„7a. Členské štáty môžu v jednotlivých prípadoch za výnimočných okolností, ktoré sa stanovia vo vnútroštátnom práve, ak by prístup uvedený v odseku 4 prvom pododseku písm. b), c) a d) vystavil konečného užívateľa výhod neprimeranému riziku podvodu, únosu, vydierania, obťažovania, násillia alebo zastrašovania, alebo ak je konečným užívateľom výhod maloletá alebo inak právne nespôsobilá osoba, stanoviť výnimku z takéhoto prístupu ku všetkým alebo niektorým informáciám o vlastníckych právach. Členské štáty zabezpečia, aby sa takéto výnimky udeľovali na základe podrobného posúdenia výnimočnej povahy okolností. Zaručia sa práva na správne preskúmanie rozhodnutia o výnimke a na účinný súdny opravný prostriedok. Členský štát, ktorý udelil výnimky, uverejní každý rok štatistické údaje o počte udelených výnimiek a uvedených dôvodoch a tieto údaje predloží Komisii.

Výnimky udelené v súlade s prvým pododsekom sa neuplatňujú na úverové inštitúcie a finančné inštitúcie a na povinné subjekty uvedené v článku 2 ods. 1 bode 3 písm. b), ktoré sú verejnými činiteľmi.

Ak sa členský štát rozhodne zaviesť výnimku v súlade s prvým pododsekom, nesmie obmedziť prístup príslušných orgánov a FIU k informáciám.“;

i) Odsek 8 sa vypúšťa.

j) Odsek 9 sa nahrádza takto:

„9. Členské štáty zabezpečia, aby centrálny registre uvedené v odseku 3a tohto článku boli prepojené prostredníctvom Európskej centrálnej platformy zriadenej článkom 22 ods. 1 smernice (EÚ) 2017/1132. Prepojenie centrálnych registrov členských štátov s platformou sa realizuje v súlade s technickými špecifikáciami a postupmi stanovenými vo vykonávacích aktoch prijatých Komisiou v súlade s článkom 24 smernice (EÚ) 2017/1132 a s článkom 31a tejto smernice.

Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie uvedené v odseku 1 tohto článku sprístupnili prostredníctvom systému prepojenia registrov zriadeného článkom 22 ods. 2 smernice (EÚ) 2017/1132 v súlade s vnútroštátnym právom členských štátov vykonávajúcim odseky 4 a 5 tohto článku.

Členské štáty prijímajú primerané opatrenia na to, aby sa zabezpečilo, že prostredníctvom ich vnútroštátnych registrov a prostredníctvom systému prepojenia registrov sa sprístupnia iba informácie uvedené v odseku 1, ktoré sú aktuálne a zodpovedajú skutočným konečným užívateľom výhod, a že prístup k týmto informáciám je v súlade s pravidlami ochrany osobných údajov.

Informácie uvedené v odseku 1 sa sprístupnia prostredníctvom vnútroštátnych registrov a prostredníctvom systému prepojenia registrov najmenej päť a najviac 10 rokov po tom, čo prestanú existovať dôvody na registráciu informácií o vlastníckych právach ako sú uvedené v odseku 3a. Členské štáty spolupracujú s Komisiou s cieľom implementovať rôzne typy prístupu v súlade s odsekmi 4 a 4a.“

k) Doplňa sa tento odsek:

„10. Členské štáty oznámia Komisii kategórie, popis charakteristických znakov, mená a prípadne právny základ správ zvereného majetku a podobných právnych štruktúr uvedených v odseku 1 do 10. júla 2019. Komisia do 10. septembra 2019 uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* konsolidovaný zoznam takýchto správ zvereného majetku a podobných právnych štruktúr.

Komisia do 26. júna 2020 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi, či boli všetky správy zvereného majetku a podobné právne štruktúry uvedené v odseku 1, ktoré podliehajú právu členských štátov, náležite identifikované a či sa na ne vzťahujú povinnosti stanovené v tejto smernici. Komisia v náležitých prípadoch prijme potrebné kroky a bude konať na základe zistení tejto správy.“

17. Vkladá sa tento článok:

„Článok 31a

Vykonávacie akty

V prípade potreby okrem vykonávacích aktov prijatých Komisiou v súlade s článkom 24 smernice (EÚ) 2017/1132 a v súlade s rozsahom pôsobnosti článkov 30 a 31 tejto smernice Komisia prijme prostredníctvom vykonávacích aktov technické špecifikácie a postupy potrebné na prepojenie centrálnych registrov členských štátov, ako sa uvádza v článku 30 ods. 10 a v článku 31 ods. 9, pokiaľ ide o:

- a) technickú špecifikáciu, ktorou sa vymedzí súbor technických údajov potrebných na to, aby platforma mohla plniť svoje funkcie, ako aj metódu uchovávania, využívania a ochrany takýchto údajov;
- b) spoločné kritériá, podľa ktorých sa sprístupňujú informácie o vlastníckych právach prostredníctvom systému prepojenia registrov v závislosti od úrovne povoleného prístupu zo strany členských štátov;
- c) technické podrobnosti o tom, akým spôsobom sa sprístupnia informácie o konečných užívateľoch výhod;
- d) technické podmienky dostupnosti služieb, ktoré poskytuje systém prepojenia registrov;
- e) technické spôsoby, ako zaviesť rôzne typy prístupu k informáciám o vlastníckych právach na základe článku 30 ods. 5 a článku 31 ods. 4;
- f) platobné podmienky, ak je prístup k informáciám o vlastníckych právach podmienený úhradou poplatku podľa článku 30 ods. 5a a článku 31 ods. 4a, pričom sa zohľadnia dostupné platobné nástroje, ako napríklad platobné transakcie na diaľku.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 64a ods. 2

Komisia sa vo svojich vykonávacích aktoch musí usilovať o opätovné použitie osvedčených technológií a existujúcich postupov. Komisia zabezpečí, aby systémy, ktoré sa majú vypracovať, nespôsobovali náklady nad rámec toho, čo je absolútne nevyhnutné na účely vykonávania tejto smernice. Vykonávacie akty Komisie musí charakterizovať transparentnosť a výmena skúseností a informácií medzi Komisiou a členskými štátmi.“

18. V článku 32 sa dopĺňa sa tento odsek:

„9. Bez toho, aby bol dotknutý článok 34 ods. 2, každá FIU musí mať v rámci svojich funkcií možnosť vyžiadať si, získať a používať informácie od ktoréhokoľvek povinného subjektu na účel uvedený v odseku 1 tohto článku, a to aj vtedy, ak nebola podľa článku 33 ods. 1 písm. a) alebo článku 34 ods. 1 predtým predložená žiadna správa.“

19. Vkladá sa tento článok:

„Článok 32a

1. Členské štáty zavedú centralizované automatizované mechanizmy, ako sú napríklad centrálny registre alebo centrálny elektronické systémy vyhľadávania údajov, ktoré umožňujú včasnú identifikáciu akýchkoľvek fyzických alebo právnických osôb, ktoré vlastnia alebo kontrolujú platobné účty a bankové účty identifikované číslom IBAN, ako sú vymedzené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 (*), a bezpečnostné schránky vedené úverovou inštitúciou na ich území. Členské štáty oznámia Komisii charakteristické znaky uvedených vnútroštátnych mechanizmov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie uchovávané v centralizovaných mechanizmoch uvedených v odseku 1 tohto článku okamžite a nefiltrované priamo sprístupnili vnútroštátnej FIU. Tieto informácie musia byť sprístupnené aj vnútroštátnym príslušným orgánom na účely plnenia ich povinností podľa tejto smernice. Členské štáty zabezpečia, aby každá FIU bola schopná včas poskytnúť informácie uchovávané v centralizovaných mechanizmoch uvedených v odseku 1 tohto článku akejkoľvek inej FIU v súlade s článkom 53.

3. Prostredníctvom centralizovaných mechanizmov uvedených v odseku 1 sa sprístupnia a dajú sa vyhľadávať tieto informácie:

- v prípade klienta, ktorý je držiteľom účtu, a v prípade akejkoľvek osoby, ktorá tvrdí, že koná v mene klienta: meno doplnené buď ďalšími identifikačnými údajmi požadovanými podľa vnútroštátnych ustanovení transponujúcich článok 13 ods. 1 písm. a) alebo jedinečným identifikačným číslom;
- v prípade končeného užívateľa výhod v súvislosti s klientom, ktorý je držiteľom účtu: meno doplnené buď ďalšími identifikačnými údajmi požadovanými podľa vnútroštátnych ustanovení transponujúcich článok 13 ods. 1 písm. b) alebo jedinečným identifikačným číslom;
- v prípade bankového účtu alebo platobného účtu: číslo IBAN a dátum založenia a zrušenia účtu;
- v prípade bezpečnostných schránok: meno prenajímateľa doplnené buď ďalšími identifikačnými údajmi požadovanými podľa vnútroštátnych ustanovení transponujúcich článok 13 ods. 1 alebo jedinečným identifikačným číslom a trvanie nájmu.

4. Členské štáty môžu zvážiť, či budú vyžadovať, aby ďalšie informácie, ktoré sa považujú za dôležité pre FIU a príslušné orgány na účely plnenia ich povinností podľa tejto smernice, boli prístupné a vyhľadateľné prostredníctvom centralizovaných mechanizmov.

5. Komisia do 26. júna 2020 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi podmienky, technické špecifikácie a postupy na zaistenie bezpečného a účinného prepojenia centralizovaných automatizovaných mechanizmov. K tejto správe sa v náležitých prípadoch pripojí legislatívny návrh.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009 (Ú. v. EÚ L 94, 30.3.2012, s. 22).“

20. Vkladá sa tento článok:

„Článok 32b

1. Členské štáty poskytnú FIU a príslušným orgánom prístup k informáciám, ktoré umožňujú včasnú identifikáciu akýchkoľvek fyzických alebo právnických osôb, ktoré vlastnia nehnuteľnosti, a to aj prostredníctvom registrov alebo elektronických systémov vyhľadávania údajov, ak sú takéto registre alebo systémy k dispozícii.

2. Do 31. decembra 2020 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi nevyhnutnosť a primeranosť harmonizácie informácií zahrnutých v registroch a posúdi potrebu vzájomného prepojenia týchto registrov. K tejto správe sa v náležitých prípadoch pripojí legislatívny návrh.“

21. V článku 33 ods. 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) poskytnú FIU priamo na jej žiadosť všetky potrebné informácie.“

22. V článku 34 sa dopĺňa tento odsek:

„3. Samoregulačné orgány určené členskými štátmi uverejňujú výročnú správu, ktorá obsahuje informácie o:

a) opatreniach prijatých podľa článkov 58, 59 a 60;

b) počte doručených správ o porušeníach podľa článku 61, ak je to uplatniteľné;

c) počte správ prijatých samoregulačným orgánom, ako sa uvádza v odseku 1, a počte správ postúpených samoregulačným orgánom FIU, ak je to uplatniteľné;

d) ak je to uplatniteľné, počte a popise opatrení vykonaných podľa článkov 47 a 48 s cieľom monitorovať, či povinné subjekty dodržiavajú svoje povinnosti podľa:

i) článkov 10 až 24 (povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi);

ii) článkov 33, 34 a 35 (ohlasovanie podozrivých transakcií);

iii) článku 40 (vedenie záznamov) a

iv) článkov 45 a 46 (vnútorné kontroly).“

23. Článok 38 sa nahrádza takto:

„Článok 38

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli jednotlivci vrátane zamestnancov a zástupcov povinného subjektu, ktorí oznámia podozrenie na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu interne alebo FIU, právne chránení pred vystavením hrozbám, odvetnému či nepriateľskému konaniu, a najmä pred nepriaznivými či diskriminačnými opatreniami v zamestnaní.

2. Členské štáty zabezpečia, aby boli jednotlivci, ktorí sú vystavení hrozbám, odvetnému či nepriateľskému konaniu alebo nepriaznivým či diskriminačným opatreniam v zamestnaní za oznámenie podozrenia na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu interne alebo FIU, oprávnení podať bezpečným spôsobom sťažnosť príslušným orgánom. Bez toho, aby tým bola dotknutá dôvernosť informácií, ktoré zbiera FIU, členské štáty tiež zabezpečia, aby takíto jednotlivci mali právo na účinný prostriedok nápravy na ochranu svojich práv podľa tohto odseku.“

24. V článku 39 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Zákazom stanoveným v odseku 1 tohto článku sa nebráni poskytovaniu informácií medzi úverovými inštitúciami a finančnými inštitúciami z členských štátov za predpokladu, že patria do tej istej skupiny, alebo medzi uvedenými subjektmi a ich pobočkami a dcérskymi spoločnosťami vo väčšinovom vlastníctve so sídlom v tretej krajine za predpokladu, že uvedené pobočky a dcérske spoločnosti vo väčšinovom vlastníctve plne dodržiavajú politiky a postupy v rámci skupiny vrátane postupov výmeny informácií v rámci skupiny v súlade s článkom 45 a že uvedené politiky a postupy v rámci skupiny sú v súlade s požiadavkami stanovenými v tejto smernici.“

25. V článku 40 sa odsek 1 mení takto:

a) Písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) v prípade povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi kópiu dokumentov a informácií, ktoré sú potrebné na splnenie požiadaviek týkajúcich sa povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v kapitole II, v prípade potreby vrátane informácií získaných prostriedkami elektronickej identifikácie, dôveryhodných služieb stanovených v nariadení (EÚ) č. 910/2014 alebo ktoréhokoľvek iného bezpečného, diaľkového alebo elektronického identifikačného procesu regulovaného, uznaného, schváleného alebo akceptovaného príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, a to po dobu piatich rokov od ukončenia obchodného vzťahu s klientom alebo od dátumu príležitostnej transakcie;“

b) Dopĺňa sa tento pododsek:

„Doba uchovávania uvedená v tomto odseku vrátane dodatočnej doby uchovávania, ktorá nesmie presiahnuť ďalších päť rokov, sa uplatňuje aj na údaje prístupné prostredníctvom centralizovaných mechanizmov uvedených v článku 32a.“

26. Článok 43 sa nahrádza takto:

„Článok 43

Spracúvanie osobných údajov na základe tejto smernice na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v zmysle článku 1 sa považuje za otázku verejného záujmu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 (*).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).“

27. Článok 44 sa nahrádza takto:

„Článok 44

1. Členské štáty na účely príspevku k vypracovaniu hodnotenia rizík podľa článku 7 zabezpečia, aby mali možnosť prehodnotiť účinnosť svojich systémov na boj proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu vedením komplexných štatistík o záležitostiach týkajúcich sa účinnosti takýchto systémov.

2. Štatistiky uvedené v odseku 1 obsahujú:

- a) údaje o veľkosti a význame rôznych sektorov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice vrátane počtu fyzických osôb a subjektov a hospodárskeho významu každého sektora;
- b) údaje o ohlasovaní, vyšetrovaní a súdnych fázach vnútroštátneho mechanizmu boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako aj počet správ o podozrivých transakciách pre FIU, kroky nadväzujúce na tieto správy a každý rok počet vyšetrovaných prípadov, počet stíhaných osôb, počet osôb odsúdených za trestný čin prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, typy predikatívnych trestných činov, ak sú takéto informácie k dispozícii, a výšku zmrazeného, zhabaného alebo zabaveného majetku v eurách;
- c) ak sú dostupné, údaje o počte a percentuálnom podiele správ, ktoré viedli k ďalšiemu vyšetrovaniu, spolu s výročnou správou pre povinné subjekty obsahujúcou podrobnosti o užitočnosti prezentovaných správ a nadväznosti na ne;
- d) údaje o počte cezhraničných žiadostí o informácie, ktoré FIU podala, prijala, zamietla a na ktoré úplne alebo čiastočne odpovedala, rozdelené podľa krajiny protistrany;
- e) ľudské zdroje pridelené príslušným orgánom zodpovedným za dohľad nad praním špinavých peňazí a financovaním terorizmu, ako aj ľudské zdroje pridelené FIU s cieľom plniť úlohy stanovené v článku 32;
- f) počet opatrení dohľadu na mieste i na diaľku, počet zistených porušení na základe opatrení v oblasti dohľadu a sankcie/správne opatrenia uplatňované orgánmi dohľadu.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa každoročne uverejňovalo konsolidované preskúmanie ich štatistík.

4. Členské štáty poskytnú každoročne Komisii štatistiku uvedenú v odseku 2. Komisia uverejňuje výročnú správu, ktorá obsahuje zhrnutie a vysvetlenie štatistiky uvedenej v odseku 2 a ktorá sa sprístupní na jej webovej stránke.“

28. V článku 45 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Členské štáty a európske orgány dohľadu sa navzájom informujú o prípadoch, keď sa v práve tretej krajiny nepovoľuje vykonávanie politik a postupov vyžadovaných podľa odseku 1. V takýchto prípadoch sa môžu prijať koordinované kroky na dosiahnutie riešenia. Pri posudzovaní toho, ktoré tretie krajiny nepovoľujú vykonávanie politik a postupov vyžadovaných podľa odseku 1, členské štáty a európske orgány dohľadu zohľadňujú všetky právne prekážky, ktoré môžu brániť riadnemu vykonávaniu týchto politik a postupov vrátane dodržiavania dôvernosti, ochrany údajov a iných obmedzení výmeny informácií, ktoré môžu byť v tomto ohľade relevantné.“

29. V článku 47 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia zmenárenských služieb medzi virtuálnymi menami a nekrytými menami a poskytovatelia služieb peňaženky boli registrovaní, aby zmenárne a miesta na inkaso šekov a poskytovatelia služieb správy zvereného majetku alebo služieb pre obchodné spoločnosti mali licenciu alebo boli registrovaní a aby prevádzkovatelia služieb v oblasti hazardných hier podliehali regulácii.“

30. Článok 48 sa mení takto:

a) Vkladá sa tento odsek:

„1a. S cieľom uľahčiť a podporiť účinnú spoluprácu, a predovšetkým výmenu informácií, členské štáty oznámia Komisii zoznam príslušných orgánov povinných subjektov uvedených v článku 2 ods. 1 vrátane ich kontaktných údajov. Členské štáty zabezpečia, aby informácie poskytnuté Komisii boli stále aktuálne.“

Komisia uverejní register týchto orgánov a ich kontaktné údaje na svojej webovej stránke. Orgány v registri v rozsahu svojich právomocí slúžia ako kontaktné miesto pre príslušné orgány ostatných členských štátov. Orgány finančného dohľadu v členských štátoch takisto slúžia ako kontaktné miesto pre európske orgány dohľadu.

S cieľom zabezpečiť primerané presadzovanie tejto smernice členské štáty požadujú, aby všetky povinné subjekty podliehali primeranému dohľadu vrátane právomoci na vykonávanie dohľadu na mieste aj na diaľku, a prijímú vhodné a primerané správne opatrenia na nápravu situácie v prípade porušení.“;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mali primerané právomoci vrátane právomoci vynútiť si predloženie všetkých informácií, ktoré sú dôležité na monitorovanie dodržiavania súladu s predpismi, a vykonávanie kontrol, a aby mali primerané finančné, ľudské a technické zdroje na vykonávanie svojich funkcií. Členské štáty zabezpečia, aby pracovníci uvedených orgánov boli vysoko zásadoví a primerane kvalifikovaní a dodržiavali vysoké profesionálne normy vrátane noriem v oblasti dôvernosti, ochrany údajov a noriem, ktorými sa riadia konflikty záujmov.“;

c) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány členského štátu, v ktorom povinný subjekt prevádzkuje organizačné jednotky, dozerali nad tým, aby uvedené organizačné jednotky dodržiavali vnútroštátne ustanovenia tohto členského štátu transponujúce túto smernicu.“

V prípade úverových a finančných inštitúcií, ktoré sú súčasťou skupiny, členské štáty zabezpečia, aby na účely stanovené v prvom pododseku príslušné orgány členského štátu, v ktorom má sídlo materský podnik, spolupracovali s príslušnými orgánmi členských štátov, v ktorých majú sídlo organizačné jednotky, ktoré sú súčasťou skupiny.

V prípade organizačných jednotiek uvedených v článku 45 ods. 9 môže dohľad uvedený v prvom pododseku tohto odseku zahŕňať prijímanie vhodných a primeraných opatrení na riešenie závažných nedostatkov, ktoré si vyžadujú okamžitú nápravu. Uvedené opatrenia sú dočasné a ukončia sa, keď sa identifikované nedostatky vyriešia, a to aj s pomocou príslušných orgánov domovského členského štátu povinného subjektu alebo v spolupráci s nimi v súlade s článkom 45 ods. 2“;

d) V odseku 5 sa dopĺňa tento pododsek:

„V prípade úverových a finančných inštitúcií, ktoré sú súčasťou skupiny, členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány členského štátu, v ktorom má materský podnik sídlo, dohliadali nad účinným vykonávaním politík a postupov v rámci skupiny uvedených v článku 45 ods. 1 Na tento účel členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány členského štátu, v ktorom majú sídlo úverové a finančné inštitúcie, ktoré sú súčasťou skupiny, spolupracovali s príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom má sídlo materský podnik.“

31. Článok 49 sa nahrádza takto:

„Článok 49

Členské štáty zabezpečia, aby politickí činitelia, FIU, orgány dohľadu a iné príslušné orgány zapojené do boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako aj daňové úrady a orgány presadzovania práva pri konaní v rámci rozsahu pôsobnosti tejto smernice mali účinné mechanizmy, ktoré im umožnia vnútroštátnu spoluprácu a koordináciu v oblasti vypracúvania a vykonávania politík a činností na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, a to aj so zreteľom na plnenie ich povinností podľa článku 7.“

32. V kapitole VI sa v oddiele 3 vkladá tento pododdiel:

„Pododdiel IIa

Spolupráca príslušných orgánov členských štátov

Článok 50a

Členské štáty nezakážu výmenu informácií ani poskytnutie pomoci medzi príslušnými orgánmi na účely tejto smernice, ani neuložia neprimerané ani neprimerane restriktívne podmienky týkajúce sa takejto výmeny alebo pomoci. Členské štáty predovšetkým zabezpečia, aby príslušné orgány neodmietli žiadosť o pomoc na základe toho, že:

- a) žiadosť sa pokladá za žiadosť týkajúcu sa aj daňových záležitostí;
- b) vnútroštátne právo vyžaduje, aby povinné subjekty zachovávali mlčanlivosť alebo dôvernosť, okrem takých prípadov, keď sú príslušné informácie, o ktoré sa žiada, chránené povinnosťou mlčanlivosti, alebo ak sa uplatňuje zákonná povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, ako sa uvádza v článku 34 ods. 2;
- c) prebieha zisťovanie, vyšetrovanie alebo konanie v požadovanom členskom štáte, okrem prípadu, keď by takáto pomoc bránila v zisťovaní, vyšetrovaní alebo konaní;
- d) povaha alebo postavenie žiadajúceho príslušného orgánu protistrany sú iné, než povaha alebo postavenie požiadaneho príslušného orgánu.“

33. Článok 53 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby si FIU z vlastného podnetu alebo na požiadanie vymieňali akékoľvek informácie, ktoré môžu byť relevantné na účely spracovania alebo analýzy informácií zo strany FIU týkajúcich sa prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a zapojenej fyzickej alebo právnickej osoby bez ohľadu na typ súvisiacich predikatívnych trestných činov, a to aj vtedy, keď typ súvisiacich predikatívnych trestných činov nie je v čase výmeny identifikovaný.“;

b) V odseku 2 druhom pododseku sa druhá veta nahrádza takto:

„Uvedená FIU získa informácie v súlade s článkom 33 ods. 1 a urýchlene poskytne odpovede.“

34. V článku 54 sa dopĺňa tento pododsek:

„Členské štáty zabezpečia, aby FIU určili aspoň jednu kontaktnú osobu alebo miesto, ktoré bude zodpovedné za prijímanie žiadostí o informácie od FIU v iných členských štátoch.“

35. V článku 55 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby sa prechádzajúci súhlas požiadanej FIU s poskytnutím informácií príslušným orgánom udelil urýchlene a v čo najväčšom rozsahu bez ohľadu na typ súvisiacich predikatívnych trestných činov. Požiadaná FIU nesmie odmietnuť dať súhlas s takýmto poskytnutím s výnimkou prípadu, keď by to presahovalo rozsah uplatňovania jej ustanovení o boji proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu alebo by mohlo

viesť k narušeniu vyšetrovania alebo by inak odporovalo základným zásadám vnútroštátneho práva tohto členského štátu. Každé takéto odmietnutie udelenia súhlasu sa musí náležite vysvetliť. Uvedené výnimky sa vymedzia tak, aby sa zabránilo zneužívaniu poskytovania informácií príslušným orgánom a nenáležitému obmedzeniu poskytovania informácií príslušným orgánom.“

36. Článok 57 sa nahrádza takto:

„Článok 57

Rozdiely vo vymedzeniach predikatívnych trestných činov uvedených v článku 3 bode 4 v právnych predpisoch jednotlivých štátov nesmú brániť tomu, aby FIU boli schopné poskytnúť pomoc inej FIU, a nesmú obmedziť výmenu, poskytovanie a využitie informácií podľa článkov 53, 54 a 55.“

37. V kapitole VI sa v oddiele 3 dopĺňa tento pododdiel:

„Pododdiel IIIa

Spolupráca medzi príslušnými orgánmi vykonávajúcimi dohľad nad úverovými a finančnými inštitúciami a inými orgánmi viazanými služobným tajomstvom

Článok 57a

1. Členské štáty vyžadujú, aby všetky osoby, ktoré pracujú alebo pracovali pre príslušné orgány vykonávajúce dohľad nad úverovými a finančnými inštitúciami v záujme súladu s touto smernicou, a audítori alebo experti konajúci v mene takýchto príslušných orgánov, boli viazaní povinnosťou dodržiavať služobné tajomstvo.

Bez toho, aby boli dotknuté prípady, na ktoré sa vzťahuje trestné právo, dôverné informácie, ktoré osoby uvedené v prvom pododseku získajú počas výkonu svojich povinností podľa tejto smernice, môžu byť zverejnené iba v súhrnnej alebo agregovanej forme, a to takým spôsobom, ktorý neumožňuje identifikovanie úverových a finančných inštitúcií.

2. Odsek 1 nebráni výmene informácií medzi:

- a) príslušnými orgánmi vykonávajúcimi dohľad nad úverovými a finančnými inštitúciami v rámci členského štátu v súlade s touto smernicou alebo inými legislatívnymi aktmi, ktoré sa týkajú dohľadu nad úverovými a finančnými inštitúciami;
- b) príslušnými orgánmi vykonávajúcimi dohľad nad úverovými a finančnými inštitúciami v rôznych členských štátoch v súlade s touto smernicou alebo inými legislatívnymi aktmi, ktoré sa týkajú dohľadu nad úverovými a finančnými inštitúciami vrátane Európskej centrálnej banky (ECB) konajúcej v súlade s nariadením Rady (EÚ) č. 1024/2013 (*). Táto výmena informácií podlieha podmienkam povinnosti dodržiavania služobného tajomstva uvedeným v odseku 1.

Príslušné orgány vykonávajúce dohľad nad úverovými a finančnými inštitúciami v súlade s touto smernicou a ECB konajúcou na základe článku 27 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 a článku 56 prvého odseku písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ (**), uzatvoria do 10. januára 2019 s podporou európskych orgánov dohľadu dohodu o praktických spôsoboch výmeny informácií.

3. Príslušné orgány vykonávajúce dohľad nad úverovými a finančnými inštitúciami, ktoré prijímajú dôverné informácie podľa odseku 1, používajú tieto informácie len:

- a) pri plnení svojich povinností podľa tejto smernice alebo podľa iných legislatívnych aktov v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, pri výkone prudenciálnej regulácie a dohľadu nad úverovými a finančnými inštitúciami vrátane udeľovania sankcií,
- b) pri odvolaní proti rozhodnutiu príslušného orgánu vykonávajúceho dohľad na úverovými a finančnými inštitúciami vrátane súdnych konaní,
- c) pri súdnych konaniach začatých na základe osobitných ustanovení stanovených v práve Únie, ktoré boli prijaté v oblasti tejto smernice alebo v oblasti prudenciálnej regulácie a dohľadu nad úverovými a finančnými inštitúciami.

4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány vykonávajúce dohľad nad úverovými a finančnými inštitúciami navzájom spolupracovali na účely tejto smernice v čo najväčšej možnej miere bez ohľadu na ich povahu alebo postavenie. Takáto spolupráca takisto zahŕňa schopnosť viesť v rámci právomocí požiadaného príslušného orgánu zisťovanie v mene žiadajúceho príslušného orgánu a následne si vymieňať informácie získané prostredníctvom takéhoto zisťovania.

5. Členské štáty môžu opraviť svoje vnútroštátne príslušné orgány, ktoré vykonávajú dohľad nad úverovými a finančnými inštitúciami, aby uzatvárali dohody o spolupráci v oblasti spolupráce a výmeny dôverných informácií s príslušnými orgánmi tretích krajín, ktoré sú náprotivkami uvedených príslušných orgánov. Takéto dohody o spolupráci sa uzatvárajú na základe reciprocity, a len ak poskytnuté informácie podliehajú záruke dodržiavania požiadaviek služobného tajomstva rovnocenným aspoň tým, ktoré sú uvedené v odseku 1. Výmena dôverných informácií sa v súlade s uvedenými dohodami o spolupráci musí využívať na účely vykonávania úloh týchto orgánov v oblasti dohľadu.

V prípade, že vymieňané informácie pochádzajú z iného členského štátu, môžu byť poskytnuté iba s výslovným súhlasom príslušného orgánu, ktorý ich poskytol, a ak je to vhodné, výlučne na účely, na ktoré uvedený orgán udelil svoj súhlas.

Článok 57b

1. Bez ohľadu na článok 57a ods. 1 a 3 a bez ohľadu na článok 34 ods. 2 môžu členské štáty povoliť výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi v tom istom alebo inom členskom štáte, medzi príslušnými orgánmi a orgánmi poverenými dohľadom nad subjektmi finančného sektora a fyzickými alebo právnickými osobami konajúcimi pri výkone svojej odbornej činnosti, ako je uvedené v článku 2 ods. 1 bodu 3 a orgánmi zodpovednými na základe práva za dohľad nad finančnými trhmi pri výkone ich príslušných funkcií v oblasti dohľadu.

Vo všetkých prípadoch prijaté informácie podliehajú požiadavkám služobného tajomstva rovnocenným aspoň tým, ktoré sú uvedené v článku 57a ods. 1

2. Bez ohľadu na článok 57a ods. 1 a 3 môžu členské štáty podľa ustanovení stanovených vo vnútroštátnom práve povoliť poskytnutie určitých informácií iným vnútroštátnym orgánom zodpovedným na základe práva za dohľad nad finančnými trhmi alebo s udelenými právomocami v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu alebo ich vyšetrovania.

Výmena dôverných informácií podľa tohto odseku sa však využíva iba na účely plnenia zákonných úloh dotknutých orgánov. Osoby, ktoré majú prístup k takýmto informáciám, podliehajú požiadavkám služobného tajomstva, ktoré sú rovnocenné aspoň tým, ktoré sú uvedené v článku 57a ods. 1

3. Členské štáty môžu povoliť poskytnutie určitých informácií týkajúcich sa dohľadu nad úverovými inštitúciami na dosiahnutie súladu s touto smernicou parlamentným vyšetrovacím výborom, dvorom audítorov a iným subjektom zodpovedným na vyšetrovanie vo svojom členskom štáte za týchto podmienok:

- a) tieto subjekty majú podľa vnútroštátneho práva presný mandát na vyšetrovanie alebo skúmanie krokov orgánov zodpovedných za dohľad nad týmito úverovými inštitúciami alebo za právne predpisy týkajúce sa takéhoto dohľadu;
- b) informácie sú nevyhnutné na splnenie mandátu uvedeného v písmene a);
- c) na osoby, ktoré majú prístup k týmto informáciám, sa vzťahujú požiadavky služobného tajomstva v zmysle vnútroštátneho práva, ktoré sú rovnocenné aspoň požiadavkám uvedeným v článku 57a ods. 1;
- d) ak tieto informácie pochádzajú z iného členského štátu, nesmú sa zverejniť bez výslovného súhlasu príslušných orgánov, ktoré ich poskytli, a výhradne na účely, na ktoré tieto orgány udelili svoj súhlas.

(*) Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63).

(**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).“

38. V článku 58 ods. 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„Členské štáty ďalej zabezpečia, aby ich príslušné orgány pri zistení porušení, na ktoré sa vzťahujú trestnoprávne sankcie, o tom včas informovali orgány presadzovania práva.“

39. Článok 61 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány, ako aj, ak je to uplatniteľné, samoregulačné orgány zaviedli účinné a spoľahlivé mechanizmy na podporu ohlasovania potenciálnych alebo skutočných porušení vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje táto smernica, príslušným orgánom, ako aj, ak je to uplatniteľné, samoregulačným orgánom.“

Na tento účel poskytnú jeden alebo viacero bezpečných komunikačných kanálov pre osoby na účely ohlasovania uvedeného v prvom pododseku. Týmto kanálmi sa zaručí, že totožnosť osôb poskytujúcich informácie je známa len príslušným orgánom, ako aj, ak je to uplatniteľné, samoregulačným orgánom.“

b) V odseku 3 sa dopĺňajú tieto pododseky:

„Členské štáty zabezpečia, aby boli jednotlivci vrátane zamestnancov a zástupcov povinného subjektu, ktorí oznámia podozrenie na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu interne alebo FIU, právne chránení pred vystavením hrozbám, odvetnému či nepriateľskému konaniu, a to najmä pred nepriaznivými alebo diskriminačnými opatreniami v zamestnaní.“

Členské štáty zabezpečia, aby jednotlivci, ktorí sú vystavení hrozbám, nepriateľskému konaniu alebo nepriaznivým či diskriminačným opatreniam v zamestnaní za ohlásenie podozrenia na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu interne alebo FIU, boli oprávnení podať bezpečným spôsobom sťažnosť príslušným orgánom. Bez toho, aby bola narušená dôvernosc informácií, ktoré zbiera FIU, členské štáty tiež zabezpečia, aby takíto jednotlivci mali právo na účinnú nápravu na ochranu svojich práv podľa tohto odseku.“

40. Vkladá sa tento článok:

„Článok 64a

1. Komisii pomáha Výbor pre prevenciu prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (ďalej len „výbor“), uvedený v článku 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/847 (*). Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011 (**).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/847 z 20. mája 2015 o údajoch sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1781/2006 (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 1).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

41. Článok 65 sa nahrádza takto:

„Článok 65

1. Komisia do 11. januára 2022 a následne každé tri roky vypracuje správu o vykonávaní tejto smernice a predloží ju Európskemu parlamentu a Rade.

Uvedená správa predovšetkým obsahuje:

- a) zohľadnenie osobitných prijatých opatrení a zriadených mechanizmov na úrovni Únie a členských štátov s cieľom predchádzať a riešiť vznikajúce problémy a nový vývoj, ktoré predstavujú ohrozenie finančného systému Únie;
- b) nadväznú opatrenia prijaté na úrovni Únie a členských štátov na základe obáv, na ktoré boli upozornené, vrátane sťažností týkajúcich sa vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré bránia právomociam dohľadu a vyšetrovacím právomociam príslušných orgánov a samoregulačných orgánov;

- c) zohľadnenie dostupnosti relevantných informácií pre príslušné orgány a FIU členských štátov na predchádzanie využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu;
- d) zohľadnenie medzinárodnej spolupráce a výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi a FIU;
- e) zohľadnenie potrebných opatrení Komisie s cieľom overiť, že členské štáty prijímajú potrebné opatrenia v súlade s touto smernicou, a zhodnotiť vznikajúce problémy a nový vývoj v členských štátoch;
- f) analýzu uskutočniteľnosti osobitných opatrení a mechanizmov na úrovni Únie a členských štátov, pokiaľ ide o možnosti zberu informácií o vlastníckych právach týkajúcich sa podnikateľských subjektov a iných právnych subjektov registrovaných mimo Únie a prístupu k týmto informáciám a o proporcionality opatrení uvedených v článku 20 písm. b);
- g) zhodnotenie toho, ako sú dodržiavané základné práva a zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie.

K prvej správe, ktorá sa má uverejniť do 11. januára 2022, sa podľa potreby pripoja vhodné legislatívne návrhy vrátane, ak je to vhodné, vzhľadom na virtuálne meny, splnomocnenia zriadiť a viesť centrálnu databázu registrácie totožnosti používateľov a adries peňaženiek prístupnú pre FIU, ako aj formuláre čestného vyhlásenia pre používateľov virtuálnej meny, a vzhľadom na zlepšenie spolupráce medzi úradmi členských štátov pre vyhľadávanie majetku a rizikovo orientované uplatňovanie opatrení uvedených v článku 20 písm. b).

2. Komisia do 1. júna 2019 posúdi rámec pre spoluprácu FIU s tretími krajinami a prekážky a príležitosti na posilnenie spolupráce medzi FIU v rámci Únie vrátane možnosti vytvorenia mechanizmu koordinácie a podpory.

3. Komisia v prípade potreby vypracuje správu pre Európsky parlament a Radu s cieľom posúdiť potrebu a primeranosť zníženia percentuálneho podielu identifikácie vlastníckych práv právnych subjektov z hľadiska všetkých odporúčaní vydaných v tejto súvislosti medzinárodnými organizáciami a subjektmi, ktoré stanovujú normy, s právomocou v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a boja proti financovaniu terorizmu, na základe nového posúdenia, a ak je to vhodné, predloží legislatívny návrh.“

42. V článku 67 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 26. júna 2017.

Členské štáty uplatňujú článok 12 ods. 3 od 10. júla 2020.

Členské štáty zriadiť registre uvedené v článku 30 do 10. januára 2020 a registre uvedené v článku 31 do 10. marca 2020 a centralizované automatizované mechanizmy uvedené v článku 32a do 10. septembra 2020.

Komisia zaručí prepojenie registrov uvedených v článkoch 30 a 31 v spolupráci s členskými štátmi do 10. marca 2021.

Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii znenie opatrení uvedených v tomto odseku.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.“

43. V prílohe II bode 3 sa úvodná časť nahrádza takto:

„3. Rizikové faktory z geografického hľadiska – registrácia, sídlo, trvalé bydlisko v:“

44. Príloha III sa mení takto:

a) V bode 1 sa dopĺňa toto písmeno:

„g) klient je štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorý žiada o právo na pobyt alebo občianstvo v členskom štáte výmenou za prevody kapitálu, nákup majetku alebo vládnych dlhopisov alebo investície do podnikateľských subjektov v danom členskom štáte.“;

b) Bod 2 sa mení takto:

i) písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) nepriame obchodné vzťahy alebo transakcie bez určitých bezpečnostných opatrení, akými sú napríklad prostriedky elektronickej identifikácie, relevantné dôveryhodné služby vymedzené v nariadení (EÚ) č. 910/2014 alebo akýkoľvek iný bezpečný, diaľkový alebo elektronický identifikačný proces regulovaný, uznaný, schválený alebo akceptovaný príslušnými vnútroštátnymi orgánmi;“;

ii) dopĺňa sa toto písmeno:

„f) transakcie súvisiace s ropou, zbraňami, cennými kovmi, tabakovými výrobkami, kultúrnymi artefaktami a ďalšími predmetmi archeologického, historického, kultúrneho a náboženského významu alebo vzácnnej vedeckej hodnoty, ako aj slonovina a chránené druhy.“

Článok 2

Zmena smernice 2009/138/ES

V článku 68 ods. 1 písm. b) smernice 2009/138/ES sa dopĺňa tento bod:

„iv) orgánmi zodpovednými za vykonávanie dohľadu nad povinnými subjektmi uvedenými v článku 2 ods. 1 bodoch 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 (*) na zabezpečenie súladu s uvedenou smernicou;

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).“

Článok 3

Zmena smernice 2013/36/EÚ

V článku 56 prvom odseku smernice 2013/36/EÚ sa dopĺňa toto písmeno:

„g) orgánmi zodpovednými za vykonávanie dohľadu nad povinnými subjektmi uvedenými v článku 2 ods. 1 bodoch 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2015/849 (*) na zabezpečenie súladu s uvedenou smernicou.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).“

Článok 4

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 10. januára 2020. Bezodkladne Komisii oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 6

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 30. mája 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
L. PAVLOVA

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/844**z 30. mája 2018,****ktorou sa mení smernica 2010/31/EÚ o energetickej hospodárnosti budov a smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Únia je odhodlaná vytvoriť udržateľný, konkurencieschopný a bezpečný energetický systém s eliminovanými emisiami uhlíka. Energetická únia a rámec politík v oblasti energetiky a klímy do roku 2030 stanovujú pre Úniu ambiciózne záväzky ďalšieho znižovania emisií skleníkových plynov minimálne o 40 % do roku 2030 v porovnaní s rokom 1990, zvýšenia podielu spotreby energie z obnoviteľných zdrojov, dosiahnutia úspor energie v súlade s ambíciami na úrovni Únie a zvýšenia európskej energetickej bezpečnosti, konkurencieschopnosti a udržateľnosti.
- (2) Na dosiahnutie týchto cieľov sa v rámci preskúmania legislatívnych aktov Únie v oblasti energetickej efektívnosti, ktoré sa uskutočnilo v roku 2016, spája prehodnotenie cieľa Únie v oblasti energetickej efektívnosti do roku 2030, požadované v záveroch Európskej rady z roku 2014, s preskúmaním základných ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ ⁽⁴⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ ⁽⁵⁾ a s posilnením finančného rámca vrátane európskych štrukturálnych a investičných fondov (EŠIF) a Európskeho fondu pre strategické investície (EFSI), čím sa v konečnom dôsledku zlepšia finančné podmienky investovania do energetickej efektívnosti na trhu.
- (3) Smernicou 2010/31/EÚ sa Komisii uložila povinnosť do 1. januára 2017 vykonať preskúmanie na základe získaných skúseností a dosiahnutého pokroku počas uplatňovania uvedenej smernice a v prípade potreby predložiť návrhy.
- (4) Pri príprave uvedeného preskúmania Komisia vykonala viacero krokov na zhromažďovanie dôkazov o spôsobe vykonávania smernice 2010/31/EÚ v členských štátoch, pričom sa zamerala na to, čo funguje a čo by sa dalo zlepšiť.
- (5) Z výsledkov preskúmania a posúdenia vplyvu, ktorý vypracovala Komisia, vyplynulo, že sú potrebné viaceré zmeny na posilnenie súčasných ustanovení smernice 2010/31/EÚ a zjednodušenie určitých aspektov.
- (6) Únia je odhodlaná vytvoriť udržateľný, konkurencieschopný, bezpečný a dekarbonizovaný energetický systém do roku 2050. Na dosiahnutie tohto cieľa členské štáty a investori potrebujú opatrenia zamerané na to, aby sa do roku 2050 dosiahol dlhodobý cieľ emisií skleníkových plynov a na dekarbonizáciu fondu budov, ktorý je zodpovedný za približne 36 % všetkých emisií CO₂ v Únii. Členské štáty by sa mali usilovať o nákladovo efektívnu

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 246, 28.7.2017, s. 48.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 342, 12.10.2017, s. 119.⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2018 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. mája 2018.⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov (Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 13).

rovnováhu medzi dekarbonizáciou dodávok energie a znížením konečnej spotreby energie. Na tento účel členské štáty a investori potrebujú jasnú víziu, aby usmerňovali svoje politiky a investičné rozhodnutia, čo v sebe zahŕňa orientačné vnútroštátne míľniky a činnosti zamerané na energetickú efektívnosť s cieľom dosiahnuť krátkodobé (do roku 2030), strednodobé (do roku 2040) a dlhodobé ciele (do roku 2050). So zreteľom na uvedené ciele a berúc do úvahy celkové ambície Únie v oblasti energetickej efektívnosti je nevyhnutné, aby členské štáty spresnili očakávané výsledky svojich dlhodobých stratégií obnovy a monitorovali rozvoj tým, že stanovujú vnútroštátne ukazovatele pokroku, a to s prihliadnutím na národné podmienky a rozvoj.

- (7) Parížskou dohodou o zmene klímy z roku 2015, ktorá nadväzuje na 21. konferenciu zmluvných strán Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (COP 21), sa posilňuje úsilie, ktoré sa v Únii vynakladá na dekarbonizáciu jej fondu budov. Vzhľadom na to, že na vykurovanie a chladenie sa používa takmer 50 % konečnej spotreby energie v Únii, z čoho 80 % sa využíva v budovách, dosiahnutie cieľov Únie v oblasti energetiky a klímy súvisí s úsilím Únie o obnovu jej fondu budov uprednostňovaním energetickej efektívnosti, dodržiavaním zásady prvoradosti energetickej efektívnosti, ako aj zväzovaním využívania obnoviteľných zdrojov energie.
- (8) Ustanovenia o dlhodobých stratégiách obnovy stanovené v smernici 2012/27/EÚ by sa mali presunúť do smernice 2010/31/EÚ, kam skôr patria z hľadiska koherentnosti. Členské štáty by mali mať možnosť využiť svoje dlhodobé stratégie obnovy budov na riešenie protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou, ktoré majú vplyv na obnovu budov zameranú na energetickú efektívnosť a na životnosť budov.
- (9) Na dosiahnutie vysoko energetickej efektívneho a dekarbonizovaného fondu budov a na zabezpečenie toho, že dlhodobými stratégiami obnovy sa dosiahne potrebný pokrok pri transformácii existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie, a to najmä zvýšením počtu budov s hĺbkovou obnovou, by mali členské štáty stanoviť jasné usmernenia a merateľné, cielené opatrenia, ako aj podporiť rovnaký prístup k financovaniu, a to aj pre najmenej výkonné segmenty vnútroštátneho fondu budov, pre energeticky chudobných spotrebiteľov, pre sociálne bývanie a pre domácnosti, ktoré musia riešiť problém nejednotnej motivácie, a mali by pri tom zohľadňovať cenovú dostupnosť. S cieľom ďalej podporovať potrebné zlepšenia svojho vnútroštátneho fondu nájomného bývania by mali členské štáty zvážiť zavedenie alebo pokračovanie uplatňovania požiadaviek na určitú úroveň energetickej hospodárnosti prenášaných nehnuteľností v súlade s energetickými certifikátmi.
- (10) Podľa posúdenia vplyvu, ktoré vypracovala Komisia, by na splnenie ambícií Únie v súvislosti s energetickou efektívnosťou bola potrebná obnova v rozsahu priemerne 3 % ročne nákladovo efektívnym spôsobom. Vzhľadom na to, že každá úspora energie o 1 % predstavuje zníženie dovozu plynu o 2,6 %, majú veľký význam jasné ambície v oblasti obnovy existujúceho fondu budov. Úsilie o zvýšenie energetickej hospodárnosti budov by preto aktívne prispelo k energetickej nezávislosti Únie a okrem toho by malo veľký potenciál, pokiaľ ide o tvorbu pracovných miest v Únii, najmä v malých a stredných podnikoch. V tejto súvislosti by členské štáty mali zohľadniť potrebu jasného prepojenia medzi svojimi dlhodobými stratégiami obnovy a vhodnými iniciatívami na podporu rozvoja zručností a vzdelávania v odvetviach stavebníctva a energetickej efektívnosti.
- (11) Potreba zmierniť energetickú chudobu by sa mala zohľadniť v súlade s kritériami, ktoré vymedzili členské štáty. Členské štáty majú pri stanovovaní vnútroštátnych činností, ktorými sa prispeje k zmierneniu energetickej chudoby, v rámci svojich stratégií obnovy právo stanoviť, čo považujú za relevantné činnosti.
- (12) Vo svojich dlhodobých stratégiách obnovy a pri plánovaní činností a opatrení by mohli členské štáty používať koncepty, ako sú napríklad spúšťacie body, čo sú vhodné okamihy počas životného cyklu budovy, napríklad z hľadiska nákladovej efektívnosti alebo prerušenia prevádzky, na vykonanie obnovy budov zameraných na energetickú efektívnosť.
- (13) V usmerneniach Svetovej zdravotníckej organizácie z roku 2009 sa uvádza, že pokiaľ ide o kvalitu vnútorného vzduchu, hospodárnejšie budovy poskytujú vyššie úrovne pohody a pohodlia pre svojich užívateľov a zlepšujú zdravie. Tepelné mosty, neprimeraná tepelná ochrana a neplánované úniky vzduchu môžu mať za následok povrchové teploty pod rosným bodom vzduchu a vlhkosť. Preto je nevyhnutné zabezpečiť úplnú a homogénnu tepelnú ochranu budovy vrátane balkónov, okien, striech, stien, dverí a podláh, pričom osobitná pozornosť by sa mala venovať tomu, aby teplota na žiadnom z vnútorných povrchov budovy neklesala pod teplotu rosného bodu.

- (14) Členské štáty by mali podporovať zvýšenie energetickej hospodárnosti existujúcich budov, čím sa prispeje k dosiahnutiu zdravého vnútorného prostredia, a to aj prostredníctvom odstraňovania azbestu a iných škodlivých látok, zabráňovania nezákonnému odstraňovaniu škodlivých látok a zjednodušenia dodržiavania existujúcich legislatívnych aktov, ako napríklad smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2009/148/ES ⁽¹⁾ a (EÚ) 2016/2284 ⁽²⁾.
- (15) Je dôležité zabezpečiť, aby sa opatrenia na zlepšenie energetickej hospodárnosti budov nezameriavali len na obalové konštrukcie budovy, ale aby sa vzťahovali na všetky relevantné prvky a technické systémy v budove, ako sú napríklad pasívne prvky, ktoré sa podieľajú na pasívnych technológiách, ktorých cieľom je znížiť potrebu tepla na vykurovanie alebo chladenie a potrebu energie na osvetlenie a vetranie, a tým zlepšiť tepelné a vizuálne pohodlie.
- (16) Finančné mechanizmy, stimuly a mobilizácia finančných inštitúcií pre obnovu budov zameraných na energetickú efektívnosť by mali v dlhodobých vnútroštátnych stratégiách obnovy zohrávať ústrednú úlohu a členské štáty by ich mali aktívne podporovať. Takéto opatrenia by mali zahŕňať podporu poskytovania hypoték zameraných na energetickú efektívnosť na účely certifikovaných energeticky efektívnych obnov budov, podporu investícií verejných orgánov do energeticky efektívneho fondu budov, napríklad prostredníctvom verejno-súkromných partnerstiev alebo nepovinných zmlúv o energetickej efektívnosti, znižovanie vnímaného rizika investícií, poskytovanie dostupných a transparentných poradenských nástrojov a nástrojov pomoci, ako sú napríklad jednotné kontaktné miesta, ktoré poskytujú integrované služby energetickej obnovy, ako aj vykonávanie ďalších opatrení a iniciatív, ako napríklad tých, ktoré sa uvádzajú v iniciatíve Komisie s názvom Inteligentné financovanie inteligentných budov.
- (17) Riešeniami využívajúcimi prírodu, ako je dobre naplánovaná zeleň v uliciach, zelené strechy a steny poskytujúce tepelnú ochranu a tieň budovám, sa prispieva k znižovaniu dopytu po energii tým, že sa nimi obmedzuje potreba vykurovania a chladenia a zlepšuje energetická hospodárnosť budov.
- (18) Mal by sa podporovať výskum a testovanie nových riešení na zlepšenie energetickej hospodárnosti historických budov a sídiel a zároveň by sa malo chrániť a zachovávať kultúrne dedičstvo.
- (19) V súvislosti s novými budovami a budovami prechádzajúcimi významnou obnovou, by členské štáty mali podporovať zavedenie vysokoúčinných alternatívnych systémov, ak je to technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné, a zároveň riešiť otázku podmienok zdravej klímy vo vnútornom prostredí, protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou, a to v súlade s vnútroštátnymi bezpečnostnými predpismi.
- (20) Na splnenie cieľov politiky energetickej efektívnosti v sektore budov by sa mala zvýšiť transparentnosť energetických certifikátov, a to zaistením konzistentného stanovovania a uplatňovania všetkých parametrov potrebných na výpočty, tak z hľadiska certifikácie, ako aj minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. Členské štáty by mali prijať primerané opatrenia na zaistenie toho, aby sa napríklad hospodárnosť inštalovaných, nahradených alebo modernizovaných technických systémov budov, ako sú systémy pre vykurovanie priestoru, klimatizáciu alebo ohrev vody, dokumentovala vzhľadom na certifikáciu budov a kontrolu súladu.
- (21) V existujúcich budovách by sa mala zvážiť inštalácia samoregulačných zariadení na individuálnu reguláciu teploty v každej miestnosti, alebo, ak je to odôvodnené, v určenej vykurovanej časti jednotky budovy, kde je to ekonomicky realizovateľné, napríklad kde sú náklady nižšie ako 10 % z celkových nákladov na nahradenie zariadení na výrobu tepla.
- (22) Prostredníctvom inovácie a nových technológií je tiež možné, aby budovy prispievali k podpore celkovej dekarbonizácie hospodárstva vrátane sektora dopravy. Budovy sa môžu napríklad využívať na vývoj infraštruktúry potrebnej na inteligentné nabíjanie elektrických vozidiel a tiež môžu pre členské štáty tvoriť základňu pre využívanie autobatérií ako zdroja elektrickej energie, ak sa tak rozhodnú.
- (23) Elektrické vozidlá v kombinácii so zvýšeným podielom výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie produkujú menej emisií uhlíka, čoho výsledkom je lepšia kvalita ovzdušia. Elektrické vozidlá sú dôležitým prvkom prechodu na čistú energiu založenom na opatreniach zameraných na energetickú efektívnosť, alternatívnych palivách, obnoviteľných zdrojoch energie a inovátnych riešeniach v oblasti riadenia energetickej flexibility.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/148/ES z 30. novembra 2009 o ochrane pracovníkov pred rizikami z vystavenia účinkom azbestu pri práci (Ú. v. EÚ L 330, 16.12.2009, s. 28).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2284 zo 14. decembra 2016 o znížení národných emisií určitých látok znečisťujúcich ovzdušie, ktorou sa mení smernica 2003/35/ES a zrušuje smernica 2001/81/ES (Ú. v. EÚ L 344, 17.12.2016, s. 1).

Stavebné predpisy možno účinne využiť na zavedenie cielených požiadaviek na podporu vytvárania nabíjacej infraštruktúry na parkoviskách v bytových a nebytových budovách. Členské štáty by mali stanoviť opatrenia na zjednodušenie zavádzania nabíjacej infraštruktúry s cieľom riešiť prekážky, ako sú napríklad nejednotné motivácie a administratívne komplikácie, ktorým čelia jednotliví vlastníci, keď sa pokúšajú inštalovať nabíjaciu stanicu na svojom parkovacom mieste.

- (24) Infraštruktúrou vedenia sa zabezpečujú vhodné podmienky na prípadné rýchle zavedenie nabíjacích staníc tam, kde je to potrebné. Členské štáty by mali zabezpečiť rozvoj elektromobility vyváženým a nákladovo efektívnym spôsobom. Najmä ak sa vykonáva významná obnova, ktorá súvisí s elektrickou infraštruktúrou, malo by za ňou nasledovať náležité zavádzanie infraštruktúry vedenia. Členské štáty by mali pri vykonávaní požiadaviek na elektromobilitu v rámci vnútroštátnych právnych predpisov náležite zvážiť možné rozdielne podmienky, ako napríklad vlastníctvo budov a príslušných parkovacích miest, verejnú parkoviská prevádzkované súkromnými subjektmi a budovy, ktoré majú súčasne bytovú a nebytovú funkciu.
- (25) Prostredníctvom ľahko dostupnej infraštruktúry sa znížia náklady na inštaláciu nabíjacích staníc pre jednotlivých majiteľov a zabezpečí sa prístup používateľov elektrických vozidiel k nabíjacím staniciam. Stanovenie požiadaviek na elektromobilitu na úrovni Únie, pokiaľ ide o predinštalovanie vybavenia v parkovacích priestoroch a inštaláciu nabíjacích staníc, je účinným spôsobom podpory elektrických vozidiel v blízkej budúcnosti, pričom sa v strednodobom až dlhodobom horizonte umožní ďalší vývoj pri nižších nákladoch.
- (26) Členské štáty by pri vypracúvaní svojich požiadaviek na inštaláciu minimálneho počtu nabíjacích staníc pre nebytové budovy s viac ako 20 parkovacími miestami, ktoré sa majú uplatňovať od roku 2025, mali zohľadňovať relevantné národné, regionálne a miestne podmienky, ako aj možné rôznorodé potreby a okolnosti v závislosti od oblasti, typológie budovy, napojenia na verejnú dopravu a ďalších relevantných kritérií, aby sa zabezpečilo primerané a vhodné zavádzanie nabíjacích staníc.
- (27) Niektoré geografické oblasti s osobitnou zraniteľnosťou však môžu čeliť pri plnení požiadaviek na elektromobilitu osobitným problémom. Mohlo by tomu tak byť v najvzdialenejších regiónoch v zmysle článku 349 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), vzhľadom na ich odľahlosť, ostrovný charakter, malú rozlohu, náročné topografické a klimatické podmienky, ako aj izolované mikrosústavy, ktorých elektrizačné sústavy si môžu vyžadovať ďalší rozvoj, aby spĺňali požiadavky na ďalšiu elektrifikáciu miestnej dopravy. V takýchto prípadoch by členské štáty mali mať možnosť neuplatňovať požiadavky na elektromobilitu. Bez ohľadu na túto výnimku môže byť elektrifikácia dopravy účinným nástrojom na riešenie problémov týkajúcich sa kvality ovzdušia alebo bezpečnosti dodávok, ktorým uvedené regióny a systémy často čelia.
- (28) Členské štáty by mali pri uplatňovaní požiadaviek na infraštruktúru elektromobility stanovených v zmenách smernice 2010/31/EÚ uvedených v tejto smernici zvážiť potrebu holistického a koherentného územného plánovania, ako aj podporu alternatívnych, bezpečných a udržateľných spôsobov dopravy a ich podpornej infraštruktúry, napríklad prostredníctvom vyhradenej parkovacej infraštruktúry pre elektrické bicykle a pre vozidlá osôb so zníženou pohyblivosťou.
- (29) Agendy týkajúce sa jednotného digitálneho trhu a energetickej únie by sa mali zosúladiť a mali by slúžiť spoločným cieľom. Digitalizácia energetického systému rýchlo mení prostredie energetiky, od integrácie obnoviteľných zdrojov po inteligentné siete a budovy pripravené na inteligentné riešenia. Na účely digitalizácie sektora budov sú ciele a ambície Únie v oblasti pripojiteľnosti týkajúce sa zavádzania komunikačných sietí s vysokou kapacitou dôležité pre inteligentné domy a dobre prepojené komunity. Mali by sa poskytovať cielené stimuly, aby sa podporili systémy pripravené na zavedenie inteligentných technológií a digitálne riešenia v zastavanom prostredí. Tým sa otvárajú nové príležitosti na úspory energie, a to prostredníctvom poskytovania presnejších informácií spotrebiteľom o ich modeloch spotreby a umožnenia prevádzkovateľovi sústavy efektívnejšie riadiť sieť.
- (30) Indikátor inteligentnej pripravenosti by sa mal používať na meranie schopnosti budov využívať informačné a komunikačné technológie a elektronické systémy na účely prispôsobenia prevádzky budov potrebám užívateľov a sietí a zvýšenia energetickej efektívnosti a celkovej hospodárnosti budov. Prostredníctvom indikátora inteligentnej pripravenosti by sa malo zvýšiť povedomie vlastníkov a užívateľov budov o prínose automatizácie budov a elektronického monitorovania technických systémov budov a užívateľom budov by sa mali potvrdiť skutočné úspory z týchto nových vylepšených funkcií. Používanie systému na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov by malo byť pre členské štáty voliteľné.

- (31) S cieľom prispôsobiť smernicu 2010/31/EÚ technologickému pokroku by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ na doplnenie uvedenej smernice vymedzením indikátora inteligentnej pripravenosti a metodiky, pomocou ktorej sa má vypočítať. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽¹⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (32) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania smernice 2010/31/EÚ zmenenej touto smernicou by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o formu vykonania voliteľnej spoločnej schémy Únie na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (33) Aby sa zabezpečilo, že finančné opatrenia týkajúce sa energetickej efektívnosti sa pri obnove budov budú uplatňovať čo najlepším spôsobom, mali by sa takéto opatrenia viazať na kvalitu práce pri obnove vzhľadom na cieľné alebo dosiahnuté úspory energie. Uvedené opatrenia by preto mali byť spojené s hospodárnosťou vybavenia alebo materiálu použitého na obnovu, s úrovňou certifikácie alebo kvalifikácie inštalatéra, s energetickým auditom alebo so zlepšením dosiahnutým ako výsledok obnovy, ktoré by sa malo posudzovať porovnaním energetických certifikátov vydaných pred obnovou a po nej, použitím normalizovaných hodnôt alebo inou transparentnou a primeranou metódou.
- (34) Súčasné nezávislé systémy kontroly energetických certifikátov sa môžu používať na kontrolu súladu a mali by sa posilniť, aby sa zabezpečila dobrá kvalita certifikátov. V prípadoch, v ktorých sa nezávislý systém kontroly energetických certifikátov doplní voliteľnou databázou, ktorá presahuje rámec požiadaviek smernice 2010/31/EÚ zmenenej touto smernicou, taká databáza sa môže použiť na kontrolu súladu a tvorbu štatistík o regionálnom alebo vnútroštátnom fonde budov. Sú potrebné kvalitné údaje o fonde budov a čiastočne by ich mohli poskytnúť databázy, ktoré už v súvislosti s energetickými certifikátmi vyvíjajú a spravujú takmer všetky členské štáty.
- (35) Na základe posúdenia vplyvu, ktorý vypracovala Komisia, sa zistilo, že ustanovenia týkajúce sa kontrol vykurovacích systémov a klimatizačných systémov sú neúčinné, nakoľko sa nimi dostatočne nezaručuje počiatočná a priebežná hospodárnosť týchto technických systémov. V súčasnosti sa dostatočne nezohľadňujú dokonca ani lacné technické riešenia energetickej efektívnosti s veľmi krátkou dobou návratnosti, ako napríklad hydraulické vyregulovanie vykurovacieho systému a montáž alebo výmena termostatických regulačných ventilov. Ustanovenia týkajúce sa kontrol by sa mali zmeniť tak, aby sa zabezpečili lepšie výsledky kontrol. Týmito zmenami by sa mali kontroly zamerať na systémy centrálneho vykurovania a klimatizačné systémy, a to i v prípade, že tieto systémy sú kombinované so systémami vetrania. Z pôsobnosti týchto zmien by sa mali vyňať malé vykurovacie systémy, ako sú napríklad elektrické ohrievače a pece na drevo, ak nedosahujú prahové hodnoty pre kontrolu podľa smernice 2010/31/EÚ zmenenej touto smernicou.
- (36) Pri vykonávaní kontrol a na účely dosiahnutia zamýšľaného zlepšenia energetickej hospodárnosti budov v praxi by cieľom malo byť zlepšenie skutočnej energetickej hospodárnosti vykurovacích systémov, klimatizačných systémov a systémov vetrania za reálnych podmienok použitia. Skutočná hospodárnosť takýchto systémov je založená na množstve energie spotrebovanej za dynamicky sa meniacich typických alebo priemerných prevádzkových podmienok. Takéto podmienky si vyžadujú väčšinou len časť nominálneho výkonu a preto by mali kontroly vykurovacích systémov, klimatizačných systémov a systémov vetrania zahŕňať posúdenie relevantných spôsobilostí vybavenia na zlepšenie hospodárnosti systému za meniacich sa podmienok, ako sú prevádzkové podmienky čiastočného zaťaženia.
- (37) Automatizácia budov a elektronické monitorovanie technických systémov budov sa preukázali ako účinná náhrada kontrol, najmä v prípade veľkých systémov, a majú veľký potenciál na zabezpečenie nákladovo efektívnych a výrazných úspor energie pre spotrebiteľov, ako aj podniky. Inštalácia takéhoto vybavenia by sa mala považovať za

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

nákladovo najefektívnejšiu alternatívu ku kontrolám vo veľkých nebytových budovách a bytových domoch dostatočne veľkých na to, aby sa investícia vrátila najneskôr do troch rokov, keďže umožňuje konať na základe poskytnutých informácií, a tým zabezpečiť úspory energie v priebehu času. Pri menších zariadeniach by malo zdokumentovanie hospodárnosti systému subjektmi vykonávajúcimi inštaláciu prispieť k overovaniu súladu s minimálnymi požiadavkami stanovenými pre všetky technické systémy budov.

- (38) Súčasná možnosť členských štátov zvoliť si opatrenia založené na poskytovaní poradenstva ako alternatívy ku kontrole vykurovacích systémov, klimatizačných systémov a systémov kombinovaného vykurovania a vetrania a kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov sa má ponechať za predpokladu, že celkový vplyv bol prostredníctvom predloženia správy Komisii zdokumentovaný ako účinok rovnocenný účinku kontroly pred uplatnením týchto opatrení.
- (39) Vykonávanie systémov pravidelných kontrol vykurovacích a klimatizačných systémov podľa smernice 2010/31/EÚ zahŕňalo značné administratívne a finančné investície zo strany členských štátov a súkromného sektora vrátane odbornej prípravy a akreditácie expertov, zabezpečenia a kontroly kvality, ako aj nákladov na kontroly. Členské štáty, ktoré prijali opatrenia potrebné na zavedenie pravidelných kontrol a uplatňovali účinné systémy kontrol, môžu považovať za vhodné pokračovať v uplatňovaní týchto systémov, a to aj pri menších vykurovacích a klimatizačných systémoch. V takýchto prípadoch by nemalo byť povinné, aby členské štáty oznámili tieto prísnejšie požiadavky Komisii.
- (40) Bez toho, aby bola dotknutá možnosť členských štátov zvoliť uplatňovanie súboru noriem týkajúcich sa energetickej hospodárnosti budov vypracovaných na základe mandátu Komisie M/480 udelenému Európskemu výboru pre normalizáciu (CEN), uznávanie a presadzovanie týchto noriem v členských štátoch by malo pozitívny vplyv na vykonávanie smernice 2010/31/EÚ zmenenej touto smernicou.
- (41) Odporúčaním Komisie (EÚ) 2016/1318 ⁽¹⁾ o budovách s takmer nulovou spotrebou energie sa opísalo, ako by sa vykonávaním smernice 2010/31/EÚ mohla súčasne zaistiť transformácia fondu budov, ako aj prechod na udržateľnejšie zásobovanie energiou, čo zároveň podporuje stratégiu vykurovania a chladenia. Na zabezpečenie primeraného vykonávania by sa mal všeobecný rámec výpočtu energetickej hospodárnosti budov aktualizovať, pričom by sa malo nabádať k zvyšovaniu hospodárnosti obalových konštrukcií budov, a to s využitím práce výboru CEN v rámci mandátu Komisie M/480. Členské štáty majú možnosť sa rozhodnúť doplniť ho poskytnutím doplnkových číselných ukazovateľov týkajúcich sa napríklad celkovej spotreby energie alebo emisií skleníkových plynov celej budovy.
- (42) Táto smernica by nemala brániť členským štátom v stanovovaní ambicióznejších požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov, pokiaľ sú také požiadavky v súlade s právom Únie. Je v súlade s cieľmi smerníc 2010/31/EÚ a 2012/27/EÚ, aby tieto požiadavky smeli za určitých okolností obmedzovať inštaláciu alebo používanie výrobkov, na ktoré sa vzťahujú iné platné harmonizačné právne predpisy Únie, pričom by však takéto požiadavky nemali predstavovať neopodstatnenú prekážku na trhu.
- (43) Keďže cieľ tejto smernice, a to znížiť množstvo energie potrebnej na uspokojenie dopytu po energii súvisiacej s bežným používaním budov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu zabezpečenia jednotnosti spoločných cieľov, pochopenia a politickej motivácie ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (44) Touto smernicou sa v plnej miere rešpektujú národné osobitosti a rozdiely členských štátov a ich právomoci v súlade s článkom 194 ods. 2 ZFEÚ. Cieľom tejto smernice je navyše umožniť výmenu najlepších postupov v záujme uľahčenia prechodu na vysoko energeticky efektívny fond budov v Únii.
- (45) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch ⁽²⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

⁽¹⁾ Odporúčanie Komisie (EÚ) 2016/1318 z 29. júla 2016 o usmerneniach týkajúcich sa podpory budov s takmer nulovou spotrebou energie a najlepších postupov na zabezpečenie toho, aby všetky nové budovy boli do roku 2020 budovami s takmer nulovou spotrebou energie (Ú. v. EÚ L 208, 2.8.2016, s. 46).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

(46) Smernice 2010/31/EÚ a 2012/27/EÚ by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2010/31/EÚ

Smernica 2010/31/EÚ sa mení takto:

1. Článok 2 sa mení takto:

a) Bod 3 sa nahrádza takto:

„3. ‚technický systém budovy‘ znamená technické zariadenia budovy alebo jednotky budovy na vykurovanie priestoru, chladenie priestoru, vetranie, prípravu teplej vody, vstavané osvetlenie, automatizáciu a riadenie budovy, výrobu elektrickej energie na mieste, alebo ich kombináciu vrátane tých systémov, ktoré využívajú energiu z obnoviteľných zdrojov;“.

b) Vkladá sa tento bod:

„3a. ‚systém automatizácie a riadenia budovy‘ znamená systém, ktorý zahŕňa všetky produkty, softvér a inžinierske služby, ktorými sa môže podporovať energeticky efektívna, hospodárna a bezpečná prevádzka technických systémov budovy prostredníctvom automatického riadenia a uľahčením manuálneho ovládania týchto technických systémov budovy;“.

c) Vkladajú sa tieto body:

„15a. ‚vykurovací systém‘ znamená kombináciu prvkov potrebných na zabezpečenie spôsobu úpravy vnútorného vzduchu, v rámci ktorej sa teplota zvyšuje;

15b. ‚zariadenie na výrobu tepla‘ znamená časť vykurovacieho systému, ktorou sa vyrába využiteľné teplo s využitím jedného alebo viacerých týchto procesov:

a) spaľovanie palív, napríklad v kotle;

b) Joulov jav prebiehajúci vo vykurovacích telesách systému elektrického odporového vykurovania;

c) zachytávanie tepla z okolitého vzduchu, odvetrávaného vzduchu alebo vodného alebo podzemného zdroja tepla s využitím tepelného čerpadla;

15c. ‚zmluva o energetickej efektívnosti‘ znamená zmluvu o energetickej efektívnosti vymedzenú v článku 2 bode 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ (*);

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).“

d) Dopĺňa sa tento bod:

„20. ‚izolovaná mikrosústava‘ znamená izolovanú mikrosústavu vymedzenú v článku 2 bode 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES (*);

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55).“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 2a

Dlhodobá stratégia obnovy

1. Každý členský štát stanoví dlhodobú stratégiu obnovy na podporu obnovy vnútroštátneho fondu bytových a nebytových budov, a to verejných, ako aj súkromných, s cieľom dosiahnuť do roku 2050 vysoko energeticky efektívny a dekarbonizovaný fond budov, čím sa uľahčí nákladovo efektívna transformácia existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie. Každá dlhodobá stratégia obnovy sa predloží v súlade s platnými povinnosťami v oblasti plánovania a podávania správ a zahŕňa:

- a) prehľad vnútroštátneho fondu budov založený podľa potreby na štatistických vzorkách a očakávanom podiele obnovovaných budov v roku 2020;
- b) identifikáciu nákladovo efektívnych prístupov k obnove v závislosti od typu budovy a klimatickej oblasti, pričom sa v prípade potreby zohľadnia možné príslušné spúšťacie body v rámci životného cyklu budovy;
- c) politiky a činnosti na podporu nákladovo efektívnej hĺbkovej obnovy budov vrátane postupnej hĺbkovej obnovy, ako aj na podporu cielených nákladovo efektívnych opatrení a obnovy budov, napríklad zavedením voliteľnej schémy pasportov obnovy budovy;
- d) prehľad politík a činností zameraných na najmenej výkonné segmenty vnútroštátneho fondu budov, problém nejednotnej motivácie a zlyhania trhu, ako aj určenie relevantných vnútroštátnych činností, ktorými sa prispieva k zmierneniu energetickej chudoby;
- e) politiky a činnosti zamerané na všetky verejné budovy;
- f) prehľad vnútroštátnych iniciatív na podporu inteligentných technológií a dobre prepojených budov a komunít, ako aj zručností a vzdelávania v odvetviach stavebníctva a energetickej efektívnosti, a
- g) dôkazmi podložený odhad očakávaných úspor energie a ďalších prínosov, ktoré sú spojené napríklad so zdravím, bezpečnosťou a kvalitou ovzdušia.

2. Každý členský štát vo svojej dlhodobej stratégii obnovy stanoví plán s opatreniami a merateľnými ukazovateľmi pokroku stanovenými na vnútroštátnej úrovni s ohľadom na dlhodobý cieľ do roku 2050, ktorým je dosiahnuť zníženie emisií skleníkových plynov v Únii o 80 až 95 % v porovnaní s hodnotami z roku 1990, s cieľom zabezpečiť vysoko energeticky efektívny a dekarbonizovaný vnútroštátny fond budov a uľahčiť nákladovo efektívnu transformáciu existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie. V uvedenom pláne sa uvedú orientačné míľniky na roky 2030, 2040 a 2050 a stanoví sa, akým spôsobom prispedia k dosiahnutiu cieľov Únie v oblasti energetickej efektívnosti v súlade so smernicou 2012/27/EÚ.

3. S cieľom podporiť mobilizáciu investícií do obnovy, ktorá je potrebná na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1, členské štáty uľahčia prístup k vhodným mechanizmom na:

- a) zlučovanie projektov, a to aj prostredníctvom investičných platforiem alebo skupín a prostredníctvom konzorcií malých a stredných podnikov s cieľom umožniť prístup investorov, ako aj „balíkové“ riešenia pre potenciálnych klientov;
- b) znižovanie vnímaného rizika operácií v oblasti energetickej efektívnosti pre investorov a súkromný sektor;
- c) využívanie verejných financií ako páky na získanie ďalších investícií súkromného sektora alebo pri riešení osobitných zlyhaní trhu;
- d) usmerňovanie investícií do energeticky efektívneho fondu verejných budov v súlade s usmernením Eurostatu a
- e) zabezpečenie dostupných a transparentných poradenských nástrojov, ako sú napríklad jednotné kontaktné miesta pre spotrebiteľov a poradenské služby v oblasti energetiky, poskytujúcich poradenstvo o relevantných obnovách budov zameraných na energetickú efektívnosť a finančných nástrojoch.

4. Komisia vykonáva zber najlepších postupov týkajúcich sa úspešných verejných a súkromných systémov financovania obnovy zameranej na energetickú efektívnosť, ako aj informácií o systémoch pre zlučovanie malých projektov obnov zameraných na energetickú efektívnosť a poskytuje ich aspoň verejným orgánom. Komisia identifikuje a šíri najlepšie postupy o finančných stimuloch týkajúcich sa obnovy budov z hľadiska spotrebiteľa, pričom zohľadní rozdiely v nákladovej efektívnosti medzi členskými štátmi.

5. Každý členský štát v záujme podpory rozvoja svojej dlhodobej stratégie obnovy uskutoční o tejto stratégii verejnú konzultáciu, a to pred tým, než svoju stratégiu predloží Komisii. Každý členský štát pripojí k svojej dlhodobej stratégii obnovy zhrnutie výsledkov tejto verejnej konzultácie.

Každý členský štát stanoví formu konzultácií inkluzívnym spôsobom počas vykonávania svojej dlhodobej stratégie obnovy.

6. Každý členský štát pripojí k svojej dlhodobej stratégii obnovy podrobnosti o vykonávaní svojej najaktuálnejšej dlhodobej stratégie obnovy, ako aj o plánovaných politikách a činnostiach.

7. Každý členský štát môže využiť svoju dlhodobú stratégiu obnovy na riešenie protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou, ktoré majú vplyv na obnovy zamerané na energetickú efektívnosť a na životnosť budov.“

3. Článok 6 sa nahrádza takto:

„Článok 6

Nové budovy

1. Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nové budovy spĺňali minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené v súlade s článkom 4.

2. Členské štáty pred začiatkom výstavby nových budov zabezpečia, aby sa zohľadnila technická, environmentálna a ekonomická realizovateľnosť vysokoúčinných alternatívnych systémov, ak sú k dispozícii.“

4. V článku 7 sa piaty odsek nahrádza takto:

„Členské štáty nabádajú na to, aby sa v súvislosti s budovami prechádzajúcimi významnou obnovou, zavádzali vysokoúčinné alternatívne systémy, pokiaľ je to technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné, a aby sa riešili otázky podmienok zdravej klímy vo vnútornom prostredí, protipožiarnej bezpečnosti a rizík súvisiacich s intenzívnou seizmickou aktivitou.“

5. Článok 8 sa nahrádza takto:

„Článok 8

Technické systémy budov, elektromobilita a indikátor inteligentnej pripravenosti

1. Na účely optimalizácie využívania energie technickými systémami budov členské štáty stanovujú systémové požiadavky na celkovú energetickú hospodárnosť, správne zabudovanie a primerané dimenzovanie, nastavenie a reguláciu technických systémov budov, ktoré sú zabudované v existujúcich budovách. Členské štáty môžu tieto požiadavky na systémy uplatniť aj na nové budovy.

Požiadavky na systémy sa ustanovujú pre nové, nahradené a modernizované technické systémy budov a uplatňujú sa, pokiaľ sú technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné.

Členské štáty musia vyžadovať, aby boli nové budovy, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné, vybavené samoregulačnými zariadeniami na individuálnu reguláciu teploty v každej miestnosti alebo, ak je to odôvodnené, v určenej vykurovanej časti jednotky budovy. V existujúcich budovách sa inštalácia takýchto samoregulačných zariadení vyžaduje, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné, v prípade nahradenia zariadení na výrobu tepla.

2. Pokiaľ ide o nové nebytové budovy a nebytové budovy prechádzajúce významnou obnovou, s viac než 10 parkovacími miestami, členské štáty zabezpečia inštaláciu aspoň jednej nabíjacej stanice v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ (*) a infraštruktúry vedenia, a to trubkové rozvody pre elektrické káble, na minimálne jednom z každých piatich parkovacích miest s cieľom umožniť v neskoršom štádiu inštaláciu nabíjajúcich staníc pre elektrické vozidlá, ak:

a) sa parkovisko nachádza vo vnútri budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru budovy, alebo

b) sa parkovisko nachádza v bezprostrednom susedstve budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru parkoviska.

Komisia predloží do 1. januára 2023 správu Európskemu parlamentu a Rade o možnom príspevku k politike Únie v oblasti budov s cieľom podporiť elektromobilitu a v tejto súvislosti prípadne navrhne opatrenia.

3. Členské štáty do 1. januára 2025 stanovia požiadavky na inštaláciu minimálneho počtu nabíjajúcich staníc pre všetky nebytové budovy s viac ako 20 parkovacími miestami.

4. Členské štáty sa môžu rozhodnúť nestanoviť alebo neuplatňovať požiadavky uvedené v odsekoch 2 a 3 na budovy, ktoré vlastní a využívajú malé a stredné podniky vymedzené v hlave I prílohy k odporúčaniu Komisie 2003/361/ES (**).

5. Pokiaľ ide o nové bytové budovy a bytové budovy prechádzajúce významnou obnovou, s viac než 10 parkovacími miestami, členské štáty zabezpečia inštaláciu infraštruktúry vedenia, a to konkrétne potrubia pre elektrické káble, pre každé parkovacie miesto s cieľom umožniť v neskoršom štádiu inštaláciu nabíjajúcich staníc pre elektrické vozidlá, ak:

- a) sa parkovisko nachádza vo vnútri budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru budovy, alebo
- b) sa parkovisko nachádza v bezprostrednom susedstve budovy a v prípade významných obnov sa opatrenia, ktoré sa týkajú obnovy, vzťahujú aj na parkovisko alebo elektrickú infraštruktúru parkoviska.

6. Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať odseky 2, 3 a 5 na osobitné kategórie budov, ak:

- a) pokiaľ ide o odseky 2 a 5, žiadosti o vydanie stavebného povolenia alebo rovnocenné žiadosti sa podali do 10. marca 2021;
- b) by sa požadovaná infraštruktúra vedenia zakladala na izolovaných mikrosústavách alebo sa budovy nachádzajú v najvzdialenejších regiónoch v zmysle článku 349 ZFEÚ, ak by to viedlo k vzniku podstatných problémov pri prevádzke miestneho energetického systému a ohrozilo stabilitu miestnej sústavy;
- c) náklady na nabíjacie zariadenia a vedenia presahujú 7 % celkových nákladov významnej obnovy budovy;
- d) na verejnú budovu sa už vzťahujú porovnateľné požiadavky v súlade s transpozíciou smernice 2014/94/EÚ.

7. Členské štáty stanovia opatrenia na zjednodušenie zavádzania nabíjajúcich staníc v nových a existujúcich bytových a nebytových budovách a riešia možné regulačné prekážky, a to aj v rámci povoľovacích a schvaľovacích postupov bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov týkajúce sa vlastníctva a prenájmu.

8. Členské štáty zväžia potrebu jednotných politík týkajúcich sa budov, nemotorovej dopravy a ekologickej mobility a územného plánovania.

9. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri inštalácii, nahradení alebo modernizácii technického systému budovy posúdila celková energetická hospodárnosť menenej časti a v prípade potreby celého menenej systému. Výsledky sa zdokumentujú a postúpia vlastníčkovi budovy tak, aby zostali k dispozícii a mohli sa použiť na overenie súladu s minimálnymi požiadavkami stanovenými podľa odseku 1 tohto článku a na vydávanie energetických certifikátov. Bez toho, aby bol dotknutý článok 12, členské štáty rozhodnú, či budú vyžadovať vydanie nového energetického certifikátu.

10. Komisia prijme do 31. decembra 2019 delegovaný akt v súlade s článkom 23, ktorým sa doplní táto smernica stanovením voliteľnej spoločnej schémy Únie na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov. Určovanie stupňa sa zakladá na hodnotení schopnosti budovy alebo jednotky budovy prispôbiť svoju prevádzku potrebám užívateľa a siete a zvyšovať svoju energetickú efektívnosť a celkovú hospodárnosť.

V súlade s prílohou Ia sa vo voliteľnej spoločnej schéme Únie na určovanie stupňa inteligentnej pripravenosti budov:

- a) vymedzí indikátor inteligentnej pripravenosti a
- b) stanoví metodiku na jeho výpočet.

11. Komisia do 31. decembra 2019 a po konzultácii s príslušnými zainteresovanými stranami prijme vykonávací akt, v ktorom sa uvedú technické postupy na účely účinného vykonávania schémy uvedenej v odseku 10 tohto článku vrátane harmonogramu pre nezáväznú skúšobnú fázu na vnútroštátnej úrovni, a objasní sa komplementárny vzťah uvedenej schémy k energetickým certifikátom uvedeným v článku 11.

Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 3.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 28.10.2014, s. 1).

(**) Odporúčanie Komisie zo 6. mája 2003 týkajúce sa definície mikropodnikov, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).“

6. V článku 10 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Členské štáty prepoja svoje finančné opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti pri obnove budov s cieľovými alebo dosiahnutými úsporami energie, určenými na základe jedného alebo viacerých z týchto kritérií:

- a) energetická hospodárnosť vybavenia alebo materiálov použitých na obnovu; v tomto prípade inštaluje vybavenie alebo materiály použité na obnovu inštalatér s príslušnou úrovňou certifikácie alebo kvalifikácie;
- b) normalizované hodnoty na výpočet úspor energie v budovách;
- c) zlepšenie dosiahnuté ako výsledok takejto obnovy porovnaním energetických certifikátov vydaných pred obnovou a po nej;
- d) výsledky energetického auditu;
- e) výsledky inej relevantnej, transparentnej a primeranej metódy, ktorou sa preukáže zlepšenie energetickej hospodárnosti.

6a. Prostredníctvom databáz energetických certifikátov sa umožňuje zber údajov o nameranej alebo vypočítanej spotrebe energie budov, na ktoré sa tieto certifikáty vzťahujú, vrátane aspoň tých verejných budov, pre ktoré sa energetický certifikát uvedený v článku 13 vydal v súlade s článkom 12.

6b. Aspoň súhrnné anonymizované údaje, ktoré spĺňajú požiadavky Únie a vnútroštátne požiadavky na ochranu údajov, sa na požiadanie sprístupnia na štatistické a výskumné účely, ako aj vlastníkom budovy.“

7. Články 14 a 15 sa nahrádzajú takto:

„Článok 14

Kontrola vykurovacích systémov

1. Členské štáty stanovujú potrebné opatrenia na stanovenie pravidelných kontrol prístupných častí vykurovacích systémov alebo systémov kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania, s účinným menovitým výkonom vyšším ako 70 kW, ako sú napríklad zariadenia na výrobu tepla, systém riadenia a obehové čerpadlo (čerpadlá) používané na vykurovanie budov. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti a veľkosti výkonu zariadenia na výrobu tepla v porovnaní s požiadavkami budovy na vykurovanie a, ak je to relevantné, zohľadní schopnosti vykurovacieho systému alebo systému kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania optimalizovať jeho hospodárnosť za bežných alebo priemerných prevádzkových podmienok.

Ak po kontrole, ktorá sa vykonala podľa tohto odseku, nedošlo k zmenám vo vykurovacom systéme alebo v systéme kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania alebo v súvislosti s požiadavkami na vykurovanie budovy, členské štáty sa môžu rozhodnúť nepožadovať opätovné posudzovanie veľkosti výkonu zariadenia na výrobu tepla.

2. Na technické systémy budov, na ktoré sa výslovne vzťahuje dohodnuté kritérium energetickej hospodárnosti alebo zmluvná dohoda, ktorou sa stanovuje dohodnutá úroveň zvýšenia energetickej efektívnosti, ako je napríklad zmluva o energetickej efektívnosti, alebo ktoré prevádzkuje verejnoprospešný podnik alebo prevádzkovateľ siete, a ktoré sú preto predmetom opatrení na monitorovanie hospodárnosti na strane systému, sa požiadavky stanovené v odseku 1 nevzťahujú za predpokladu, že celkový vplyv takého prístupu sa rovná vplyvu vyplývajúcemu z odseku 1.

3. Ako alternatívu k odseku 1 a za predpokladu, že celkový vplyv sa rovná vplyvu vyplývajúcejmu z odseku 1, si členské štáty môžu zvoliť prijatie opatrení na zabezpečenie poskytovania poradenstva používateľom o nahrádzaní zariadení na výrobu tepla, iných zmenách vykurovacieho systému alebo systému kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania a o alternatívnych riešeniach na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu týchto systémov.

Každý členský štát pred tým, než začne uplatňovať alternatívne opatrenia uvedené v prvom pododseku, prostredníctvom predloženia správy Komisii zdokumentuje rovnocennosť vplyvu týchto opatrení s vplyvom opatrení uvedených v odseku 1.

Takáto správa sa predloží v súlade s platnými povinnosťami v oblasti plánovania a podávania správ.

4. Členské štáty stanovujú požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli nebytové budovy s účinným menovitým výkonom vykurovacích systémov alebo systémov kombinovaného vykurovania priestoru a vetrania, ktorý je vyšší ako 290 kW, do roku 2025 vybavené systémami automatizácie a riadenia budov, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné.

Systémy automatizácie a riadenia budov sú schopné:

- a) priebežne monitorovať, zaznamenávať, analyzovať a umožňovať úpravu spotreby energie;
- b) referenčne porovnávať energetickú efektívnosť budovy, detegovať straty v efektívnosti technických systémov budovy a informovať osobu zodpovednú za zariadenia alebo technickú správu budovy o príležitostiach na zvýšenie energetickej efektívnosti a
- c) umožňovať komunikáciu s prepojenými technickými systémami budovy a inými spotrebičmi v budove, ako aj interoperabilitu s technickými systémami budovy, ktoré zahŕňajú rôzne typy výrobcom chránených technológií a zariadení alebo sú od rôznych výrobcov.

5. Členské štáty môžu stanoviť požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli bytové budovy vybavené:

- a) funkciou priebežného elektronického monitorovania, ktoré meria efektívnosť systémov a vlastníkom alebo správcom budovy poskytuje informácie o podstatnom poklese efektívnosti a potrebe údržby systému, a
- b) účinnými kontrolnými funkciami na zabezpečenie optimálnej výroby, distribúcie, uskladňovania a spotreby energie.

6. Na budovy, ktoré sú v súlade s odsekmi 4 alebo 5, sa nevzťahujú požiadavky stanovené v odseku 1.

Článok 15

Kontrola klimatizačných systémov

1. Členské štáty stanovujú potrebné opatrenia na stanovenie pravidelných kontrol prístupných častí klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov s účinným menovitým výkonom vyšším ako 70 kW. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti a veľkosti výkonu klimatizačného systému v porovnaní s požiadavkami budovy na chladenie a, ak je to relevantné, zohľadní schopnosti klimatizačného systému alebo kombinovaného klimatizačného a vetracieho systému optimalizovať jeho hospodárnosť za bežných alebo priemerných prevádzkových podmienok.

Ak po kontrole, ktorá sa vykonala podľa tohto odseku, nedošlo k zmenám v klimatizačnom systéme alebo v kombinovanom klimatizačnom a vetracom systéme alebo v súvislosti s požiadavkami na chladenie budovy, členské štáty sa môžu rozhodnúť nepožadovať opätovné posudzovanie veľkosti výkonu klimatizačného systému.

Na členské štáty, ktoré zachovávajú prísnejšie požiadavky podľa článku 1 ods. 3, sa povinnosť oznamovať ich Komisii nevzťahuje.

2. Na technické systémy budov, na ktoré sa výslovne vzťahuje dohodnuté kritérium energetickej hospodárnosti alebo zmluvná dohoda, ktorou sa stanovuje dohodnutá úroveň zvýšenia energetickej efektívnosti, ako je napríklad zmluva o energetickej efektívnosti, alebo ktoré prevádzkuje verejnoprospešný podnik alebo prevádzkovateľ siete, a ktoré sú preto predmetom opatrení na monitorovanie hospodárnosti na strane systému, sa požiadavky stanovené v odseku 1 nevzťahujú za predpokladu, že celkový vplyv takého prístupu sa rovná vplyvu vyplývajúcejmu z odseku 1.

3. Ako alternatívu k odseku 1 a za predpokladu, že celkový vplyv sa rovná vplyvu vyplývajúcejmu z odseku 1, si členské štáty môžu zvoliť prijatie opatrení na zabezpečenie poskytovania poradenstva používateľom o nahrádzaní klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov, iných zmenách klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov a o alternatívnych riešeniach na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu týchto systémov.

Každý členský štát pred tým, než začne uplatňovať alternatívne opatrenia uvedené v prvom pododseku tohto odseku, prostredníctvom predloženia správy Komisii zdokumentuje rovnocennosť vplyvu týchto opatrení s vplyvom opatrení uvedených v odseku 1.

Takáto správa sa predloží v súlade s platnými povinnosťami v oblasti plánovania a podávania správ.

4. Členské štáty stanovujú požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli nebytové budovy s účinným menovitým výkonom klimatizačných systémov alebo kombinovaných klimatizačných a vetracích systémov, ktorý je vyšší ako 290 kW, do roku 2025 vybavené systémami automatizácie a riadenia budov, ak je to technicky a ekonomicky realizovateľné.

Systémy automatizácie a riadenia budov sú schopné:

- a) priebežne monitorovať, zaznamenávať, analyzovať a umožňovať úpravu spotreby energie;
- b) referenčne porovnávať energetickú efektívnosť budovy, detegovať straty v efektívnosti technických systémov budovy a informovať osobu zodpovednú za zariadenia alebo technickú správu budovy o príležitostiach na zvýšenie energetickej efektívnosti a
- c) umožňovať komunikáciu s prepojenými technickými systémami budovy a inými spotrebičmi v budove, ako aj interoperabilitu s technickými systémami budovy, ktoré zahŕňajú rôzne typy výrobcov chránených technológií a zariadení alebo sú od rôznych výrobcov.

5. Členské štáty môžu stanoviť požiadavky na zabezpečenie toho, aby boli bytové budovy vybavené:

- a) funkciou priebežného elektronického monitorovania, ktoré meria efektívnosť systémov a vlastníkom alebo správcom budovy poskytuje informácie o podstatnom poklese efektívnosti a potrebe údržby systému, a
- b) účinnými kontrolnými funkciami na zabezpečenie optimálnej výroby, distribúcie, uskladňovania a spotreby energie.

6. Na budovy, ktoré sú v súlade s odsekmi 4 alebo 5, sa nevzťahujú požiadavky stanovené v odseku 1.“

8. Článok 19 sa nahrádza takto:

„Článok 19

Preskúmanie

Komisia, ktorej pomáha výbor zriadený článkom 26, preskúma túto smernicu najneskôr do 1. januára 2026 na základe získaných skúseností a dosiahnutého pokroku počas jej uplatňovania, a ak je to potrebné, predloží návrhy.

Ako súčasť tohto preskúmania Komisia preskúma, ako by členské štáty mohli v rámci politiky Únie týkajúcej sa budov a energetickej efektívnosti uplatňovať integrované prístupy na úrovni okresov alebo susedstiev, a to pri zohľadnení skutočnosti, že každá budova spĺňa minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, napríklad prostredníctvom celkových systémov obnovy uplatňovaných na viacero budov v určitom priestorovom kontexte namiesto na jednu budovu.

Komisia predovšetkým posúdi, či je potrebné ďalšie zlepšenie energetických certifikátov v súlade s článkom 11.“

9. Vkladá sa tento článok:

„Článok 19a

Štúdiá uskutočniteľnosti

Komisia do roku 2020 dokončí štúdiu uskutočniteľnosti, v ktorej objasní možnosti a časový plán zavedenia kontrol samostatných systémov vetrania, ako aj voliteľný pasport obnovy budovy, ktorý predstavuje doplnok k energetickým certifikátom, s cieľom predložiť dlhodobý a postupný plán obnovy pre konkrétnu budovu na základe kritérií kvality v nadväznosti na energetický audit, v ktorom sa uvedú relevantné opatrenia a obnovy, prostredníctvom ktorých by sa mohla zlepšiť energetická hospodárnosť.“

10. V článku 20 ods. 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„2. Členské štáty poskytujú vlastníkom alebo nájomcom budov najmä informácie o energetických certifikátoch vrátane ich účelu a cieľov, informácie o nákladovo efektívnych opatreniach a v prípade potreby o finančných nástrojoch na účely zlepšenia energetickej hospodárnosti budovy a o nahradení kotlov na fosílna palivá udržateľnejšími alternatívami. Členské štáty poskytujú informácie prostredníctvom dostupných a transparentných poradenských nástrojov, ako je napríklad poradenstvo v oblasti obnovy a jednotné kontaktné miesta.“

11. Článok 23 sa nahrádza takto:

„Článok 23

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 5, 8 a 22 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 9. júla 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článkoch 5, 8 a 22 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými každým členským štátom v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 5, 8 alebo 22 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlží o dva mesiace.“

12. Články 24 a 25 sa vypúšťajú.

13. Článok 26 sa nahrádza takto:

„Článok 26

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.“

14. Prílohy sa menia v súlade s prílohou k tejto smernici.

Článok 2

Zmena smernice 2012/27/EÚ

Článok 4 smernice 2012/27/EÚ sa nahrádza takto:

„Článok 4

Obnova budov

Prvá verzia dlhodobých stratégií členských štátov na mobilizáciu investícií do obnovy vnútroštátneho fondu bytových aj komerčných budov, a to verejných aj súkromných, sa uverejní do 30. apríla 2014 a následne sa aktualizuje každé tri roky, pričom Komisii sa predloží ako súčasť národných akčných plánov energetickej efektívnosti.“

Článok 3**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 10. marca 2020. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto opatrení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach transponujúcich smernicu 2010/31/EÚ alebo smernicu 2012/27/EÚ sa považujú za odkazy na uvedené smernice zmenené touto smernicou. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 4**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 5**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 30. mája 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
L. PAVLOVA

PRÍLOHA

Prílohy k smernici 2010/31/EÚ sa menia takto:

1. Príloha I sa mení takto:

a) Bod 1 sa nahrádza takto:

„1. Energetická hospodárnosť budovy sa stanovuje na základe vypočítanej alebo skutočnej potreby energie a odráža bežnú spotrebu energie na vykurovanie priestoru, chladenie priestoru, prípravu teplej vody, vetranie, vstavané osvetlenie a ďalšie technické systémy budovy.

Energetická hospodárnosť budovy sa vyjadruje číselným ukazovateľom spotreby primárnej energie v kWh/(m².r) na účely certifikácie energetickej hospodárnosti a aj na účely dodržiavania minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. Metodika určenia energetickej hospodárnosti budovy musí byť transparentná a otvorená inováciám.

Členské štáty opíšu svoju vnútroštátnu metodiku výpočtu podľa národných príloh zastrešujúcich noriem, a to ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 a 52018-1, vypracovaných na základe mandátu M/480 udelenému Európskemu výboru pre normalizáciu (CEN). Toto ustanovenie nepredstavuje právnu kodifikáciu týchto noriem.“

b) Bod 2 sa nahrádza takto:

„2. Energetické potreby na vykurovanie priestoru, chladenie priestoru, prípravu teplej vody, vetranie, osvetlenie a ďalšie technické systémy budov sa vypočítajú s cieľom optimalizovať úrovne zdravia, kvality vnútorného vzduchu a pohodlia, ktoré vymedzujú členské štáty na národnej alebo regionálnej úrovni.

Výpočet primárnej energie je založený na faktoroch primárnej energie alebo faktoroch váženia jednotlivých energetických nosičov, ktoré sa môžu zakladať na národných, regionálnych alebo miestnych ročných, a ak je to možné, aj sezónnych alebo mesačných vážených priemeroch alebo na konkrétnejších informáciách dostupných pre jednotlivé diaľkové systémy.

Faktory primárnej energie alebo faktory váženia stanovia členské štáty. Členské štáty pri uplatňovaní týchto faktorov na výpočet energetickej hospodárnosti zabezpečia, aby cieľom bolo dosiahnutie optimálnej energetickej hospodárnosti obalovej konštrukcie budovy.

Pri výpočte faktorov primárnej energie na účely výpočtu energetickej hospodárnosti budov môžu členské štáty vziať do úvahy obnoviteľné zdroje energie dodávané prostredníctvom energetického nosiča a obnoviteľné zdroje energie, ktoré sa vyrábajú a využívajú na mieste, a to za predpokladu, že sa to uplatňuje na nediskriminačnom základe.“

c) Vkladá sa tento bod:

„2a. Členské štáty môžu na vyjadrenie energetickej hospodárnosti budovy vymedziť ďalšie číselné ukazovatele celkovej spotreby primárnej energie z neobnoviteľných a obnoviteľných zdrojov a emisií skleníkových plynov vyprodukovaných v kg CO_{2eq}/(m².r).“

d) V bode 4 sa úvodná časť nahrádza takto:

„4. Do úvahy sa berie pozitívny vplyv týchto aspektov:“.

2. Vkladá sa táto príloha:

„PRÍLOHA IA

SPOLOČNÝ VŠEOBECNÝ RÁMEC PRE URČOVANIE STUPŇA INTELIGENTNEJ PRIPRAVENOSTI BUDOV

1. Komisia vymedzí indikátor inteligentnej pripravenosti a stanoví metodiku jeho výpočtu na hodnotenie schopnosti budovy alebo jednotky budovy prispôbiť svoju prevádzku potrebám užívateľa a sieti a zvyšovať svoju energetickú efektívnosť a celkovú hospodárnosť.

Indikátor inteligentnej pripravenosti zahŕňa prvky týkajúce sa zvýšených úspor energie, referenčného porovnávania a flexibility, rozšírených funkcií a spôsobilostí vyplývajúcich z prepojenejších a inteligentných zariadení.

V rámci metodiky sa zohľadnia prvky, ako napríklad inteligentné merače, systémy automatizácie a riadenia budov, samoregulačné zariadenia pre reguláciu vnútornej teploty vzduchu, vstavané domáce spotrebiče, nabíjacie stanice pre elektrické vozidlá, uskladňovanie energie a podrobné funkcie, a interoperabilita týchto prvkov, ako aj prínosy pre podmienky klímy vo vnútornom prostredí, energetickú efektívnosť, úrovne hospodárnosti a možnú flexibilitu.

2. Metodika sa zakladá na troch hlavných funkciách vzťahujúcich sa na budovu a technické systémy budovy:

- a) schopnosť zachovávať energetickú hospodárnosť a prevádzku budovy prostredníctvom prispôsobenia spotreby energie, napríklad využívaním energie z obnoviteľných zdrojov;
- b) schopnosť prispôbovať vlastný prevádzkový režim v reakcii na potreby užívateľa a zároveň venovať náležitú pozornosť zabezpečeniu používateľskej ústretovosti, zachovávaní podmienok zdravej klímy vo vnútornom prostredí a schopnosti zaznamenávať spotrebu energie a
- c) flexibilita celkového dopytu budovy po elektrickej energii vrátane jej schopnosti umožniť účasť na aktívnej a pasívnej, ako aj implicitnej aj explicitnej reakcii na strane dopytu vo vzťahu k sieti, napríklad prostredníctvom flexibility a schopnosti presúvať zaťaženie.

3. Metodika môže ďalej zohľadňovať:

- a) interoperabilitu medzi systémami (inteligentné merače, systémy automatizácie a riadenia budov, vstavané domáce spotrebiče, samoregulačné zariadenia pre reguláciu vnútornej teploty vzduchu v budove a senzory kvality vnútorného vzduchu a vetrania) a
- b) pozitívny vplyv existujúcich komunikačných sietí, najmä existencia vysokorychlostnej fyzickej infraštruktúry v budovách, ako napríklad dobrovoľné označenie „širokopásmové pripojenie“, a existencia prístupového bodu pre budovy s viacerými bytovými jednotkami, v súlade s článkom 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/61/EÚ (*).

4. Metodika nesmie mať negatívny vplyv na existujúce národné systémy certifikácie energetickej hospodárnosti a musí sa zakladať na súvisiacich iniciatívach na vnútroštátnej úrovni, pričom sa v nej zohľadní zásada vlastníctva užívateľa, ochrany údajov, súkromia a bezpečnosti, a to v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie v oblasti ochrany údajov a súkromia a najlepšími dostupnými technikami kybernetickej bezpečnosti.

5. Metodika stanoví najvhodnejší formát parametra indikátora inteligentnej pripravenosti a musí byť jednoduchá, transparentná a ľahko zrozumiteľná pre spotrebiteľov, vlastníkov, investorov a účastníkov trhu reagujúcich na dopyt.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/61/EÚ z 15. mája 2014 o opatreniach na zníženie nákladov na zavedenie vysokorychlostných elektronických komunikačných sietí (Ú. v. EÚ L 155, 23.5.2014, s. 1).“

3. Príloha II sa mení takto:

a) V bode 1 sa prvý odsek nahrádza takto:

„Príslušné orgány alebo subjekty, na ktoré príslušné orgány delegovali zodpovednosť za implementáciu nezávislých systémov kontroly, uskutočnia náhodný výber zo všetkých každoročne vydávaných energetických certifikátov a podrobia ich overovaniu. Vzorka musí byť dostatočne veľká na zabezpečenie štatisticky významných výsledkov z hľadiska súladu.“

b) Dopĺňa sa tento bod:

„3. Keď sa informácie do databázy doplňujú, vnútroštátne orgány musia mať na účely monitorovania a overenia možnosť identifikovať, kto dané doplnenie vykonal.“

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK